

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

**Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Μ.ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΣΤΟΝ ΠΛ.Β΄ ΗΧΟ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΜΟΥΣΙΚΟΥΣ ΚΩΔΙΚΕΣ: ΑΜΒΡΟΣΙΑΝΟ Α139 SUP. (ΠΑΛΑΙΟ
ΣΤΙΧΗΡΑΡΙΟ), Ι.Μ. ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 47 (ΣΤΙΧΗΡΑΡΙΟ
ΧΡΥΣΑΦΗ ΝΕΟΥ) ΚΑΙ Ι.Μ. ΑΓ.ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΠΑΦΟΥ 14 (ΣΤΙΧΗΡΑΡΙΟ
ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ).**

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΥ ΦΟΙΤΗΤΗ
ΧΡΙΣΤΟΥ Δ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ

ΑΚΑΔ. ΕΤΟΣ 2017-2018

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συντομογραφίες	3
Βιβλιογραφία	4
Πρόλογος	5
Μέρος Α΄	
Κεφάλαιο 1: Οι τρεις συγκρινόμενοι χειρόγραφοι κώδικες	6
Κεφάλαιο 2: Χρυσάφης ο Νέος και Γερμανός Νέων Πατρών	7
Κεφάλαιο 3: Γένεση και εξέλιξη του Στιχηραρίου	8
Μέρος Β΄	
Κεφάλαιο 1: Η Λειτουργική θέση των μελών και η αρίθμησή τους στα χειρόγραφα	9
Κεφάλαιο 2: Ανάλυση των Μελών	10
Μέρος Γ΄	
Κεφάλαιο 1: Παρατηρήσεις επί του Πλαγίου Δευτέρου Ήχου	87
Κεφάλαιο 2: Ανάλυση των θέσεων του Χρυσάφη και του Γερμανού.....	88
Συμπεράσματα	92

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

ά.έ.: άνευ έτους

ΕΒΕ: Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος

κωδ.: κώδικας

οπ.π.: όπου παραπάνω

π.χ.: παραδείγματος χάρη

σ.: σελίδα

σσ.: σελίδες

συλλ.: συλλαβή

φρ.: φράση

χφ: χειρόγραφο

χφφ: χειρόγραφα

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΗΓΕΣ

Χειρόγραφα

Γερμανός= χφ της Ι.Μ. Αγ. Νεοφύτου Πάφου, αρ. 14. Είναι Στιχηράριον του Γερμανού Νέων Πατρών (τέλη 18^{ου} αι.).

ΕΒΕ 975: Στιχηράριον Ενιαυτού, Τριωδίου και Πεντηκοσταρίου, Γερμανού Νέων Πατρών (έτος 1774).

ΕΒΕ 2453: Στιχηράριον Ενιαυτού, Τριωδίου και Πεντηκοσταρίου, Γερμανού Νέων Πατρών (18^{ος} αι.).

Παλαιό= Codex Bibliothecae Ambrosianae A 139 sup., έκδ. L. Perria και J. Raasted (Sticherarium Ambrosianum, MMB, Serie Principale, xi, 1992). Στιχηράριον του έτους 1342.

Χρυσάφης= χφ της Ι.Μ. Σταυρουπόλεως Βουκουρεστίου, αρ. 47. Είναι Στιχηράριον Τριωδίου και Πεντηκοσταρίου του Χρυσάφη του νέου (β' ήμισυ 17αι.).

Θεωρητικά

Γαβριήλ = Γαβριήλ Ιερομόναχος, *Περί των εν τη ψαλτική σημαδίων και φωνών και της τούτων ετυμολογίας*, έκδ. C. Hannick and Wolfram: *Gabriel Hieromonachos: Abhandlung über den Kirchengesang, Monumenta Musicae Byzantine, Corpus scriptorium de re musica I*, (1985).

Κώνστας Απόστολος ο Χίος, *Τεχνολογία, εν Χαράλάμπους Καρακατσάνη, Βυζαντινή Ποταμής, τόμος α', κώδιξ 1867 του 1820 ΕΒΕ, Αθήναι 1995.*

Ελληνόγλωσση Βιβλιογραφία

Αρβανίτης Ιωάννης, Ο ρυθμός των εκκλησιαστικών μελών = Αρβανίτης Ιωάννης, Ο ρυθμός των εκκλησιαστικών μελών μέσα από την παλαιογραφική έρευνα και την εξήγηση της παλαιάς σημειογραφίας, διδακτορική διατριβή, τόμος α', Κέρκυρα 2010.

Αρβανίτης Ιωάννης, *Σημάδια και συνδυασμοί (μελωδήματα) της Μεσοβυζαντινής σημειογραφίας, Σεμινάριο «Εισαγωγή στην Παλαιογραφία της Βυζαντινής Μουσικής» στο ΚΕΠΕΜ, 2012.*

Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάς, έκδ. Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, επιμ. Κ. Παπαγιάννη, Αθήνα 2003.

Στάθης Γρηγόριος Θ., *Παναγιώτης Χρυσάφης ο Νέος και Πρωτοψάλτης, Φάκελος Μαθήματος Ιστορία της Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Ψαλτικής Τέχνης*, Αθήνα 2002, σσ. 131-138.

Του αυτού, *Γερμανός Αρχιερέυς Νέων Πατρών (β' ήμισυ 17^{ου} αιώνας). Η ζωή και το έργο του, Φάκελος Μαθήματος Ιστορία της Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Ψαλτικής Τέχνης* Αθήνα 2002, σσ. 141-158.

Χατζηγιακουμής Μανόλης Κ., *Η Εκκλησιαστική Μουσική του Ελληνισμού μετά την Άλωση (1453 – 1820)*, Αθήνα 1999.

Ξενόγλωσση Βιβλιογραφία

George Amargianakis, *An Analysis of Stichera in the Deuterous Modes, Part I-II*, Copenhagen 1977

Jakovljevic= Jakovljevic Andrija, *Catalogue of Greek Manuscripts in the Library of the Monastery of St. Neophytos (Cyprus)*, ed. By the Holy Basilike and Stauropegiake Monastery of St. Neophytos (Cyprus), Nicosia 2002.

Makris Eustathios, *The chromatic scales of the Deuterous modes in theory and practice, Plainsong and Medieval Music*, 14, 1, 1-10, 2005

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με την εργασία μας αυτή, θα προσπαθήσουμε να επισημάνουμε τις διαφορές ή τις ενδεχόμενες ομοιότητες μεταξύ Αμβροσιανού Κώδικα (Παλαιό) ο οποίος ανήκει στη Βυζαντινή περίοδο και των διαφορών ή ομοιοτήτων μεταξύ Χρυσάφη του Νέου και Γερμανού Νέων Πατρών, ως προς τα μέλη της Μ. Εβδομάδος του πλ.β'ήχου.

Στο Μέρος Α', στο Κεφάλαιο 1, αναφέρονται γενικά στοιχεία για τα υπό σύγκριση χειρόγραφα ενώ στο Κεφάλαιο 2, γίνεται αναφορά στους Χρυσάφη και Γερμανό.

Στο Μέρος Β', ακολουθεί λεπτομερής ανάλυση των μελών. Η ανάλυση κάθε μέλους, συνίσταται στο χωρισμό εκάστου σε μουσικές περιόδους (κώλα). Η μεθοδολογία η οποία ακολουθήθηκε συνίσταται στον καταρτισμό πινάκων και στην παράλληλη διάταξη κάθε κώλου, έτσι ώστε να είναι ευχερής η μελέτη τους. Επίσης, κατά την μεταγραφή των μελών υιοθετήθηκε το Αλφαβητικό Σύστημα Σημειογραφίας. Αρχίζοντας από την πρώτη στήλη, παραθέτουμε το πρώτο κώλο από τον Αμβροσιανό Κώδικα Α139 (Παλαιό), εν συνεχεία παραθέτουμε το αντίστοιχο κώλο από το χφ της Ιεράς Μονής Σταυρουπόλεως Βουκουρεστίου 47 (Χρυσάφης) και έπεται το χφ της Ιεράς Μονής Αγίου Νεοφύτου Πάφου της Κύπρου 14 (Γερμανός).

Στο Μέρος Γ', στο Κεφάλαιο 1, γίνονται ορισμένες παρατηρήσεις επί του Πλαγίου του Δευτέρου Ήχου.

Στα συμπεράσματα καταγράφονται οι ομοιότητες ή διαφορές μεταξύ των μελών των τριών χειρογράφων.

Ολοκληρώνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω τους καθηγητές μου στο Μεταπτυχιακό ΠΜΣ Ιονίου Πανεπιστημίου κ.κ. Ε. Μακρή Πρόεδρο του Τμ. Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου, Ι. Παπαθανασίου Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμ. Μουσικών Σπουδών του Παν. Αθηνών και τον Ι. Αρβανίτη διδάσκοντα στο Τμ. Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Ευχαριστώ επίσης τον προσωπικό μου φίλο Γεώργιο Ν. Κωνσταντίνου, τον ηγούμενο της Ι.Μ. Αγίου Νεοφύτου Πάφου της Κύπρου κ. Λεόντιο επίσκοπο Χύτρων και το προσωπικό του Αρχείου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου. Τέλος, ευχαριστώ την οικογένειά μου για την συμπαράστασή της σε αυτή μου την προσπάθεια.

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

Παλαιό

Ο Αμβροσιανός κώδικας είναι χαρτώος και αποτελείται από 319 φύλλα. Είναι Στιχηράριον του ενιαυτού, του Τριωδίου και του Πεντηκοσταρίου. Οι γραφείς είναι δύο. Το ποιητικό κείμενο γράφτηκε από τον ιερομόναχο Αθανάσιο, ενώ το μουσικό κείμενο από τον Λέοντα Παδιάτη, ο οποίος και προσέθεσε τον κολοφώνα στο φ. 301ν. Γράφτηκε τον Οκτώβριο του έτους 1341 στην Κωνσταντινούπολη⁽¹⁾.

Χρυσάφης

Στιχηράριον Χρυσάφου του νέου. Περιλαμβάνει το Τριώδιο και Πεντηκοστάριο και χρονολογείται στο β΄ ήμισυ του 17^{ου} αι. Αποτελείται από 181 φύλλα⁽²⁾.

Γερμανός

Στιχηράριον του Γερμανού Νέων Πατρών του τέλους του 18^{ου} αι. Περιέχει το Τριώδιο και Πεντηκοστάριο. Είναι χαρτώο και ο γραφέας είναι άγνωστος. Αποτελείται από 177 φύλλα⁽³⁾.

-
1. Παλαιό, σ. 1.
 2. Πηγή : analogion. com
 3. Jakovljevic Andrija, *Catalogue of Greek Manuscripts in the Library of the Monastery of St. Neophytos (Cyprus)*, ed. By the Holy Basilike and Stauropegiake Monastery of St. Neophytos (Cyprus), Nicosia 2002, σ. 101.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2

ΧΡΥΣΑΦΗΣ Ο ΝΕΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Α) Χρυσάφης ο Νέος (ακμή περ. 1650 – 1685)⁽¹⁾

Διετέλεσε Πρωτοψάλτης της Μεγάλης Εκκλησίας. Δεν σώζονται πληροφορίες για την ζωή του. Βασικές πληροφορίες αντλούμε από τα αυτόγραφα του. Του δόθηκε η προσωνυμία Νέος προς διάκριση από τον Μανουήλ Χρυσάφη τον Παλαιό. Υπήρξε μαθητής του Γεωργίου Ραιδεστινού⁽²⁾.

Ο Χρυσάφης, εγκαινιάζει διά του έργου του μία νέα περίοδο ανανέωσης της προϋπάρχουσας παραδόσεως. Η συμβολή του αφορά: α) στην κατά νέο τρόπο μελοποίηση του Παλαιού Στιχηραρίου και β) στον «καλλωπισμό» του Αναστασιματαρίου με νέες «θέσεις», οι οποίες επεκράτησαν στην προφορική μουσική παράδοση της Κωνσταντινουπόλεως.

Εκτός όμως από τα πιο πάνω, ο Χρυσάφης συνέθεσε και πολλά μέλη της Παπαδικής (Θεοτοκία, Μαθήματα, Πασαπνοάρια του Όρθρου, Δοξολογίες, Χερουβικά, Κοινωνικά, κ.ά.). Αξίζει να αναφερθεί ότι στο όνομα του Χρυσάφη του νέου, μάς έχει παραδοθεί και η νουθεσία του, «ὁ θέλων μουσικὴν μαθεῖν...» σε πρώτο ἦχο⁽³⁾.

Ο Χρυσάφης έγραψε («γράμματά τε και μέλος») τρία μαθήματα σε δεκαπεντασύλλαβο στίχο, προς τιμήν των Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ, εγκώμιο στον Άγ. Γεώργιο τον Τροπαιοφόρο και στον Άγιο Παντελεήμονα. Εξαιτίας της ιδιαίτερης σχέσης που είχε με τον πατριάρχη Ιεροσολύμων Νεκτάριο, τού αφιερώνει τρία μαθήματα: «Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, Σιών» και «Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότερος» και ένα εγκώμιο σε δικούς του δεκαπεντασύλλαβους στίχους: «Δεῦτε, χριστοφόροι λαοί, βοήσωμεν συμφώνως»⁽⁴⁾.

Σήμερα στο όνομα του Χρυσάφη σώζονται οκτώ κώδικες αποκείμενοι σε διάφορες βιβλιοθήκες, όπως των Ιεροσολύμων και Μονών του Αγίου Όρους⁽⁵⁾.

Β) Γερμανός Νέων Πατρών (ακμή περ. 1660 – 1685)

Σύγχρονος και μαθητής του Χρυσάφου. Εχρημάτισε μητροπολίτης Νέων Πατρών. Μελοποίησε κατά νέο τρόπο και κατά το καλοφωνικό είδος το παλαιό Στιχηράριο⁽⁶⁾. Βέβαια, στηρίχθηκε στην προϋπάρχουσα παράδοση, στο έργο του διδασκάλου του Χρυσάφου του Νέου και στους προσωπικούς καλλωπισμούς του⁽⁷⁾. Ο Γερμανός εισηγήθηκε επίσης το νέο είδος των Καλοφωνικών ειρμών. Συνέθεσε, όπως και ο διδάσκαλός του Χρυσάφης αρκετά μέλη της Παπαδικής⁽⁸⁾.

Στο όνομά του φέρονται καλλωπισμένες ορισμένες καταβασίες δεσποτικών και θεομητορικών εορτών που συναντώνται σε αρκετά χειρόγραφα. Φέρεται και ως συνθέτης ενός Αναστασιματαρίου, αλλά ίσως να είναι ψευδεπίγραφο έργο. Μελοποίησε επίσης δοξολογίες, πασαπνοάρια του Όρθρου, κοινωνικά των Κυριακών, της εβδομάδας και του ενιαυτού, χερουβικά, μαθήματα, κρατήματα, κ.ά.⁽⁹⁾.

-
1. Μανόλης Κ. Χατζηγιακουμής, *Η Εκκλησιαστική Μουσική του Ελληνισμού μετά την Άλωση*, σσ. 41-44.
 2. Γρηγόριος Θ. Στάθης, *Παναγιώτης Χρυσάφης ο Νέος και Πρωτοψάλτης, Φάκελος Μαθήματος Ιστορία της Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Ψαλτικής Τέχνης*, Αθήνα 2002, σσ. 131-138.
 3. Στάθης, *Παναγιώτης Χρυσάφης ο Νέος...*, όπ.π., σσ. 134-135.
 4. Στάθης, *Παναγιώτης Χρυσάφης ο Νέος...*, όπ.π., σ. 135.
 5. Στάθης, *Παναγιώτης Χρυσάφης ο Νέος...*, όπ.π., σ. 136.
 6. Χατζηγιακουμής, *Η Εκκλησιαστική Μουσική...*, όπ.π., σσ. 44-46.
 7. Στάθης, *Γερμανός Αρχιερέυς Νέων Πατρών*, όπ.π., σσ. 141-158.
 8. Χατζηγιακουμής, *Η Εκκλησιαστική Μουσική...*, όπ.π., σ. 44.
 9. Χατζηγιακουμής, *Η Εκκλησιαστική Μουσική...*, όπ.π., σ. 47.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3

ΓΕΝΕΣΗ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΣΤΙΧΗΡΑΡΙΟΥ

Το Στιχηράριο περιέχει τα Στιχηρά ιδιόμελα. Οι απαρχές του ανάγονται στον 10^ο και 11^ο αι⁽¹⁾. Ένα σύνηθες Στιχηράριο περιέχει:

- 1) τα ιδιόμελα των ακινήτων εορτών,
- 2) τα ιδιόμελα των κινητών εορτών (Τριωδίου-Πεντηκοσταρίου),
- 3) ένα τμήμα της Οκτώηχου, δηλ. τα στιχηρά «ανατολικά», τα «κατ'αλφάβητον» και τα ένδεκα εωθινά.

Τα στιχηρά «αναστάσιμα» (τα τρία πρώτα του Εσπερινού, το πρώτο των Αποστίχων και τα τρία πρώτα των Αίνων) και τα «δογματικά θεοτοκία» καταγράφονται μόνο στα μεταγενέστερα χφφ, όπως είναι το χφ Παλαιό. Πιθανόν να εμπεριέχονται και κάποια θεοτοκία, τα Σταυροθεοτοκία του Λέοντα Στ' και οι Αναβαθμοί. Τα Στιχηρά των καθημερινών της Παρακλητικής και κάποια άλλα θεοτοκία δεν καταγράφονται⁽²⁾.

Και ενώ το Στιχηράριο παραδίδεται ανώνυμα, συν τω χρόνω εμφανίζεται επώνυμα με «καλλωπισμούς» και «καινοφανείς» θέσεις από τον Χρυσάφη τον νέο, το οποίο θα ονομάζεται Μαθηματάριον του Στιχηραρίου (15^{ος} αι.) και θα είναι επώνυμο. Γνωρίζει μεγάλη διάδοση μέχρι και την καθιέρωση της Νέας Μεθόδου (1814)⁽³⁾.

Αργότερα, τον 16^ο αι., το Στιχηράριο εμπλουτίζεται με «καλλωπισμούς» και με «καινοφανείς» μουσικές θέσεις⁽⁴⁾.

Κατά τον 17^ο αι., με τον Χρυσάφη τον νέο (ακμή π.1650-1685) το Στιχηράριο «καλλωπίζεται» και εμφανίζονται «καινοφανείς» θέσεις⁽⁵⁾. Την ίδια περίοδο ο Γερμανός, Μητροπολίτης Νέων Πατρών (ακμή π.1660-1685), εμφανίζει στο στιχηράριό του «καινοφανείς» θέσεις και «καλλωπισμούς»⁽⁶⁾.

1. Αρβανίτης Ιωάννης, *Ο ρυθμός των εκκλησιαστικών μελών μέσα από την παλαιογραφική έρευνα και την εξήγηση της παλαιάς σημειογραφίας*, διδακτορική διατριβή, τόμος α', Κέρκυρα 2010, σσ. 52-53.

2. Αρβανίτης, *Ο ρυθμός των εκκλησιαστικών μελών...*, όπ.π., σ. 53.

3. Χατζηγιακουμής, *Η Εκκλησιαστική Μουσική...*, όπ.π., σ. 21

4. Χατζηγιακουμής, *Η Εκκλησιαστική Μουσική...*, όπ.π., σ. 40

5. Χατζηγιακουμής, *Η Εκκλησιαστική Μουσική...*, όπ.π., σ. 42

6. Χατζηγιακουμής, *Η Εκκλησιαστική Μουσική...*, όπ.π., σ. 44

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ Η ΑΡΙΘΜΗΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ

1. «Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος»: Ἰδιόμελον των Αποστίχων της Μ. Τρίτης (Παλαιό, 228 r. Χρυσάφης, 88r, Γερμανός, 93v).
2. «Ἦπλωσεν ἡ πόρνη»: Ἰδιόμελον των Αποστίχων της Μ. Τετάρτης (Παλαιό, 229 v. Χρυσάφης, 92v - 93r. Γερμανός, 96r – 96v).
3. «Ἡ ἀπεγνωσμένη»: Ἰδιόμελον των Αποστίχων της Μ. Τετάρτης (Παλαιό, 230r. Χρυσάφης, 93r - 93v. Γερμανός, 96r - 96v).
4. «Σήμερον ἔλεγεν ὁ κτίστης »: το α΄ τροπάριον του Ε΄ Αντιφώνου των Αγίων Παθών της Μ. Παρασκευής (Παλαιό, 236 r -236v. Χρυσάφης, 109r . Γερμανός, 107v).
5. «Ἐδραμε λέγων ὁ Ἰούδας»: το α΄ τροπάριον του Β΄ Αντιφώνου των Αγίων Παθών της Μ. Παρασκευής (Παλαιό, 235 r . Χρυσάφης, 106 v. Γερμανός, 105r – 105v).
6. «Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον»: το α΄ τροπάριον του Ι΄ Αντιφώνου των Αγίων Παθών (Παλαιό, 237 r . Χρυσάφης, 109v. Γερμανός, 110r – 110v).
7. «Ἀντί ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ»: το α΄ τροπάριον του Ι΄ Αντιφώνου των Αγίων Παθών της Μ. Παρασκευής (Παλαιό, 237v-238r. Χρυσάφης, 112v – 113r. Γερμανός, 110r – 110v).
8. «Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ»: το α΄ τροπάριον του ΙΑ΄ Αντιφώνου των Αγίων Παθών της Μ. Παρασκευής (Παλαιό, 238r . Χρυσάφης, 113r, Γερμανός, 111r).
9. «Ὅν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει»: το β΄ τροπάριον του ΙΓ΄ Αντιφώνου των Αγίων Παθών της Μ. Παρασκευής (Παλαιό, 239r. Χρυσάφης, 115v. Γερμανός, 113r).
10. «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου»: το α΄ τροπάριον του ΙΕ΄ Αντιφώνου των Αγίων Παθών της Μ. Παρασκευής (Παλαιό, 239v. Χρυσάφης, 116v. Γερμανός, 122r-122v).
11. «Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν»: το β΄ τροπάριον του ΙΕ΄ Αντιφώνου των Αγίων Παθών της Μ. Παρασκευής (Παλαιό, 240r. Χρυσάφης, 116v-117r. Γερμανός, 114r).
12. «Ἐξέδυσάν με τά ἱμάτιά μου»: Δοξαστικόν των Αίνων της Μ. Παρασκευής (Παλαιό, 242r. Χρυσάφης, 121r . Γερμανός, 115v).
13. «Τόν νῶτόν μου»: «Καὶ νῶν» των Αίνων της Μ. Παρασκευής (Παλαιό, 242r . Χρυσάφης, 121r . Γερμανός, 115v).
14. «Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως»: Στιχηρόν Ἰδιόμελον του Εσπερινού της Μ. Παρασκευής (Παλαιό, 243r . Χρυσάφης, 128r-128v. Γερμανός, 122v-123r).
15. «Ἡτήσατο Ἰωσήφ»: Στιχηρόν Ἰδιόμελον των Αίνων του Μ. Σαββάτου (Παλαιό, 247v. Χρυσάφης, 135v. Γερμανός, 126r).
16. «Τὴν σήμερον μυστικῶς»: Δοξαστικόν των Αίνων του Μ. Σαββάτου (Παλαιό, 247r-247v. Χρυσάφης, 136r. Γερμανός, 126r-126v).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

1. Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος

1. Παλαιό

Η αρκτική μαρτυρία ορίζει ως βάση του μέλους το φθόγγο Βου (Ε).

φι: συναντούμε το μελώδημα Απέσω έξω.

ος: Διπλή.

ραι: 3φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

Χρυσάφης

Η αρκτική μαρτυρία ορίζει ως βάση του μέλους το φθόγγο Πα (D).

φι: συναντούμε το μελώδημα Απέσω έξω.

καλ(λει): Κύλισμα.

ραι: σύντομη μελισματική ανάπτυξη. Ανατρίχισμα 3φθογγο.

ος: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Γερμανός

Η αρκτική μαρτυρία ορίζει ως βάση του μέλους το φθόγγο Βου (Ε).

ο: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

2. Παλαιό

τας: Συνεχές Ελαφρόν.

αν: 2φθογγη Βαρεία και κλάσμα.

θρω: Δύο Απόστροφοι.

Χρυσάφης

παν(τας): Αντικένωμα.

αν: 2φθογγη Βαρεία και Σύνδεσμος.

θρω: Πίεσμα, Απέσω έξω.

πους: Φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Χρυσάφης

παν(τας): Παρακλητική και Ψηφιστόν.

τας: Πίεσμα.

3. Παλαιό

ο: 2φθ. Βαρεία.

λε: 2φθογγο Πίεσμα.

η: 2φθ. Βαρεία.

μας: Κύλισμα.

Χρυσάφης

ο: Πεταστή και υποκάτω Βαρεία.

συγ: Πίεσμα και Σύνδεσμος.

λε: Διπλή και Ψηφιστόν, Απόστροφος και από πάνω Αντικένωμα.

η: Δύο Απόστροφοι.

μας: Κύλισμα και Πίεσμα.

Γερμανός

ο: διάστημα 5^{ης} με χρήση Χαμηλής.

λε: Διπλή και Ψηφιστόν, Απόστροφος και από πάνω Αντικένωμα.

μας: 2φθ. Βαρεία και Πίεσμα και Σύνδεσμος.

4. Παλαιό

(ε)στι(ασιν): Οξεία και Κεντήματα.

κην: Διπλή.

νυμ: 2φθ. Βαρεία.

φω: Διπλή.

νος: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

σου: Διπλή.

Μαρτυρία Β΄ Ήχου, η οποία υποδεικνύει τον Βου (Ε).

Ατελής κατάληξη στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

(ε)στι(ασιν): μικρή βαρεία και Παρακλητική και Ψηφιστόν.

πνευ: μικρή βαρεία και Αντικένωμα.

κην: Ξηρόν Κλάσμα και Πίσμα.

φω: Διπλή και Ψηφιστόν, Απόστροφος και κλάσμα και Αντικένωμα άνωθεν.

νος: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

σου: τρίφωνη ανάβαση. Φθορά του Νενανώ στον Κε (α) και Διπλή.

Γερμανός

(ε)στι(ασιν): Παρακλητική.

πνευ: μικρό ίσο και Παρακλητική.

μα: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

κην: ίσον, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Ατελής κατάληξη στον Κε (α).

φω: Ανάσταμα.

σου: Απόδεσμα.

5. Παλαιό

να: Δίφθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

σμα: 2φθ. Βαρεία.

των: Δύο Απόστροφοι.

φι: Κράτημα.

ασον: Διπλή, Διπλή.

Μαρτυρία β΄ ήχου στον Δι (Γ).

Ατελής κατάληξη στον Δι (Γ).

Χρυσάφης

δν: Πεταστή και υποκάτω Βαρεία.

σει: Πίσμα και Σύνδεσμος.

μο: Ολίγον, Διπλή και Ψηφιστόν.

Μαρτυρία πλ. Β΄ στον Βου (Ε), όπου και η ατελής κατάληξη του μέλους.

πται: μικρό ίσο μετά Γοργού και Ίσον.

των: Ίσον, Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

παμ: 2φθογγο Βαρεία και Ομαλόν.

φι: Πεταστή, Κεντήματα και Ψηφιστόν.

α: 2φθογγο Βαρεία, Ελαφρόν, Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα.

Γερμανός

να: Δύο Απόστροφοι.

μου: 4φθογγο Βαρεία.

πται: μικρό ίσο, Ολίγον και Πεταστή.

των: μικρό ίσο, Ίσον και Απόδεσμα.

6. Παλαιό

θε: Κράτημα.

θη: 2φθογγη Βαρεία.
μα: Διπλή.
των: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).
Μαρτυρία β'ήχου στον Δι (G).
Ατελής κατάληξη στον Δι (G).

Χρυσάφης

θε: δίφωνη ανάβαση, Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (a).
των: Πεταστή και υποκάτω Βαρεία.
πα: Απόστροφος, Κεντήματα μετά Γοργού, Πίεσμα και Σύνδεσμος.
μα: Διπλή, Ψηφιστόν, Ολίγον, Απόστροφος και Αντικένωμα άνωθεν.
σου: τρίφωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (a).

Γερμανός

θε: δίφωνη ανάβαση (Πεταστή και Ολίγον) και Αντικένωμα.
των: Πεταστή και υποκάτω Βαρεία.
πα: Απόστροφος, Κεντήματα μετά Γοργού, Πίεσμα και Σύνδεσμος.
μα: Διπλή, Ψηφιστόν, Ολίγον, Απόστροφος και Αντικένωμα άνωθεν.
των: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).
σου: 2φθογγη Βαρεία, Ίσον, Κεντήματα μετά Γοργού, Πίεσμα και Σύνδεσμος.

7. Παλαιό

λην: 2φθογγο Πίεσμα.
δο: Οξεία και Κεντήματα.
σμη: 2φθογγη Βαρεία.

Χρυσάφης

στο(λην): μικρό ίσο μετά Γοργού και Ίσον.
λην: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα.
δο: Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (a).
σμη: μικρό ίσο και Ίσον και υποκάτω Πεταστή.
σας: Συνεχές Ελαφρόν, Κεντήματα μετά Γοργού, Πίεσμα και Σύνδεσμος.

Γερμανός

λην: Παρακλητική.
κο: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα.
σμη: 3φθογγο Ανατρίχισμα και Λύγισμα.
σας: Διπλή.
Μαρτυρία Β'ήχου και ατελής κατάληξη στον Ζω (b).

8. Παλαιό

σης: Διπλή.
Μαρτυρία β'ήχου στον Δι (G).
Ατελής κατάληξη στον Δι (G).
ο: Οξεία και Κεντήματα.

Χρυσάφης

σης: Μελώδημα Δύο.
ραι: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα.
ο: Διπλή και Ψηφιστόν.
τη: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).
τος: Απόδεσμα.
Μαρτυρία πλ. Β' στον Δι (G) όπου και ατελής κατάληξη του μέλους.

Γερμανός

σης: Πίεσμα και Σύνδεσμος.

ω: Δύο Απόστροφοι.

ραι: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα.

ο: Ολίγον και Διπλή.

τη: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

τος: Ίσον και Διπλή.

Μαρτυρία του πλ.β' στον Δι (G) όπου και η ατελής κατάληξη του μέλους.

9. Παλαιό

δαι: Οξεία και Κεντήματα.

α: 2φθογγη Βαρεία.

δαι: 2φθογγη Βαρεία.

Χρυσάφης

μο: Γοργόν, Οξεία και υποκάτω Κέντημα και Ψηφιστόν.

φαι: Δύο Απόστροφοι.

δρον: μικρή Βαρεία.

δαι: Ξηρόν Κλάσμα.

Στην συλλαβή (αναδει)ζον παρατηρείται σύντομη μελισματική ανάπτυξη του μέλους και εμφανίζονται τα εξής: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα, Πεταστή και Πίεσμα, Θεματισμός έσω⁽¹⁾.

Μαρτυρία του πλ.β' στον Δι (G) όπου και η ατελής κατάληξη του μέλους.

Γερμανός

δαι: Ίσον και Κεντήματα (η Πεταστή είναι στήριγμα) και Παρακλητική.

μο: Ίσον και Ολίγον και Πίεσμα.

να: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

φαι: Πεταστή και Ολίγον και Αντικένωμα.

α(ναδειζον): 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

να: Πεταστή και Κεντήματα και Κλάσμα.

δαι: 2φθογγη Βαρεία, Ελαφρόν και Ψηφιστόν και Αντικένωμα άνωθεν.

10. Παλαιό

της: Διάστημα 5^{ης} (Υψηλή).

ως: 2φθογγη Βαρεία.

(ευ)σπλαγ(χνος): Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

Χρυσάφης

βα: Ίσον και Ομαλόν.

σι: Πεταστή και Κεντήματα και Πίεσμα.

ας: 3φθογγο Τρομικόν.

ως: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα.

ευ(σπλαγχνος): Ολίγον, Διπλή, Ψηφιστόν και Αντικένωμα άνωθεν.

σπλαγ: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

χνος: μικρό ίσο, Ίσον και Απόδεσμα.

Γερμανός

σι: Πεταστή και Κεντήματα και Πίεσμα.

ας: 3φθογγο Τρομικόν.

ως: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα.

σπλαγ: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και άνωθεν Αντικένωμα.

χνος: Απόδεσμα.

1. «ο θεματισμός ο έσω... θήτα γαρ το στοιχείον εστιν ... και διά ταύτης άγεται ευθείας ης το τέλος ει μεν έσω κάμπτει ο έσω γίνεται θεματισμός ... και δηλοί ... φωνάς ειπείν...δύο», βλ. Γαβριήλ, σ. 68.

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. i) «ο *Νυμφιος*»: ειρμολογική θέση. Ο Χρυσάφης ακολουθεί το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του ειρμολογική θέση.
ii) «*ωραιος*»: ο Χρυσάφης χρησιμοποιεί ένα εκτενές μέλισμα πιθανόν από την Παπαδική και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Πα (D).
2. «*ανθρωπους*»: ο Χρυσάφης μιμείται την παλαιά θέση, αλλά στις συλλαβές «θρω, πους» επεκτείνει το μέλος με ανάβαση στον Κε (α). Ο Γερμανός στο ίδιο σημείο εμφανίζει μία δική του θέση. Και οι δύο όμως (Χρυσάφης-Γερμανός) καταλήγουν στον Κε (α) ενώ το Παλαιό καταλήγει στον Βου (Ε).
3. «ο *συγκαλεσας ημας*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση με τελικούς φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F), ως προωθούντα στοιχεία για την ένωση με το επόμενο κώλο. Ο Γερμανός διαφοροποιείται από τον Χρυσάφη μόνο στις συλλαβές «ο συγ», όπου οι φθόγγοι Πα (D) και Βου (Ε)-Γα (F) αντίστοιχα, αλλά στην συνέχεια τον ακολουθεί.
4. i) «*πνευματικην*»: ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση με τελικούς φθόγγους Κε (α) - Δι (G). Ο Γερμανός δημιουργεί μία δική του θέση, με τελικό φθόγγο τον Κε (α).
ii) «του *Νυμφωνος σου*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Κε(α). Ο Γερμανός εμφανίζει μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Βου (Ε).
5. i) «*την δυσειμονα μου μορphen*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Νη (C). Στην φράση «μου» επεκτείνει την μελωδία ως μια προσπάθεια «μίμησης κατά τα νοούμενα».
ii) «*των παισματος*»: ο Χρυσάφης εμφανίζει μία δική του απλή θέση με τελικό φθόγγο τον Δι(G). Ο Γερμανός χρησιμοποιεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Βου (Ε).
iii) «*απαμφιασον*»: ο Χρυσάφης εμφανίζει μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Πα (D), την οποία υιοθετεί και ο Γερμανός. Παρατηρούμε ότι και οι δύο απομακρύνονται από το Παλαιό.
6. «*των παθηματων σου*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Κε (α). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη με τη διαφορά ότι στην συλλαβή «σου» εμφανίζει τους φθόγγους Βου (Ε) - Γα (F), ως προωθούντα στοιχεία για την ένωση του 6^{ου} με το 7^ο κώλο.
7. i) «*και στολην δοξης*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Κε (α). Ο Γερμανός επινοεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Κε (α).
ii) «*κοσμησας*»: ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση με τελικούς φθόγγους Βου (Ε) – Γα (F) ως προωθούντα στοιχεία για την ένωση του 7^{ου} με το 8^ο κώλο. Ο Γερμανός χρησιμοποιεί μία δική του θέση, καταλήγοντας στον Ζω (b).
8. «*ωραιστητος*»: ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός στην συλλαβή «ω» εμφανίζει τον Κε (α), αλλά εν συνεχεία ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Δι (G).
9. «*αναδειξον*»: ο Χρυσάφης διαφοροποιείται εντελώς από το Παλαιό, επινοώντας ένα δικό του μέλισμα μάλλον από την Παπαδική, το οποίο καταλήγει στον Δι (G). Απεναντίας ο Γερμανός ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Πα (D).
10. i) «*της βασιλειας σου*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί τη θέση του Παλαιού. Στη συλλαβή «λει» όπου το Παλαιό εμφανίζει τους φθόγγους Δι (G)- Γα (F), ο Χρυσάφης διαφοροποιείται αρκούμενος μόνο στην τρίφωνη κατάβαση του μέλους στον Δι (G) και με τελικό φθόγγο επίσης τον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη.
ii) «*ως ευπλαγχνος*»: οι Χρυσάφης-Γερμανός ακολουθούν την θέση του Παλαιού καταλήγοντας στον Βου (Ε).

2. Ἡπλωσεν ἡ πόρνη

1. Παλαιό

Η Αρκτική Μαρτυρία του μέλους ορίζει ως βάση του τον Βου (Ε).

Η Οξεία υποδεικνύει την έναρξη του μέλους από τον Γα (F).

Η(πλωσεν): Συνεχές Ελαφρόν.

η: 2φθογγη Βαρεία.

πορ(νη): 4φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

Χρυσάφης

Η Αρκτική Μαρτυρία ορίζει ως βάση του μέλους τον Πα (D).

(Η)πλω(σεν): μικρό ίσο, Ίσον και Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

σεν: Τρομικόν και Ξηρόν Κλάσμα 4φθογγα.

η: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

πορ(νη): Ολίγον και Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

Γερμανός

Η Αρκτική Μαρτυρία ορίζει ως βάση του μέλους τον Βου (Ε) .

Η(πλωσεν): Παρακλητική, Κεντήματα, Υψηλή, Ολίγον (στήριγμα) και υποκάτω Ψηφιστόν.

πλω: Πίεσμα και μικρό ίσο.

η: Αντικένωμα.

πορ(νη): 4φθογγο Τρομικόν.

2. Παλαιό

τρι(χας): 4φθογγη Βαρεία. Υπάρχει και μία παραλλαγή που εμφανίζει Βαρεία και Κέντημα.

(Δε)σπο(τη): Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

τη: Κύλισμα.

Χρυσάφης

τρι(χας): Εξαιτίας αντιγραφικού λάθους, ακολουθώ τον EBE 2453, φ. 392v. Εμφανίζονται, Σύνδεσμος, Κλάσμα, Διπλή και Ίσον.

χας: Τρομικόν.

σοι: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

(Δε)σπο(τη): Ψηφιστόν, Σύνδεσμος και μικρό ίσο.

τη: Θεσ και Απόθες⁽¹⁾ και Κράτημα.

Γερμανός

τας: Αντικένωμα.

τρι(χας): Ελαφρόν, Κλάσμα, Διπλή και Σύνδεσμος.

χας: 2 φθογγο Τρομικόν και Ψηφιστόν.

(Δε)σπο(τη): Κλάσμα, Απόστροφος, Διπλή, μικρό ίσο και Σύνδεσμος.

3. Παλαιό

η(πλωσεν): Συνεχές Ελαφρόν.

Ι(ουδας): 2φθογγη Βαρεία.

(Ι)ου(δας): 4 φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

Χρυσάφης

η(πλωσεν): Ελαφρόν, Κεντήματα μετά Γοργού και Πίεσμα και Σύνδεσμος.

Ι(ουδας): 2φθογγη Βαρεία.

(Ι)ου(δας): Τρομικόν και Ξηρόν Κλάσμα 4 φθογγα.

1.« το θεσ και απόθες δύο θήται εισίν εχόμεναι υπό μιάς γραμμής », βλ. Γαβριήλ, σ. 68 .

Γερμανός

Η(πλω)σεν: Παρακλητική, Κεντήματα, Υψηλή, Ολίγον (στήριγμα) και υποκάτω Ψηφιστόν.

πλω: Πίεσμα και μικρό ίσο.

σεν: Συνεχές Ελαφρόν.

Ι(ου)δας: 4 φθογγο Αντικένωμα.

(Ι)ου(δας): 4 φθογγο Τρομικόν.

δας: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

4. Παλαιό

(παρα)νο(μοις): Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

μοις: Απόδεσμα.

Χρυσάφης

χει(ρας): 2 φθογγο Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα.

πα(ρανομοις): Πεταστή και Ψηφιστόν.

ρα: Απόστροφος, Απόστροφος και Κλάσμα και άνωθεν Αντικένωμα.

(παρα)νο(μοις): Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

μοις: Απόδεσμα.

Γερμανός

(χει)ρας: Απόστροφος, Απόστροφος, Τρομικόν και Ψηφιστόν.

(παρα)νο(μοις): Απόστροφος, Διπλή και Σύνδεσμος.

μοις: Απόδεσμα.

5. Παλαιό

η: Συνεχές Ελαφρόν.

την: 2 φθογγη Βαρεία.

(α)φε(σιν): 2 φθογγη Βαρεία.

Χρυσάφης

λα(βειν): Ολίγον, Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

την: 2 φθογγη Βαρεία (Κέντημα, Απόστροφος και Κλάσμα) και Ομαλόν.

α(φεσιν): Κεντήματα, Πεταστή και υποκάτω Ψηφιστόν.

(α)φε(σιν): 2 φθογγη Βαρεία, Ελαφρόν, Απόστροφος και Κλάσμα και άνωθεν Αντικένωμα.

σιν: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Γερμανός

λα(βειν): Ολίγον, Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

την: 2 φθογγη Βαρεία (Κλάσμα και Κέντημα, Απόστροφος) και Ομαλόν.

α(φεσιν): Κεντήματα, Πεταστή και υποκάτω Κλάσμα.

(α)φε(σιν): 2 φθογγη Βαρεία, Ελαφρόν, Απόστροφος και Κλάσμα και άνωθεν Αντικένωμα.

σιν: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

6. Παλαιό

ο: συμπλοκή Πεταστής, Υψηλής και Κεντημάτων (διάστημα 7^{ης}).

δε: τρίφωνη κατάβαση (συμπλοκή Ελαφρού και Αποστροφού).

αρ(γυρια): 2 φθογγη Βαρεία.

(αρ)γυ(ρια): Διπλή και Απόστροφος.

ρι: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

α: Απόδεσμα.

Χρυσάφης

ο: συμπλοκή Πεταστής, Υψηλής και Κεντημάτων (διάστημα 7^{ης}) και Πίεσμα.

δε: τρίφωνη κατάβαση (συμπλοκή Ελαφρού και Αποστροφού).

λα(βειν): 2 φθογγο Τρομικόν.

αρ(γυρια): 2 φθογγη Βαρεία, Κέντημα και Κλάσμα, Ελαφρόν και υποκάτω Λύγισμα.
γυ: Ολίγον, Διπλή και Ψηφιστόν, Απόστροφος μετά Κλάσματος και άνωθεν Αντικένωμα.
ρι: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).
α: τρίφωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

ο: συμπλοκή Πεταστής, Υψηλής και Κεντημάτων (διάστημα 7^{ης}) και Πίσμα.
δε: τρίφωνη κατάβαση (συμπλοκή Ελαφρού και Αποστροφού).
λα(βειν): 2φθογγο Τρομικόν.
αρ(γυρια): 2 φθογγη Βαρεία, Κέντημα και Κλάσμα, Ελαφρόν και υποκάτω Αντικένωμα.
γυ: Ολίγον, Διπλή και Ψηφιστόν.
ρι: Απόστροφος μετά Κεντήματος και άνωθεν Αντικένωμα.
α: τρίφωνη ανάβαση, Κράτημα και Λύγισμα.

7. Παλαιό

Δι(ο): Ανάσταμα.
(βο)ω(μεν): Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
μεν: Διπλή.
Μαρτυρία πλ. Β' ήχου: υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

σοι: συμπλοκή Ίσου και Πεταστής, Πίσμα .
(βο)ω(μεν): συμπλοκή Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν.
μεν: 3φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν, Κεντήματα μετά Γοργού, Σύνδεσμος και Πίσμα, Ελαφρόν).

Γερμανός

Δι(ο): 2 φθογγο Ξηρόν Κλάσμα και Πίσμα.
(Δι)ο: 3 φθογγο Ανατρίχισμα.
σοι βο(ωμεν): Πεταστή και Κλάσμα και υποκάτω Ψηφιστόν που συμπεριλαμβάνει και τις δύο Αποστροφους που έπονται.
(βο)ω(μεν): Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
μεν: Διπλή.

8. Παλαιό

(πρα)θεν(τι): 2 φθογγη Βαρεία.
τι: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
(ελεν)θε(ρωσαντι): 2 φθογγη Βαρεία.
ρω: Οξεία και άνωθεν Κεντήματα.
(η)μας: Οξεία και Κλάσμα και κατόπιν Απόστροφος.

Χρυσάφης

πρα(θεντι): μικρή βαρεία μετά Γοργού και Ολίγον.
θεν: 2φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).
(ε)λεν(θερωσαντι): Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
ρω: Παρακλητική, Κεντήματα, Οξεία και υποκάτω Κέντημα και Ψηφιστόν.
(η)μας: Ίσον, Απόδεσμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

πρα(θεντι): μικρό ίσο μετά Γοργού και Ίσον.
(πρα)θεν(τι): παρατηρείται σύντομη μελισματική ανάπτυξη του μέλους. Εμφανίζονται κατά σειράν, 4φθογγο Ξηρόν Κλάσμα και Πίσμα, 3 φθογγο Ανατρίχισμα, Ίσον και υποκάτω Πίσμα μετά Ψηφιστού.
τι: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και φθορά του Νενανώ στον Πα (D).
ε(λευθερωσαντι): συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.
θε: 2 φθογγη Βαρεία (Κέντημα μετά Κλάσματος, Απόστροφος και υποκάτω Ομαλόν).

σαν: 2 φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και κάτωθεν Ψηφιστόν και Απόστροφος μετά Κλάσματος).
τι: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
(η)μας: 2 φωνη ανάβαση, Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

9. Παλαιό

Δο(ξα): Διπλή και Απόστροφος.
ξα: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

Χρυσάφης

Κυ(ριε): συμπλοκή Χαμηλής, Αποστρόφου και Αντικενώματος (διάστημα 5^{ης}).
Δο(ξα): Ολίγον, Διπλή και Ψηφιστόν και άνωθεν Απόστροφος.
ξα: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).
σοι: Απόδεσμα.

Γερμανός

Κυ(ριε): Πεταστή και κάτωθεν μικρή βαρεία.
ρι: Απόστροφος, Κεντήματα μετά Γοργού, Πίεσμα και Σύνδεσμος.
Δο(ξα): Ολίγον, Διπλή και Ψηφιστόν.
ξα: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι), εκ των οποίων η πρώτη φέρει Κλάσμα.
σοι: Απόδεσμα.

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. i) «**ηπλωσεν**»: ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση επεκτείνοντας την μελωδία στην συλλαβή «σεν». Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Δι (G).
ii) «**η πορνη**»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Βου (E). Ο Γερμανός στην συλλαβή «η» επεκτείνει την μελωδία αλλά στην συνέχεια ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E).
2. i) «**τας τριχας**»: ο Χρυσάφης ακολουθεί το Παλαιό. Ο Γερμανός στην συλλαβή «την» εμφανίζει τον Δι (G) αλλά με την δίφωνη κατάβαση στον Βου (E) διασκευάζει το παλαιό.
ii) «**σοι τω Δεσποτη**»: ο Χρυσάφης ακολουθεί το Παλαιό αλλά στην τελευταία συλλαβή επεκτείνει την μελωδία εμφανίζοντας επιπλέον τους φθόγγους Δι (G)-Γα (F) -Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί το Παλαιό αλλά στην τελευταία συλλαβή εμφανίζει μόνο τον Βου (E) αντί των Βου (E) - Γα (F) του Παλαιού.
3. i) «**ηπλωσεν**»: ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Δι (G). Ο Γερμανός επινοεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Δι (G).
ii) «**Ιουδας**»: ο Χρυσάφης ακολουθεί την θέση του Παλαιού αλλά χρησιμοποιεί διαφορετικούς φθόγγους με τελικό τον Δι (G). Ο Γερμανός στην συλλαβή «**I**», επεκτείνει την μελωδία με τους φθόγγους Ζω, Κε, Δι, Γα (b, a, G, F) ενώ στο υπόλοιπο της θέσης ακολουθεί εκείνην του Παλαιού καταλήγοντας στον Βου (E).
4. i) «**τας χειρας**»: ο Χρυσάφης εμφανίζει μία δική του θέση με τελικούς φθόγγους Βου (E)-Γα (F). Ο Γερμανός στην συλλαβή «**τας**» αντί του φθόγγου Βου (E) του Παλαιού, εμφανίζει δίφωνη ανάβαση στον Δι (G) ενώ με την δίφωνη κατάβαση στον Βου (E) επανέρχεται στον φθόγγο του Παλαιού καλλωπίζοντας την θέση.
ii) «**τοις παρανομοις**»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E).
5. «**την αφεσιν**»: οι Χρυσάφης-Γερμανός ακολουθούν αμφότεροι την θέση του Παλαιού και καταλήγουν στον Πα (D).
6. i) «**ο δε λαβειν**»: οι Χρυσάφης-Γερμανός ακολουθούν την εκ του Παλαιού θέση καταλήγοντας στον Δι (G).

ii) **«αργυρία»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός ακολουθούν την εκ του Παλαιού θέση με την διαφορά ότι καταλήγουν και οι δύο στον Κε (a), ενώ το Παλαιό καταλήγει στον Βου (E).

7. **«Διο σοι βοωμεν»:** ο Χρυσάφης εμφανίζει μία δική του θέση με τους τελικούς φθόγγους Βου (E)-Γα (F) ως προωθούντα στοιχεία για την ένωση με το επόμενο κώλο. Ο Γερμανός στην συλλαβή «δι» εμφανίζει τους Κε (a)-Δι (G) και στην συνέχεια ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E).

8. i) **«τω πραθεντι»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a) ενώ το Παλαιό καταλήγει στον Βου (E). Ο Γερμανός εμφανίζει μία θέση μάλλον της Παπαδικής καταλήγοντας στον Πα (D).

ii) **«και ελευθερωσαντι ημας»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a).

9. **«Κυριε δοξα σοι»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E). Ο Γερμανός στην φράση «Κυριε» εμφανίζει μία δική του θέση αλλά κατόπιν ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E).

3. Ἡ ἀπεγνωσμένη

1. Παλαιό

Ἡ Ἀρκτική Μαρτυρία του μέλους ορίζει ως βάση του τον Βου (Ε).

Ἡ Οξεία υποδεικνύει την έναρξη του μέλους από τον Γα (F).

(α)πε(γνωσμενη): Οξεία και υποκάτω Κέντημα.

βιον: Κύλισμα (συλλ. ον).

Χρυσάφης

Ἡ Ἀρκτική Μαρτυρία του μέλους ορίζει ως βάση του τον Βου (Ε).

α(πεγνωσμενη): συμπλοκή Ἴσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

γνω: μικρή βαρεία, συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής.

σμε: 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα.

δια: Ολίγον και κάτωθεν Ψηφιστόν και κατόπιν Πεταστή.

τον: Απόστροφος, Απόστροφος και Κλάσμα και άνωθεν Αντικένωμα.

βιον: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), 3φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε(α).

Γερμανός

α(πεγνωσμενη): συμπλοκή Ἴσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

σμε: Απόστροφος και μικρό ίσο, Απόστροφος, Κλάσμα και Πίεσμα και 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

(δι)α τον: Πεταστή και Κλάσμα και υποκάτω Ψηφιστόν, Απόστροφος, Απόστροφος και Κλάσμα.

βιον: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ἴσον και Διπλή.

2. Παλαιό

(ε)πε(γνωσμενη): Οξεία και υποκάτω Κέντημα.

τροπον: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και 4φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

Χρυσάφης

ε(πεγνωσμενη): συμπλοκή Ἴσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

γνω: μικρή βαρεία, συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής.

σμε: 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα.

δια: Ολίγον και υποκάτω Ψηφιστόν, Πεταστή.

τον: Απόστροφος, Απόστροφος και Κλάσμα, και άνωθεν Αντικένωμα.

τροπον: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), 3φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

Ενταύθα αποκαθιστώ το «απελπισμενη» διά του «επεγνωσμενη». Επιπλέον, εξαιτίας της ασάφειας των σημαδιών, καταφεύγω στους κώδ. EBE 2453,φ.393r και EBE 975,φ.568r για να επιλύσω το πρόβλημα.

ε(πεγνωσμενη): συμπλοκή Ἴσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

σμε: Απόστροφος και μικρό ίσο, Απόστροφος, Κλάσμα και Πίεσμα και 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

(δι)α τας: Πεταστή και Κλάσμα και υποκάτω Ψηφιστόν, Απόστροφος, Απόστροφος και Κλάσμα.

πραξεις: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ἴσον και Διπλή.

3. Παλαιό

βα(σταζουσα): 2φθογγο Βαρεία.

Χρυσάφης

τα: μικρή βαρεία και Απόστροφος.

μυ(ρα): 2φωνη ανάβαση, Διπλή και Λύγισμα.
ρα: Πεταστή και υποκάτω Ψηφιστόν, Απόστροφος.
βα(σταζουσα): σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

Γερμανός

μυ(ρα): Παρακλητική, Κεντήματα, Ολίγον και υποκάτω Ψηφιστόν.
(βα)στα(ζουσα): 2φθογγη Βαρεία (Κλάσμα, Ολίγον, Απόστροφος και Πίεσμα).
(βαστα)ζου(σα): 3φθογγο Ανατρίχισμα.

4. Παλαιό

(βο)ω(σα): Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
σα: Ίσον και Διπλή.
Η Μαρτυρία του πλ. β΄ στον Βου (Ε), υπεμφαίνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον φθόγγο αυτό.

Χρυσάφης

προ(σηλθε): Απόστροφος και Κλάσμα, μικρό ίσο, Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα.
θε σοι: Ολίγον και Ψηφιστόν, Πεταστή.
βο(ωσα): Απόστροφος, Απόστροφος και Κλάσμα και άνωθεν Αντικένωμα.
ω(σα): Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
σα: Ίσον και Διπλή.
Μαρτυρία πλ.Β΄ και ατελής κατάληξη στον Πα (D).

Γερμανός

προ(σηλθε): Απόστροφος και Κλάσμα, μικρό ίσο, Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα.
σοι βο(ωσα): Πεταστή και Κλάσμα και υποκάτω Ψηφιστόν, Απόστροφος, Απόστροφος και Κλάσμα και άνωθεν Αντικένωμα.
ω(σα): Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
σα: Ίσον και Διπλή.
Μαρτυρία πλ.Β΄ και ατελής κατάληξη στον Βου (Ε).

5. Παλαιό

μη: Κύλισμα.
με: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
ψης: Ίσον και Απόδεσμα.

Χρυσάφης

μη: 2φθογγη Βαρεία (Κλάσμα και Κέντημα, Ομαλόν, Απόστροφος,) Ολίγον και Ψηφιστόν, Απορροή και άνωθεν Αντικένωμα.
με: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
πορ(νην): 2 φθογγη ανάβαση, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε(α).
α(πορριψης): Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.
ψης: 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα(Απόστροφος, Απόστροφος και Πίεσμα).

Γερμανός

μη: 3φθογγο Ανατρίχισμα (Λύγισμα και Ψηφιστόν).
με: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και φθορά του Νενανώ στον Πα(D).
πορ(νην): Παρακλητική, Κεντήματα και υποκάτω Κέντημα και Ψηφιστόν.
(α)πορ(ριψης): 2φθογγη Βαρεία (Κλάσμα, Ολίγον και Απόστροφος).
ρι(ψης): 3φθογγο Ανατρίχισμα.

6. Παλαιό

Παρθενον: 2φθογγη Βαρεία, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και Ίσον μετά Διπλής.
Μαρτυρία πλ. Β΄ στον Βου (Ε), όπου και η ατελής κατάληξη του μέλους.

Χρυσάφης

ο: Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα.

(τε)χθείς: μικρή Βαρεία και Ολίγον.

εκ: Πεταστή και Ψηφιστόν.

(Παρ)θενου: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και Ίσον μετά Διπλή.

Μαρτυρία πλ. Β΄ στον Πα (D), όπου και η ατελής κατάληξη του μέλους.

Γερμανός

ο: Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα.

(τε)χθείς: μικρό ίσο και Ολίγον.

εκ: Πεταστή, Κλάσμα και Ψηφιστόν.

(Παρ)θενου: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ίσον και Απόδεσμα.

7. Παλαιό

μη: Κύλισμα.

(πα)ρι(δης): Οξεία και υποκάτω Κέντημα.

Αγγελων: 2 φθογγη Βαρεία, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ίσον και Διπλή.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (E).

Χρυσάφης

μη: 2φθογγη Βαρεία (Κέντημα, Ομαλόν, Απόστροφος μετά Κλάσματος), Ολίγον και Ψηφιστόν, Απορροή και άνωθεν Αντικένωμα.

μου: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

δακρυα: 2φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α) (συλλ. δά), μικρό ίσο, Ίσον, Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. κρυ).

(παρι)δης: Ξηρόν Κλάσμα.

η: Πίεσμα.

των Αγγελων: Πεταστή και Ψηφιστόν, Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ίσον και Διπλή.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (E).

Γερμανός

μη: 2φθογγη Βαρεία (Κέντημα, Ομαλόν και Απόστροφος), Ολίγον και Ψηφιστόν, Απορροή και άνωθεν Αντικένωμα.

δακρυα: Παρακλητική, Κέντημα, Ολίγον και υποκάτω Κέντημα και Ψηφιστόν (συλλ. δα), Απόστροφος, Κλάσμα και μικρό ίσο (συλλ. κρυ).

παριδης: 2 φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. πα), Σύνδεσμος, 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. ρι).

η: Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα.

των Αγγελων: Πεταστή, Κλάσμα και Ψηφιστόν (συλλ. των), Απόστροφος, Απόστροφος μετά Κλάσματος, μικρό ίσο και Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στην συλλ. Αγ, Ίσον και Διπλή.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Πα (D).

8. Παλαιό

(αλ) λα: 2 φθογγη Βαρεία.

(δε)ξαι: 2 φθογγη Βαρεία.

(μετανο)ου(σαν): 2 φθογγη Βαρεία.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (E) .

Χρυσάφης

(αλ)λα: 2 φθογγη Βαρεία (Κέντημα, Απόστροφος, Ομαλόν).

δεξα με: Κεντήματα, Πεταστή και Ψηφιστόν (συλλ. δε), 2 φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος και Κλάσμα) στην συλλ. ξαι, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. με.

(μετανο)ουσαν: 2φωνα ανάβαση (Ολίγον και Κέντημα, Διπλή και Λύγισμα) , Ίσον, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

αλλα: Πεταστή και Υψηλή (διάστημα 5^{ης}) και Αντικένωμα, Αντικένωμα και μικρό ίσο.
δεξαι με: Ολίγον και Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα, Απόστροφος, Ίσον και Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.
μετανοουσαν: 4φθογγο Τρομικόν (συλλ.τα), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. νο, συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα (συλλ.ου), Απόστροφος και Απόδεσμα (συλλ. σαν).

9. Παλαιό

(α)πω(σω): Οξεία και υποκάτω Κέντημα.
(αμαρ)τα(νου)σαν: Παρακλητική, συμπλοκή Οξείας και Κεντήματος, 2φθογγη Βαρεία.
Κυρι(ε): 3 φθογγο Ανάσταμα, Απόστροφος και Διπλή.

Χρυσάφης

ην: Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.
(α)πω(σω): Παρακλητική, σύμπλεγμα Ολίγου και Κεντήματος υποκάτω και Ψηφιστού.
α(μαρ)τα(νου)σαν: Κλάσμα και Απόστροφος και υποκάτω Αντικένωμα, Οξεία και άνωθεν Γοργόν, κάτωθεν Κέντημα και Ψηφιστόν, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
Κύριε: Κράτημα, Ουράνισμα⁽¹⁾ και έσω θεματισμός, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Γερμανός

(α)μαρτανουσαν: 2φθογγη Βαρεία, Ολίγον και Διπλή, Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα, Ίσον μετά Διπλής.

10. Παλαιό

δια: 2 φθογγη Βαρεία, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
με(γα): συμπλοκή Οξείας και Κεντήματος.
ελε(ος): 3 φθογγο ανάσταμα, Διπλή.

Χρυσάφης

δια: Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα, Συνεχές Ελαφρόν.
μεγα σου: συμπλοκή Πεταστής και Κεντημάτων και Πίεσμα, Τρομικόν.
ελεος: Οξεία και άνωθεν Γοργόν, κάτωθεν Κέντημα και Ψηφιστόν, Απόστροφος και Κλάσμα, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Γερμανός

δια: συμπλοκή Πεταστής και Ολίγου και υποκάτω Αντικένωμα και Συνεχές Ελαφρόν.
το: 3φθογγο Τρομικόν.
μεγα: 2φθογγη Βαρεία και Τρομικόν.
Τελική κατάληξη του μέλους στον Δι (G).

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. i) «**η απεγνωσμενη**»: ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση με τελικούς φθόγγους Βου (E) - Γα (F). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη.
- ii) «**δια τον βιον**»: ο Χρυσάφης χρησιμοποιεί μία ειρμολογική θέση διαφορετική από το Παλαιό και καταλήγει στον Κε (α). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας όμως στον Βου (E).

1. «Το ουράνισμα εις ύψος αίρει την φωνήν, είτα καταβιβάζει ταύτην», βλ. Γαβριήλ, σ. 68.

2. i) **«και επεγνωσμενη»:** ο Χρυσάφης απομακρύνεται από το Παλαιό επινοώντας μία δική του θέση με τελικούς φθόγγους Βου (Ε) - Γα (F). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη.
 ii) **«δια τον τροπον»:** ο Χρυσάφης διαφοροποιείται από το Παλαιό εμφανίζοντας μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Κε (α). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας όμως στον Βου (Ε).
3. **«βασταζουσα»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (α). Ο Γερμανός επίσης δημιουργεί μία δική του θέση αλλά καταλήγει όπως και ο Χρυσάφης στον Κε (α).
4. **«σοι βοωσα»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Βου (Ε). Ο Γερμανός τον ακολουθεί καταλήγοντας επίσης στον Βου (Ε).
5. i) **«μη με»:** ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση-μέλισμα ανεξάρτητα από το Παλαιό. Ο τελευταίος όμως φθόγγος είναι ο ίδιος όπως και του Παλαιού, δηλ. ο Πα (D). Ο Γερμανός αρχίζοντας από τον Βου (Ε) προχωρεί στον Δι (G) και κατόπιν ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Πα (D). Διασκευάζει ελαφρώς δηλ. την θέση του Χρυσάφη.
 ii) **«απορριψης»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση ξεφεύγοντας από το Παλαιό. Καταλήγει όμως, όπως και εκείνο στον Κε (α). Ο Γερμανός δημιουργεί μία δική του θέση καταλήγοντας επίσης στον Κε (α).
6. **«εκ Παρθενου»:** ο Χρυσάφης εμφανίζει στην συλλαβή «εκ» τον Κε (α) αλλά εν συνεχεία ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθώντας τον Χρυσάφη ακολουθεί επίσης το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (Ε). Πρόκειται για ειρμολογική θέση.
7. i) **«μη μου»:** ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση-μέλισμα με τελικό φθόγγο τον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη με τελικό φθόγγο τον Πα (D).
 iii) **«των Αγγελων»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός εμφανίζουν στην συλλαβή «των» τον Κε (α) ενώ το Παλαιό τον Γα(F). Στην συνέχεια όμως ακολουθούν την θέση του Παλαιού καταλήγοντας και οι τρεις στον Βου (Ε). Πρόκειται για ειρμολογική θέση.
8. i) **«αλλα δεξαι με»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί την θέση του Παλαιού (ειρμολογική θέση) με τελικό φθόγγο τον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Ζω (b).
 ii) **«μετανοουσαν»:** ο Χρυσάφης διαφοροποιείται από το Παλαιό εμφανίζοντας μία δική του θέση και καταλήγει στον Κε (α). Ο Γερμανός δημιουργεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G).
9. i) **«αμαρτανουσαν»:** ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του απλή θέση με τελικό φθόγγο τον Δι (G). Ο Γερμανός επινοεί μία ειρμολογική θέση με τελικό φθόγγο τον Δι (G).
 ii) **«Κυριε»:** ο Χρυσάφης διαφοροποιείται από το Παλαιό παραθέτοντας ένα μέλισμα το οποίο στην ουσία επεκτείνει την μελωδία. Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Κε (α).
10. **«ελεος»:** ο Χρυσάφης προτιμά μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Βου (Ε). Αντίθετα ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση αλλά καταλήγει στον Δι (G).

4. Ἑδραμε λέγων ὁ Ἰούδας

1. Παλαιό

Ἡ Ἀρκτική Μαρτυρία του Νενανώ ορίζει ως βάση του μέλους τον Κε (α).
λεγων: 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα στην συλλ. λέ, 3φθογγο ανατρίχισμα στην συλλαβή γων.
Ἀτελής κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).
Ἡ Μαρτυρία του Νενανώ υποδεικνύει την κίνηση του μέλους του επόμενου κώλου στο Νενανώ.

Χρυσάφης

Ἡ Ἀρκτική Μαρτυρία του ήχου ορίζει ως βάση του μέλους τον φθόγγο Κε (α).
ε(δραμε): Παρακλητική.
λεγων: μονόφθογγο Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. λε), 3φθογγο ανατρίχισμα στην συλλαβή γων.
Ιουδας: Αντικένωμα (συλλ. Ι), 3φωνη ανάβαση και φθορά του Νενανώ στον Κε (α) στην συλλαβή δας.
Ἀτελής κατάληξη στον Κε (α).

Γερμανός

Ἡ Ἀρκτική Μαρτυρία του ήχου ορίζει ως βάση του μέλους τον φθόγγο Κε (α).
ε(δραμε): Αντικένωμα .
λεγων: μονόφθογγο Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα (συλλ. λε), 3φθογγο ανατρίχισμα στην συλλαβή γων.
ο: μικρό ίσο.
Ιουδας: Αντικένωμα (συλλ. Ι), 3φωνη ανάβαση, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α) στην συλλαβή δας.
Ἀτελής κατάληξη στον Κε (α).

2. Παλαιό

τοις: επιβεβαιωτικόν ίσον.
(παρα)νομοις : 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα στην συλλ. νο, 3φθογγο ανατρίχισμα στην συλλαβή μοις.
(Γραμματεν)σι: Διπλή και Ἰσον.
Ἀτελής κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε), την οποία υποδεικνύει και ἡ Μαρτυρία του πλ. Β' ήχου.

Χρυσάφης

τοις: Αντικένωμα.
(παρα)νομοις: μονόφθογγο Ξηρόν Κλάσμα, μονόφθογγο Πίεσμα (συλλ. νο), 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. μοις).
Γραμματενσι: μικρή βαρεία, Πεταστή και Ψηφιστόν (συλλ. Γραμ), Αντικένωμα (συλλ. μα), Απόδερμα (συλλ. σι).
Ἡ Μαρτυρία του πλ. β' ήχου υποδεικνύει και την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε) .

Γερμανός

τοις: Αντικένωμα.
(παρα)νομοις: μονόφθογγο Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα (συλλ. νο), 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. μοις).
Γραμματενσι: μικρό ίσο, Πεταστή και Ψηφιστόν (συλλ. Γραμ), Αντικένωμα (συλλ. μα), Διπλή και Ἰσον (συλλ. σι).
Ἡ Μαρτυρία του πλ. Β' ήχου φανερώνει και την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε) .

3. Παλαιό

δου(ναι): Οξεία.
Ἀτελής κατάληξη στον Κε (α).

Χρυσάφης

(θε)λε(τε): Αντικένωμα.

δου(ναι): Πίεσμα και Σύνδεσμος.

Ατελής κατάληξη στον Νη (C).

Γερμανός

(θε)λε(τε): Αντικένωμα.

δου(ναι): Πίεσμα και Σύνδεσμος.

Ατελής κατάληξη στον Βου (E).

4. Παλαιό

(υ)μιν: 4φθογγο Πίεσμα.

παραδωσω: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. ρα) Διπλή και Ολίγον (συλλ. δω).

Ατελής κατάληξη στον Βου (E).

Η Μαρτυρία του Νενανώ προετοιμάζει το μέλος του επόμενου κώλου στο είδος αυτό.

Χρυσάφης

(υ)μιν: Πεταστή και υποκάτω Βαρεία.

παραδωσω: 2φθογγο Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. πα), Διπλή και Ολίγον και Ψηφιστόν (συλλ. δω).

αυτον: 3φωνη ανάβαση και φθορά του Νενανώ στον Κε (a) στην συλλαβή τον.

Γερμανός

υμιν: Δίφθογγο Πίεσμα (συλλ. υ).

παραδωσω: 2φθογγο Τρομικόν, 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. δω), Διπλή, Ολίγον και Ψηφιστόν (συλλ. σω).

αυτον: 3φωνη ανάβαση, Κράτημα και φθορά του Νενανώ στον Κε (a) στην συλλαβή τον.

5. Παλαιό

εν: επιβεβαιωτικών ίσον.

με(σω): Παρακλητική.

των (συμφω)νουν(των): 2φθογγη Βαρεία.

Ατελής κατάληξη στον Βου (E).

Η Μαρτυρία του Νενανώ προετοιμάζει το μέλος του επόμενου κώλου στο είδος αυτό.

Χρυσάφης

με(σω): Παρακλητική και Σύνδεσμος.

συμφωνουντων: μονόφθογγο Πίεσμα (συλλ. συμ), 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. των).

Γερμανός

εν: μονόφθογγη Βαρεία.

μεσω: Παρακλητική (συλλ. με), μονόφθογγο Πίεσμα (συλλ. σω).

συμφωνουντων: Αντικένωμα (συλλ. συμ), 2φθογγο Πίεσμα, Σύνδεσμος (συλλ. νουν).

6. Παλαιό

αυτος: επιβεβαιωτικών ίσον (συλλ. αυ), Παρακλητική (συλλ. τος).

ειστηκεις: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. κεις).

συμφωνουμενος: Οξεία (συλλ. νου), Κρατημοκαταβαζοανάβασμα και Οξεία (συλλ. νος).

Χρυσάφης

ειστηκεις: μικρή βαρεία και Παρακλητική (συλλ. στη).

αορατως: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. ο), Μελώδημα Απέσω έξω (συλλ. ρα), Ίσον και Απόδερμα (συλλ. τως).

συμφωνουμενος: Διπλή, Ολίγον, Ψηφιστόν και Αντικένωμα (συλλ. νου), Απόδεσμα (συλλ.νος).

Ατελής κατάληξη στον Βου (Ε).

Γερμανός

αυτος: Παρακλητική (συλλ. τος).

ειστηκεις: μικρό ίσο και Αντικένωμα (συλλ. στη).

αορατως: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. ρα)

συμφωνουμενος: 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ.νου), φθορά του Νενανώ στον Πα (D) στην συλλαβή νος.

Ατελής κατάληξη στον Πα (D).

7. Παλαιό

ψυχων: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. ψυ), Διπλή και Ολίγον (συλλ. χων).

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

καρδιογνωστα: μονόφθογγη Βαρεία (συλλ. καρ), μικρή βαρεία, 2φωνη ανάβαση, φθορά του Νενανώ στον Κε (α) και Λύγισμα (συλλ. γνω), μικρή βαρεία και 2φθογγο Πίεσμα (συλλ. στα).

(φει)σαι: 2φθογγο Τρομικόν.

ψυχων: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα (συλλ. ψυ), Διπλή, Ολίγον, Ψηφιστόν και Αντικένωμα (συλλ. χων).

(η)μων: Ίσον και Απόδεσμα.

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Γερμανός

καρδιογνωστα: 2φωνη ανάβαση και Λύγισμα (συλλ. γνω), μικρό ίσο, 3φθογγο Ενειληγτικόν Ανάσταμα (συλλ. στα).

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. «*λεγων ο Ιουδας*»: οι Χρυσάφης-Γερμανός ακολουθούν το Παλαιό, αλλά καταλήγουν στον Κε (α) ενώ το Παλαιό στον Βου (Ε).

2. «*παρανομοις Γραμματευσιν*»: οι Χρυσάφης-Γερμανός ακολουθούν το Παλαιό. Η μόνη διαφορά εντοπίζεται στην αρχή της θέσεως όπου οι Χρυσάφης-Γερμανός διαφοροποιούνται από το Παλαιό εμφανίζοντας τον Δι (G) αλλά με την δίφωνη ανάβαση αγγίζουν τον Ζω (b) και ακολουθούν κανονικά το Παλαιό.

3. «*δουναι*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί την θέση του Παλαιού και καταλήγει στον Πα (D). Αντίθετα ο Γερμανός δημιουργεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Βου (Ε).

4. i) «*καγω υμιν*»: ο Χρυσάφης διαφοροποιείται από το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Ζω (b). Ο Γερμανός χρησιμοποιεί μία ειρμολογική θέση με τελικό φθόγγο τον Δι (G).

ii) «*παρadowσω αυτον*»: ο Χρυσάφης εκτός από την συλλαβή «πα» όπου χρησιμοποιεί διαφορετικούς φθόγγους από το Παλαιό, δηλ. Κε, Ζω (a, b) εν συνεχεία ακολουθεί το Παλαιό, αλλά καταλήγει στον Κε (α) τοποθετώντας την φθορά του Νενανώ ενώ το Παλαιό καταλήγει απλώς στον Βου (Ε). Ο Γερμανός επίσης στις συλλαβές «παρα» εμφανίζει διαφορετικούς φθόγγους σε σχέση με το Παλαιό, δηλ. Βου, Γα, Δι (Ε, F, G) αλλά στη συνέχεια ακολουθεί το Παλαιό, καταλήγοντας όπως και ο Χρυσάφης στον Κε (α) και τοποθετώντας την φθορά του Νενανώ.

5. **«των συμφωνούντων»:** ο Χρυσάφης κατασκευάζει μία δική του θέση με τους δύο τελευταίους φθόγγους Βου, Γα(E, F) να λειτουργούν ως προωθούντα στοιχεία για την ένωση με το επόμενο κώλο. Ο Γερμανός επινοεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Βου(E).

6. i) **«αορατως»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση ανεξάρτητα από το Παλαιό και με καταληκτικό φθόγγο τον Κε (a). Ο Γερμανός επίσης δημιουργεί μία δική του θέση αλλά με καταληκτικό φθόγγο τον Βου (E).

ii) **«ο συμφωνούμενος»:** Η θέση του Παλαιού εμφανίζει στην συλλαβή «νος» μελισματική ανάπτυξη. Ο Χρυσάφης εμφανίζει μία δική του θέση με καταληκτικό φθόγγο τον Βου (E). Ο Γερμανός εμφανίζει μία δική του θέση επηρεασμένος ίσως από την Παπαδική. Προσπαθεί να διορθώσει τον τονισμό της λέξεως δίνοντας «μουσική» έμφαση στην τονιζόμενη συλλαβή. Καταλήγει όπως και το Παλαιό στον Πα (D).

7. **«ψυχων ημων»:** ο Χρυσάφης και ο Γερμανός ακολουθούν την θέση του Παλαιού καταλήγοντας όπως και εκείνο στον Βου (E).

5. Σήμεραν ἔλεγεν ὁ Κτίστης

1. Παλαιό

Ἡ Ἀρκτική Μαρτυρία δεικνύει ὡς βάση τοῦ μέλους τὸν φθόγγο Βου (Ε).

Ση(μερον): Μελωδημα Ἀνάσταμα.

(ελε)γεν: 2φθογγη Βαρεία.

(ουρα)νον: Οξεία καὶ ἄνωθεν Κεντήματα.

Χρυσάφης

Ση(μερον): 2φθογγη Βαρεία (Ἴσον, Κεντήματα μετὰ Γοργού), Πίεσμα καὶ Σύνδεσμος.
ρον: Ἴσον καὶ Ἀπόδεσμα.

ελεγεν: Γοργόν, Οξεία καὶ υποκάτω Κέντημα καὶ Ψηφιστόν, Δύο Ἀπόστροφοι (Σύνδεσμοι).

ο: 2φθογγη Βαρεία (Κέντημα καὶ Κλάσμα, Ἀπόστροφος καὶ Ομαλόν).

Κτιστής: μικρή βαρεία, σύμπλεγμα Κεντημάτων καὶ Πεταστής καὶ υποκάτω Πίεσμα, σύμπλεγμα Χαμηλῆς καὶ Ἀποστροφῆς (4φωνη κατάβαση).

(ουρα)νον: Ολίγον καὶ ἄνωθεν Ἀντικένωμα, Διπλή καὶ Ψηφιστόν.

και: Δύο Ἀπόστροφοι (Διάλοξοι).

γης: 2φθογγη Βαρεία (Ἴσον, Κεντήματα μετὰ Γοργού, Πίεσμα καὶ Σύνδεσμος).

Γερμανός

Ση(μερον): σύμπλεγμα Ολίγου καὶ Πεταστής καὶ υποκάτω Ἀντικένωμα.

ρον: 2φθογγη Βαρεία (Ἴσον, Κέντημα καὶ Κλάσμα καὶ Ομαλόν).

ε(λεγεν): σύμπλεγμα Κεντημάτων καὶ Πεταστής καὶ υποκάτω Γοργόν.

λε: 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν καὶ ἄνωθεν Ἀντικένωμα, Ἀπόστροφος καὶ Κλάσμα).

γεν: Δύο Ἀπόστροφοι (Σύνδεσμοι).

ο: Πεταστή, στα αριστερά τῆς Ὑψηλά καὶ Κεντήματα καὶ υποκάτω Πίεσμα.

Κτιστής: 3φωνη κατάβαση (Ελαφρόν καὶ υποκάτω Ἀπόστροφος), Συνεχῆς Ελαφρόν καὶ υποκάτω Τρομικόν.

(ου)ρανον: 2φθογγη Βαρεία (Κέντημα καὶ Κλάσμα, Ομαλόν υποκάτω, Ἀπόστροφος), Ολίγον, Διπλή καὶ υποκάτω Ψηφιστόν.

και: Ἀντικένωμα ἄνωθεν καὶ Δύο Ἀπόστροφοι (Διάλοξοι).

γης: 3φωνη ἀνάβαση καὶ Κράτημα.

2. Παλαιό

(ε)αυτου: 2φθογγη Βαρεία (Κέντημα καὶ Ἀπόστροφος), 2φθογγο Ἀνάσταμα (Ολίγον μετὰ Διπλῆς, Πεταστή).

(μα)θηταις: 2φθογγη Βαρεία (Ολίγον καὶ Κλάσμα, Ἀπόστροφος), Δύο Ἀπόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Χρυσάφης

(εαυ)του: Ολίγον, Διπλή καὶ υποκάτω Ψηφιστόν.

μαθηταις: Ἀπόστροφος μετὰ Κλάσματος καὶ ἄνωθεν Ἀντικένωμα, Δύο Ἀπόστροφοι

(Σύνδεσμοι), 3φωνη ἀνάβαση (Ολίγον, Διπλή, Κέντημα) καὶ φθορά τοῦ Νενανώ στὸν Κε (α).

Γερμανός

(εαυ)του: Ολίγον, Διπλή καὶ υποκάτω Ψηφιστόν.

μαθηταις: Ἀπόστροφος μετὰ Κλάσματος καὶ ἄνωθεν Ἀντικένωμα, Δύο Ἀπόστροφοι (Σύνδεσμοι), 3φωνη ἀνάβαση (Ολίγον καὶ Κέντημα), Κράτημα καὶ Ἀντικένωμα.

3. Παλαιό

ωρα: Δύο Ἀπόστροφοι (Σύνδεσμοι), μονόφθογγη Βαρεία (Ολίγον καὶ Κλάσμα).

(Ι)ουδας: Δύο Ἀπόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ολίγον μετὰ Διπλῆς.

Ἡ Μαρτυρία τοῦ πλ. Β' ὑπεμφαίνει τὴν ατελή κατάληξη τοῦ μέλους στὸν Βου (Ε) καὶ παράλληλα προετοιμάζει τὴν ἐπόμενη κίνηση τοῦ μέλους στὸν Κε (α).

(παραδι)δους με: Δύο Ἀπόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ἴσον μετὰ Διπλῆς.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

ηγγικεν: Πέταστή και υποκάτω Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Γοργού και μικρού ίσου, σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα.

ωρα: σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα, 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν, Κεντήματα μετά Γοργού, Πίεσμα και Σύνδεσμος).

ε(φθασεν): σύμπλεγμα Κεντημάτων και Ολίγου και υποκάτω Γοργόν.

σεν: Ολίγον, Διπλή και υποκάτω Ψηφιστόν, Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα.

(Ι)ουδας: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), 4φθογγη Βαρεία (Ίσον, Κλάσμα και Διπλή υποκάτω, Απόστροφος, σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής).

ο: Λύγισμα και 2φθογγο Τρομικόν.

(παραδι)δους με: Απόστροφος μετά Κλάσματος και Διπλής, Ψηφιστόν και Σύνδεσμος, Ίσον μετά Διπλής.

Γερμανός

ηγγικεν: Πέταστή και υποκάτω Αντικένωμα, Απόστροφος μετά μικρού ίσου, σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα .

ωρα: σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα, 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν, Κεντήματα μετά Γοργού, Πίεσμα και Σύνδεσμος).

(ε)φθασεν: μικρό ίσο μετά Ολίγου, Πεταστή μετά Κλάσματος και υποκάτω Αντικένωμα.

(Ι)ουδας: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), 4φθογγη Βαρεία (Ίσον, Κλάσμα, Διπλή υποκάτω και Σύνδεσμος, Απόστροφος, σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα).

ο: Πίεσμα και Σύνδεσμος.

(παραδι)δους με: Απόστροφος μετά Διπλής και Συνδέσμου, Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υπεμφαίνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

4. Παλαιό

αρνησηται: Απόστροφος και Χαμηλή, συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής, Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

μη: σύμπλεγμα Οξείας και υποκάτω Κεντήματα και Ψηφιστόν.

με: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

αρνησηται: 2φθογγη Βαρεία (Κέντημα, Κλάσμα, Ομαλόν και Απόστροφος), σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν, 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν, άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Γερμανός

με: σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα και Ψηφιστόν.

αρνησηται: 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν, Απόστροφος μετά Κλάσματος), 3φθογγο

Ανατρίχισμα, Απόστροφος μετά Διπλής και Συνδέσμου, Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

5. Παλαιό

(βλε)πων με: 2φθογγη Βαρεία (Κέντημα και Απόστροφος), σύμπλεγμα Οξείας και άνωθεν Κεντημάτων.

(Σταυ)ρω: μονόφθογγη Βαρεία (Ολίγον μετά Κλάσματος).

δυ(ο): Διπλή.

(λη)στων: Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

βλε(πων)με: μικρή βαρεία και σύμπλεγμα Ολίγου και Κεντημάτων, Ολίγον και υποκάτω Διπλή μετά Ψηφιστού.

εν: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα.

Σταυρω: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), 2φθογγη Βαρεία (Ίσον, Κεντήματα μετά Γοργού, Πίεσμα και Σύνδεσμος).

δυο: Ολίγον και υποκάτω Διπλή μετά Ψηφιστού, Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα.

ληστων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

βλε(πων): 2φθογγη Βαρεία (Ίσον, Κεντήματα μετά Γοργού, Πίεσμα και Σύνδεσμος).

εν: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα.

τω: Ολίγον και Κράτημα.

Γερμανός

(Σταυ)ρω: Ίσον μετά Κρατήματος και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

δυο: Ολίγον και υποκάτω Διπλή μετά Ψηφιστού, Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα.

ληστων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

6. Παλαιό

(φι)λανθρωπος: 2φωνη ανάβαση (συμπλοκή Ολίγου και Οξείας), Συνεχές Ελαφρόν και άνωθεν Κεντήματα, Ίσον μετά Αποδέρματος.

Χρυσάφης

(πα)σχω: μικρό ίσο, σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

ως: 2φθογγη Βαρεία (Κέντημα, Κλάσμα, Ομαλόν και Απόστροφος).

ανθρωπος: σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν, 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

(φιλαν)θρωπος: Απόστροφος μετά Κλάσματος και Διπλής, μικρό ίσο και Σύνδεσμος, 3φωνη ανάβαση (σύμπλεγμα Κεντήματος και Ολίγου, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε [α]).

Γερμανός

(πα)σχω: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

ως: 2φθογγη Βαρεία (Κέντημα, Κλάσμα, Ομαλόν και Απόστροφος).

ανθρωπος: σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα, 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

και: σύμπλεγμα Πεταστής, στα αριστερά Υψηλή και Κεντήματα και Πίεσμα.

σωζω: 3φωνη κατάβαση, Τρομικόν.

φιλανθρωπος: 2φθογγη Βαρεία (Κέντημα μετά Κλάσματος, Αντικένωμα και Ελαφρόν), Ολίγον και υποκάτω Διπλή μετά Ψηφιστού, Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα, Ίσον μετά Διπλής.

7. Παλαιό

πιστευοντας: 2φθογγη Βαρεία, Διπλή, Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

τους: συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα.

εις εμε: 3φωνη κατάβαση, Συνεχές Ελαφρόν και Τρομικόν.

πιστευοντας: 2φθογγη Βαρεία (Κέντημα μετά Κλάσματος, Λύγισμα και Ελαφρόν), μικρή βαρεία, Ολίγον και υποκάτω Διπλή μετά Ψηφιστού, Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι), Ίσον μετά Αποδέρματος.

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Γερμανός

(πι)στευοντας: μικρό ίσο, Ολίγον και υποκάτω Διπλή μετά Ψηφιστού, Δύο Απόστροφος (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα, Ίσον μετά Αποδέρματος.
Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. i) «**σημερον ελεγεν**»: ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Βου(Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Πα (D).
ii) «**ουρανου και γης**»:ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση ανεξάρτητα από το Παλαιό. Οι φθόγγοι Βου - Γα (Ε - F) λειτουργούν ως προωθούντα στοιχεία έτσι ώστε να συνδεθεί το 1^ο με το 2^ο κώλο. Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Κε (α).
2. «**τοις εαυτου μαθηταις**»: ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση ξεφεύγοντας από το Παλαιό και καταλήγει στον Κε (α). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη με τελικό φθόγγο τον Κε (α).
3. i) «**και εφθασεν Ιουδας**»: ο Χρυσάφης ακολουθεί το Παλαιό αλλά στην τελευταία συλλαβή «δας» επεκτείνει το μέλος με τους φθόγγους Βου-Πα-Βου-Γα (Ε-D-E-F). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη.
iii) «**ο παραδιδους με**»: ο Χρυσάφης διαφοροποιείται από το Παλαιό και επινοεί και πάλι μία δική του θέση καταλήγοντας όμως όπως και το Παλαιό στον Βου (Ε). Ο Γερμανός στην συλλαβή «ο» εμφανίζει τον Βου (Ε), αλλά με την δίφωνα κατάβαση στον Νη (C) ακολουθεί τον Χρυσάφη.
4. «**αρνησηται**»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Πα (D). Ο Γερμανός δημιουργεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Βου (Ε). Και οι δύο διαφοροποιούνται από το Παλαιό.
5. «**βλεπων με εν τω Σταυρω**»: ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση ανεξάρτητα από το Παλαιό. Οι τελευταίοι φθόγγοι Βου-Γα (Ε-F) λειτουργούν ως προωθούντα στοιχεία για την ένωση με την επόμενη θέση. Ο Γερμανός επινοεί επίσης την δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Κε (α) όπου και θέτει φθορά του Νενανώ.
6. «**εν μεσω δυο ληστων**»:οι Χρυσάφης-Γερμανός ακολουθούν την θέση του Παλαιού καταλήγοντας στον Βου (Ε).
7. «**ως ανθρωπος**»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Πα (D).
8. «**ως φιλανθρωπος**»: ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση αλλά εμφανίζει κοινή κατάληξη με το Παλαιό, δηλ. τον Κε (α). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Βου (Ε).
9. i) «**τους εις εμε**»: ο Χρυσάφης ακολουθεί το Παλαιό με την διαφορά ότι στην συλλαβή «εις» το Παλαιό εμφανίζει τους φθόγγους Δι-Γα (G-F) ενώ ο Χρυσάφης εμφανίζει τον Δι (G) και με την κατάβαση δύο φωνών επανέρχεται στον Βου (Ε) όπως και στο Παλαιό. Ο Γερμανός εμφανίζει μία δική του απλούστερη θέση καταλήγοντας στον Βου (Ε).
ii)«**πιστευοντας**»:ο Χρυσάφης ακολουθεί την θέση του Παλαιού καταλήγοντας όπως και εκείνο στον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί το Παλαιό, με τη διαφορά ότι στην συλλαβή «πι» δεν αγγίζει τον Ζω (b) για να επανέλθει στον Δι (G), αλλά εμφανίζει μόνο τον Δι (G). Καταλήγει πάλι στον Βου (Ε).

6. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον

1. Παλαιό

(*αναβαλλομενος*): Ἴσον μετά Διπλῆς. Ἡ Μαρτυρία του πλ. Β΄ φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

αναβαλλομενος: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα. Στη συλλαβή *βαλ*, μικρή βαρεία, 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν, ενώ στη συλλαβή *με*, 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος) και Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *νος*.

(*ιματιον*): Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

τι: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

ον: Ἴσον και Διπλή.

Ἡ Μαρτυρία του πλ. Β΄ δείχνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

αναβαλλομενος: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα. Στη συλλαβή *βαλ*, 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν, ενώ στη συλλαβή *με*, 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος) και Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *νος*.

(*ιματιον*): Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

τι: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

ον: Ἴσον και Απόδεσμα.

Ἡ Μαρτυρία του πλ. Β΄ στον Βου (Ε) δείχνει την ατελή κατάληξη του μέλους.

2. Παλαιό

ιστατο: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστή, Ἴσον μετά Διπλῆς.

Ἡ Μαρτυρία του πλ. Β΄ υπαγορεύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

(*γυμνος*): μικρή βαρεία, 2φωνη ανάβαση (Ολίγον και δεξιόθεν Κέντημα), Διπλή και Λύγισμα.

εις: σύμπλεγμα Ἴσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

(*κρισιν*): 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

ιστατο: συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν.

Στη συλλαβή *στα*, 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος), ενώ στη συλλαβή *το*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Γερμανός

(*γυμνος*): μικρό ἴσο μετά Γοργού.

εις: σύμπλεγμα Ἴσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

(*κρισιν*): 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

ι(στατο): συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα και Ψηφιστόν.

στα: 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα).

το: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

3. Παλαιό

εν: 2φθογγη Βαρεία.

(*σια)γονι*: κατά σειράν συναντούμε, Δύο Αποστροφους (Συνδέσμους) και Ἴσον μετά Διπλῆς.

Ἡ Μαρτυρία του πλ. Β΄ δείχνει την ατελή κατάληξη στον Βου (Ε).

(*ε)δε(ζατο)*: σύμπλεγμα Οξείας και Κεντημάτων υποκάτω.

Χρυσάφης

και: 2φθογγη Βαρεία (σύμπλεγμα Ολίγου και Κεντημάτων), Πίεσμα και Σύνδεσμος.

(σια)γο(νι): 2φωνα ανάβαση (Ολίγον και Κέντημα στα δεξιά), φθορά του Νενανώ στον Κε (α), Διπλή και Λύγισμα.

ραπισμα: στη συλλαβή *πι* σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

Τετράφωνα κατάβαση στη συλλαβή *πι*, ενώ στην τελευταία συλλαβή συναντούμε μικρή βαρεία, Ολίγον, κάτωθεν Γοργόν, άνωθεν Κεντήματα.

(ε)δεξατο: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. δε), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή *ζα* και 2φθογγη Βαρεία στην τελευταία συλλαβή.

Γερμανός

σιαγονι: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. σι), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *γο*. Στη συλλαβή *νι* παρατηρείται 3φωνα ανάβαση (συμπλοκή Ολίγου και άνωθεν Κεντήματος), φθορά του Νενανώ στον Κε (α), Διπλή και Λύγισμα.

ραπισμα: Κεντήματα και Πεταστή και υποκάτω Πίεσμα (συλλ. ρα), Πίεσμα, Σύνδεσμος και 3φθογγο Ανατρίχισμα, Λύγισμα(συλλ. πι), μικρό ίσο μετά Γοργού και Ίσον (συλλ. σμα).

εδεξατο: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. ε), Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. δε), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή *ζα* και 2φθογγη Βαρεία στην τελευταία συλλαβή.

4. Παλαιό

ε(πλασεν): σύμπλεγμα Οξείας και Κεντημάτων υποκάτω.

Χρυσάφης

ων: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα .

επλασεν: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. ε), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή *πλα*, Ίσον και Διπλή (συλλ. σεν).

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ στον Βου (Ε) φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους.

Γερμανός

ων: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα.

επλασεν: Ολίγον και Κράτημα (συλλ.ε), Μελώδημα Δύο (συλλ.πλα), Ίσον μετά Αποδέρματος και φθορά του Νενανώ στον Κε (α) στην τελευταία συλλαβή.

5. Παλαιό

παρα(νομος): 2φθογγη Βαρεία (συλλ. νο), Οξεία και άνωθεν Κεντήματα (συλλ. ρα).

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

ο: σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

παρανομος: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. πα), σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν (συλλ. ρα), 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος) στη συλλαβή *νο* και στην τελευταία συλλαβή Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

(λα)ος: 2φωνα ανάβαση (Ολίγον και Κέντημα στα δεξιά), Γοργόν, Διπλή και Λύγισμα.

Γερμανός

(πα)ρα(νο)μος: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ.ρα). Στην τελευταία συλλαβή συναντούμε Απόστροφο μετά Κλάσματος και άνωθεν Αντικένωμα.

λαος: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και στην τελευταία συλλαβή Ίσον μετά Διπλής.

6. Παλαιό

(προσηλω)σε: Οξεία και Κλάσμα.

της δοξης: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και Ίσον μετά Αποδέρματος.

Χρυσάφης

τω: σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

προσηλωσε: μικρή βαρεία, Ολίγον και Γοργόν (συλλ. *προ*), μικρή βαρεία, Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. *ση*), Ξηρόν Κλάσμα (στη συλλ. *σε*).

τον: Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα.

(Κυρι)ον: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

της: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος.

δοξης: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

Σταυ(ρω): σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

προσηλωσε: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. *προ*), συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Απόστροφος (συλλ. *ση*), 2φθογγη Βαρεία και Ψηφιστόν (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος στη συλλαβή *λω*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στην τελευταία συλλαβή.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

(Κυρι)ον: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

της: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος.

δοξης: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και 3φωνη ανάβαση (Ολίγον και άνωθεν Κέντημα), Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

7. Παλαιό

(καταπετα)σμα: Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

να(ου): 2φθογγη Βαρεία.

εσχισθη: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή *ε*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *σχι* και Ίσον μετά Απόδέρματος στην τελευταία συλλαβή.

Χρυσάφης

το: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

(κα)ταπετασμα: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. *τα*), στη συλλαβή *πε* συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν. Στη συλλαβή *τα*, 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στην τελευταία συλλαβή.

να(ου): Πεταστή και υποκάτω Ψηφιστόν.

εσχισθη: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα και Απόστροφος μετά Κλάσματος στη συλλαβή *ε*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *σχι*, μικρό ίσο και Ίσον στην τελευταία συλλαβή.

Γερμανός

το(τε): σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα.

(το)τε: 3φωνη κατάβαση.

το: Τρομικόν.

(κα)ταπετασμα: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. *τα*), στη συλλαβή *πε* Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

(καταπε)τα(σμα): Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα.

(καταπετα)σμα: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος.

να(ου): Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

(εσχι)σθη: παρατηρείται σύντομη μελισματική ανάπτυξη.

Εμφανίζεται Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα και Απόστροφος μετά Κλάσματος στη συλλαβή *ε*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *σχι*, ενώ στη συλλαβή *σθη* παρατηρείται σύντομη μελισματική ανάπτυξη.

Παρατηρούμε κατά σειράν τα εξής: 3φωνη ανάβαση, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α), Πίεσμα και Σύνδεσμος, μικρό ίσο και Δύο Απόστροφους (Σύνδεσμοι), κόκκινη Βαρεία, Κράτημα και Αντικένωμα, μικρό ίσο, Οξεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος.

8. Παλαιό

Στη συλλαβή ο συναντούμε Απόστροφο και άνωθεν ως δεύτερη γραφή Συνεχές Ελαφρόν.

Χρυσάφης

(ηλι)ος: Δύο Απόστροφους (Σύνδεσμοι).

εσκοτασε: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. ε), μικρή βαρεία, σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής (συλλ. σκο), 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος), Δύο Απόστροφους (Σύνδεσμοι) στην τελευταία συλλαβή.

Γερμανός

η(λιος): σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

(η)λιος: σύντομη μελισματική ανάπτυξη. Παρατηρούνται κατά σειράν: 3φωνη ανάβαση και Κράτημα, Ουράνισμα, Θεματισμός έσω, φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

εσκοτασε: Οξεία μετά Γοργού και υποκάτω Τρομικόν, Έτερον (συλλ. σκο), Κρατημοϋπόρροον (Κώνστας, Τεχνολογία, σ. 27), Ψηφιστόν, 5φθογγη Βαρεία και Κύλισμα (συλλ. τα και σε).

9. Παλαιό

φε(ρων): Μελώδημα Δύο.

Θεον: 2φθογγη Βαρεία, Δύο Απόστροφους (Σύνδεσμοι).

(υβρι)ζομενον: Διπλή, Δύο Απόστροφους (Διάλοξοι), 3φωνη ανάβαση και Κράτημα.

Η Μαρτυρία του Νενανώ στον Κε (α), καταδεικνύει στο σημείο αυτό την εισαγωγή του Νενανώ.

Χρυσάφης

Η φρ. *θεασασθαι* ακολουθεί σύντομη μελισματική ανάπτυξη.

(θεα)σα(σθαι): Ξηρόν Κλάσμα.

(θεασα)σθαι: μικρή βαρεία, Ολίγον μετά Διπλής, 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα, Πεταστή και υποκάτω Πίεσμα, Θεματισμός έσω.

Η Μαρτυρία του Πλ. Β' στον Δι (G) υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους.

Γερμανός

φερων: Παρακλητική, σύμπλεγμα Κεντημάτων και Ολίγου και υποκάτω Ψηφιστόν (συλλ. φέ) και Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα για την τελευταία συλλαβή.

Η φράση *θεασασθαι*, ακολουθεί σύντομη μελισματική ανάπτυξη. Συναντούμε, 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα, μικρό ίσο και Κράτημα και φθορά του τρίτου ήχου στον Νη (c), Έτερον, Μελώδημα Ανάβαση, Κρατημοϋπόρροον, Έτερον, 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα, Κράτημα, Πεταστή και υποκάτω Πίεσμα. Δίπλα το σημάδι της Απορροής είναι δυσανάγνωστο γι' αυτό και ακολουθώ τον κώδικα EBE 2453 (Στιχηράριον Γερμανού), φ. 405v. Το ίδιο πράττω και για τα αμέσως επόμενα σημάδια, ήτοι της συμπλοκής Οξείας και Κεντημάτων (υποκάτω).

(Θε)ον: Πεταστή και υποκάτω Βαρεία.

υ(βρι)ζομενον: Πίεσμα και Σύνδεσμος στη συλλαβή υ, Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. ζο), Δύο Απόστροφους (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα. Στην τελευταία συλλαβή παρατηρούμε 3φωνη ανάβαση, Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

10. Παλαιό

τρε(μει): Οξεία και Κλάσμα.

(σύμ)παν(τα): 2φθογγη Βαρεία.

Χρυσάφης

τρε(μει): μικρή βαρεία, συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

τα: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.
συμπαντα: σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν (συλλ. συμ),
2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος) στη
συλλ. παν και στην τελευταία συλλαβή Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Γερμανός

ον: σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα.

τρεμει: Πίεσμα, Σύνδεσμος, 3φθογγο Ανατρίχισμα.

τα: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα.

συμπαντα: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. συμ), Δύο Απόστροφοι
(Διάλοξοι) στη συλλ. παν. Πάνω από την πρώτη Απόστροφο υπάρχει Αντικένωμα. Στην
τελευταία συλλαβή συναντάται Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' στον Βου (Ε) υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους.

11. Παλαιό

(προσκυ)νησωμεν: Ολίγον και υποκάτω Διπλή (συλλ. νη), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη
συλλαβή σω, ενώ στην τελευταία συλλαβή συναντούμε Ίσον.

Τελική κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

προ(σकुνησωμεν): μικρό ίσο και συμπλοκή Ίσου και Ολίγου και υποκάτω Ψηφιστόν. Στη
συλλαβή σκυ συναντάται μικρό ίσο και Απόστροφος μετά Κλάσματος.

Στη συλλαβή νη συναντούμε 3φθογγο Ανατρίχισμα, ενώ στην τελευταία συλλαβή απαντάται
Ίσον μετά Αποδέρματος.

Τελική κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

(αυ)τον: Πεταστή και υποκάτω Βαρεία.

προ(σकुνησωμεν): Πίεσμα και Σύνδεσμος. Στη συλλαβή νη Ολίγον και υποκάτω Διπλή και
Ψηφιστόν. Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα στη συλλαβή σω, ενώ στην
τελευταία συλλαβή απαντάται Ίσον μετά Αποδέρματος.

Τελική κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. «ο αναβαλλομενος»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας επίσης στον Πα (D).

2. «φως ως ιματιον»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Βου (Ε).

3. «εις κρισιν ιστατο»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας επίσης στον Πα (D).

4. «εν σιαγονι»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (α). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Κε (α).

5. «εδεξατο»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση. Οι φθόγγοι Βου-Γα (Ε-Γ) λειτουργούν ως προωθούντα στοιχεία για την ένωση 3^{ου}-4^{ου} κώλου. Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη με την διαφορά ότι στην συλλαβή «ε» αγγίζει τον Ζω (b) και με δίφωνη κατάβαση επανέρχεται στον Δι (G) για να ακολουθήσει ακριβώς την ίδια θέση. Ισχύει ό,τι και για τον Χρυσάφη.

6. «ων επλασεν»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός επινοεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (α).

7. **«παρανομος λαος»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση μόνο στην φράση «παρανομος». Στην φράση «λαός» ακολουθεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Βου (E).
8. **«προσηλωσε»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Πα (D).
9. **«τον Κυριον της δοξης»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί το Παλαιό εκτός από την συλλαβή «τον», όπου εμφανίζει τον Δι (G). Καταλήγει όπως και το Παλαιό στον Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί το Παλαιό αλλά καταλήγει στον Κε (a). Πρόκειται για ειρμολογικές θέσεις.
10. **«το καταπετασμα»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση. Στην συλλαβή «σμα» επεκτείνει την μελωδία με τους φθόγγους Βου (E)-Γα (F)-Πα (D).
11. **«του ναου εσχισθη»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί την ίδια θέση αλλά στην συλλαβή «σθη», αναπτύσσει την μελωδία με ένα εκτενές μέλισμα της Παπαδικής και καταλήγει στον Πα (D).
12. **«ο ηλιος»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί επίσης μία δική του θέση-μέλισμα και καταλήγει στον Κε (a).
13. **«εσκοτασε»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός, εμφανίζει μία δική του θέση-μέλισμα από την Παπαδική και καταλήγει στον Βου (E).
14. **«θεασασθαι»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση-μέλισμα επηρεασμένος από την Παπαδική και καταλήγει στον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί επίσης μία δική του θέση-μέλισμα της Παπαδικής. Είναι εκτενέστερο από εκείνο του Χρυσάφη και καταλήγει στον Δι (G).
15. **«υβριζομενον»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί την θέση του Παλαιού, καταλήγοντας όμως στον Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση κατά το ήμισυ, αφού στις συλλαβές «ζομενον» ακολουθεί τον Χρυσάφη με την διαφορά ότι καταλήγει όπως και το Παλαιό στον Κε (a).
16. **«τα συμπαντα»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί επίσης μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Βου (E).
17. **«προσκυνησωμεν»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση ανεξάρτητα από το Παλαιό και καταλήγει στον Βου (E). Ο Γερμανός όμως ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E).

7. Ἀντί ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ

1. Παλαιό

(αγα)θων: Μελώδημα Απέσω έξω.

εποι(ησας): 2φθογγη Βαρεία, σύμπλεγμα Οξείας και άνωθεν Κεντήματα.

(Χρι)στε: μονόφθογγη Βαρεία.

(Ε)βραιων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Κύλισμα.

Χρυσάφης

(αγα)θων: Μελώδημα Απέσω έξω.

εποι(ησας): 2φθογγη Βαρεία, σύμπλεγμα Οξείας και άνωθεν Κεντήματα.

(εποι)ησας: 2φθογγη Βαρεία, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και φθορά του Νενανώ στον Πα (D).

Χριστε: μικρή βαρεία, Ξηρόν Κλάσμα και μικρό ίσο.

τω: Πίεσμα.

Εβραιων: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ίσον μετά Διπλής, Οξεία και Πίεσμα και Κύλισμα.

Γερμανός

(Αν)τι: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

(αγα)θων: 2φωνη ανάβαση, Κράτημα και Αντικένωμα.

(ε)ποιησας: Παρακλητική, σύμπλεγμα Κεντημάτων, Ολίγου και υποκάτω Ψηφιστόν, Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα.

Χριστε: Ουράνισμα και Θεματισμός έσω. Αναλυτικά, παρατηρούμε: 3φωνη ανάβαση στην συλλαβή Χρι και Κράτημα. Όλη η μουσική φράση ακολουθεί σύντομη μελισματική ανάπτυξη. Κάτω από τις Δύο Αποστροφούς τίθεται φθορά του Νενανώ στον Κε (a).

των Εβραιων: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν, Κύλισμα.

2. Παλαιό

(σταυρω)θηναι: Μελώδημα Δύο, Ίσον μετά Διπλής.

σε: 4φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

(κατε)δι(κα)σαν: υπόταξη της Οξείας από το Ίσον, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε) και προετοιμάζει την επόμενη κίνηση του μέλους στον Δι (G).

Χρυσάφης

(σταυρωθη)ναι σε: Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα.

(κατε)δικασαν: Ολίγον, άνωθεν Αντικένωμα και υποκάτω Διπλή μετά Ψηφιστού, Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία υπεμφαίνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

σταυρωθηναι σε: Απόστροφος και μικρό ίσον, 3φωνη ανάβαση (συμπλοκή Κεντήματος και Ολίγου και υποκάτω Γοργόν), συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα, Πεταστή και υποκάτω Βαρεία.

κατεδικασαν: Απόστροφος, Κεντήματα μετά Γοργού, Πίεσμα και Σύνδεσμος, Ολίγον και υποκάτω Διπλή μετά Ψηφιστού, Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και 3φωνη ανάβαση (συμπλοκή Κεντήματος και Ολίγου και υποκάτω Λύγισμα , φθορά του Νενανώ στον Κε [a]).

3. Παλαιό

οξος: 2φωνη ανάβαση (Ολίγον και δεξιά Κέντημα) και Κράτημα.

χολην: 2φθογγη Βαρεία και Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

(ποτι)σαντες: Μελώδημα Ανάσταμα, Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' ήχου υποδεικνύει τον φθόγγο Βου (Ε), ενώ η δίφωνη ανάβαση στον Δι (G), προετοιμάζει την κίνηση του μέλους στο επόμενο κώλον.

Χρυσάφης

(ο)ζος: Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

(χο)λην: Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα.

(πο)τισαντες: Ολίγον, άνωθεν Αντικένωμα και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν. Στη συλλαβή σαν εμφανίζονται Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι), ενώ στη συλλαβή τες συναντούμε το Θεσ και Απόθες.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι (G).

Γερμανός

οζος: Παρακλητική, σύμπλεγμα Κεντημάτων και Ολίγου και υποκάτω Ψηφιστόν,

Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα.

(χο)λην: Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα.

(πο)τι(σαντες): Ολίγον, και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

Στον Γερμανό προστίθεται η φράση «Χριστε», όπου και συναντάται το Θεσ και Απόθες, ενώ στα άλλα δύο υπό σύγκριση χφφ δεν συναντάται αυτή η φράση.

4. Παλαιό

δος: Μελώδημα Απέσω έξω.

αυ(τοις): 2φθογγη Βαρεία.

(Κυ)ρι(ε): 2φθογγη Βαρεία.

(ερ)γα: 2φωνη ανάβαση και Κράτημα.

αυτων: 2φθογγη Βαρεία, Ολίγον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του Β' Ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι (G).

Χρυσάφης

(αλ)λα: μικρή βαρεία, Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

αυ(τοις): 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

Κυριε: σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν. Στη συλλαβή ρι συναντούμε 2φθογγη Βαρεία και Ψηφιστόν ενώ στη συλλαβή ε Δύο Αποστροφους (Συνδέσμους).

ερ(γα): Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν, Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα.

αυτων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (E).

Γερμανός

(αλ)λα: μικρή βαρεία, Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

αυ(τοις): 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

Κυριε: σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα. Στη συλλαβή ρι συναντούμε 2φθογγη Βαρεία και Ψηφιστόν και στη συλλαβή ε Δύο Αποστροφους (Συνδέσμους).

ερ(γα): Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

αυτων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), 2φθογγη Βαρεία (Πίεσμα και Σύνδεσμος).

5. Παλαιό

συνη(καν): Ίσον και Κεντήματα, Ολίγον και Κράτημα.

σην: 2φθογγο Πίεσμα.

(συγκατα)βα(σιν): Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

Τελική κατάληξη στον Βου (E).

Χρυσάφης

ο(τι): 2φθογγη Βαρεία (Πίεσμα και Σύνδεσμος).

(συνη)καν: σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

σην: Αντικένωμα.

(συγ)καταβασιν: μικρή βαρεία και Ολίγον, Ολίγον, άνωθεν Αντικένωμα και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν, Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι), Ίσον και Απόδερμα.

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Γερμανός

(συ)νηκαν: Παρακλητική, σύμπλεγμα Κεντημάτων και Ολίγου και υποκάτω Ψηφιστόν, Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα.

σην: 2φθογγο Πίεσμα, Κράτημα και Αντικένωμα.

(συγ)καταβασιν: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν, Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα, Ίσον και Απόδεσμα.

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

2.«ων **εποιησας**»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Δι (G).

3. «**τω γενει των Εβραιων**»: ο Χρυσάφης διαφέρει από το Παλαιό μόνο στον αρχικό φθόγγο Δι (G), στην συνέχεια ακολουθεί το Παλαιό αλλά διαφοροποιείται μόνο στους τελευταίους φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F), αφού το Παλαιό εμφανίζει τους φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F)-Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί το Παλαιό, αλλά στην συλλαβή ‘ων’ επεκτείνει την μελωδία με τους φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F)-Δι (D) Γα (F)-Πα (D)- Βου (Ε).

4.«**κατεδικασαν**»:ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση αλλά στην συλλαβή «κα» χρησιμοποιεί τους φθόγγους Κε (a)-Ζω (b) έτσι ώστε με την δίφωνη κατάβαση στον Δι (G) να ακολουθήσει την θέση του Χρυσάφη. Καταλήγει όμως στον Κε (a).

5. «**σε ποτισαντες**»:ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός στις συλλαβές «σε πο», ακολουθεί το Παλαιό αλλά παρακάτω διαφοροποιείται και μάλιστα εμφανίζει και διαφορετικό κείμενο («Χριστε») με ανεπτυγμένη μελωδία. Καταλήγει όμως στον Δι (G).

6.«**αυτοις Κυριε**»: οι Χρυσάφης-Γερμανός ακολουθούν το Παλαιό (ειρμολογική θέση), καταλήγοντας στον Πα (D).

7.«**κατα τα εργα αυτων**»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και την καλλωπίζει, καταλήγοντας στον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη αλλά διαφοροποιείται στην συλλαβή «γα» όπου οι φθόγγοι Δι (G)-Γα (F). Ο Γερμανός διαφοροποιείται και στην κατάληξη όπου εμφανίζει τους φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F).

8.«**την την συγκαταβασιν**»:ο Χρυσάφης και ο Γερμανός ακολουθούν το Παλαιό με τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

8. Ἐπί τῇ προδοσίᾳ

1. Παλαιό

Ἡ Ἀρκτική Μαρτυρία ορίζει ως βάση τον Βου (Ε).

(προδο)σια: κούφισμα, Δύο Απόστροφοι και Χαμηλή.

(Χρι)στε: Ἴσον και Απόδεσμα.

Χρυσάφης

Ἡ Ἀρκτική Μαρτυρία ορίζει ως βάση τον Βου (Ε).

τη: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

(προ)δο(σια): 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

σι: Κεντήματα και Πεταστή και υποκάτω Πίεσμα.

(ηρ)κεσθη(σαν): 2φωνη ανάβαση, Λύγισμα και Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Στη συλλαβή σθη συναντούμε μικρή βαρεία, Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

Χριστε: μικρή βαρεία και 2φωνη ανάβαση, Ξηρόν Κλάσμα και μικρό ἴσο.

Γερμανός

Ἡ Ἀρκτική Μαρτυρία ορίζει ως βάση τον Βου (Ε).

τη: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

(προ)δο(σια): 2φθογγη Βαρεία.

σι: Κεντήματα και Πεταστή και υποκάτω Πίεσμα.

(ηρ)κεσθη(σαν): Παρακλητική, Κεντήματα και υποκάτω Κέντημα και Ψηφιστόν, Πίεσμα και μικρό ἴσο.

Χριστε: 2φωνη ανάβαση, Ξηρόν Κλάσμα και μικρό ἴσο.

2. Παλαιό

(Εβραι)ων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Κύλισμα.

Χρυσάφης

τα: Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα.

(γε)νη: Ολίγον και Ψηφιστόν.

Εβραιων: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Κύλισμα

(Διπλή, Οξεία και Πίεσμα).

Γερμανός

τα: Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα.

των: Πεταστή και Ψηφιστόν.

Εβραιων: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Κύλισμα.

3. Παλαιό

(ε)κινουν: Μελώδημα Δύο, Ἴσον μετά Διπλής.

τας: 4φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

Ἡ Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

εκι(νουν): μικρή βαρεία και 3φωνη ανάβαση, Μελώδημα Δύο και Λύγισμα.

τας: Πίεσμα.

(αυ)των: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Ἡ Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

(ε)κι(νουν): Πεταστή και Αντικένωμα.

τας: 2φωνη ανάβαση (Ολίγον και Πεταστή) και Βαρεία υποκάτω της Πεταστής.

κε(φα)λης: Πίεσμα και Σύνδεσμος, Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

αυτων: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα, 3φωνα ανάβαση, Λύγισμα, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

4. Παλαιό

(μυ)κτη(ρισμον): συμπλοκή Οξείας και Κεντήματος υποκάτω.

και: 2φθογγη Βαρεία.

(προσα)γοντες: 3φθογγο Ανατρίχισμα, Ίσον μετά Διπλή.

Η Μαρτυρία καταδεικνύει το φθόγγο Βου (Ε) και η δίφωνα ανάβαση προετοιμάζει την έναρξη του μέλους του επόμενου κώλου από τον φθόγγο Δι (G).

Χρυσάφης

(μυ)κτηρι(σμον): μικρό ίσο μετά Γοργού, Οξεία, Πίεσμα και Κύλισμα.

και: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος.

(προ)σαγοντες: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν, Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι), Θεσ και Απόθες.

Γερμανός

μυκτηρισμον: Παρακλητική, σύμπλεγμα Κεντημάτων και Ολίγου και υποκάτω Ψηφιστόν, Απόστροφος, Κλάσμα και Πίεσμα, Ανατρίχισμα, Απόστροφος και μικρό ίσο.

και: Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα.

προσαγοντες: 2φθογγη Βαρεία, Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν, Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα, Θεσ και Απόθες.

5. Παλαιό

δος: Μελώδημα Απέσω έξω.

αυ(τοις): 2φθογγη Βαρεία.

(Κυ)ρι(ε): 2φθογγη Βαρεία.

(ερ)γα: 2φωνα ανάβαση και Κράτημα.

αυτων: 2φθογγη Βαρεία, Ολίγον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του Β΄ Ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι (G).

Χρυσάφης

(αλ)λα: μικρή βαρεία, Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

(αυ)τοις: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

Κυριε: συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν. Στη συλλαβή ρι εμφανίζεται 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή ε.

ερ(γα): 2φωνα ανάβαση, Κράτημα και Αντικένωμα.

αυτων: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα, Ολίγον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ στον Βου (Ε) υπεμφαίνει την ατελή κατάληξη του μέλους στο φθόγγο αυτό.

Γερμανός

αλλα: Ίσον μετά Διπλής. Στη συλλαβή λά εμφανίζεται μικρό ίσο, Πεταστή και από κάτω Αντικένωμα.

(αυ)τοις: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

Κυριε: συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα. Στη συλλαβή ρι εμφανίζεται 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή ε.

ερ(γα): Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

αυτων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ίσον μετά Διπλής.

6. Παλαιό

(συ)νη(καν): Ολίγον και Κράτημα.

σην: 2φθογγο Πίεσμα.

(συγκατα)βα(σιν): Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

Χρυσάφης

ο(τι): σύμπλεγμα Οξείας και Κεντημάτων υποκάτω μετά Ψηφιστού.

(συ)νη(καν): Ολίγον και άνωθεν Γοργόν και υποκάτω Ψηφιστόν.

σιν: Πεταστή, Χαμηλή και Απόστροφος, υποκάτω Αντικένωμα και Διπλή.

(συ)καταβασιν: Ολίγον, άνωθεν Αντικένωμα και κάτωθεν Διπλή και Ψηφιστόν. Στη συλλαβή βα εμφανίζονται Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι), ενώ στη συλλαβή σιν παρατηρείται Ίσον μετά Διπλής.

Γερμανός

ο(τι): Πίσμα και Σύνδεσμος.

Στο σημείο αυτό ο Γερμανός εμφανίζει διαφορετικό κείμενο («οτι κενα κατα σου εμελετησαν») σε σχέση με τα δύο υπό σύγκριση χφφ (Παλαιό και Χρυσάφης).

κενα: στη συλλαβή να παρατηρούμε τα εξής: Παρακλητική, σύμπλεγμα Κεντημάτων και Ολίγου και υποκάτω Κέντημα και Ψηφιστόν.

κα(τα): Απόστροφος, Κλάσμα και Πίσμα.

σου: Ίσον μετά Κλάσματος, Κράτημα και Αντικένωμα, Χαμηλή και Απόστροφος.

(εμε)λετησαν: Ολίγον, άνωθεν Αντικένωμα και κάτωθεν Διπλή και Ψηφιστόν. Στη συλλαβή τη εμφανίζονται Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι), ενώ στη συλλαβή σαν παρατηρείται Ίσον μετά Αποδέρματος.

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1.«προδοσια»:ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας επίσης στον Πα (D).

2.«ουκ ηρκεσθησαν Χριστε»:ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a). Ο Γερμανός επινοεί επίσης μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a).

3.«τα γενη των Εβραιων»: ο Χρυσάφης στην συλλαβή «τα» εμφανίζει τον Δι (G) αντί του Πα (D) του Παλαιού, αλλά κατόπιν καλλωπίζει το Παλαιό με την διαφορά ότι στην τελευταία συλλαβή χρησιμοποιεί τους φθόγγους Βου (E) - Γα (F) ενώ το Παλαιό εμφανίζει τους φθόγγους Βου (E) - Γα (F) - Βου (E). Ο Γερμανός στην συλλαβή «τα» εμφανίζει τον Δι (G) αντί του Πα (D) του Παλαιού, αλλά κατόπιν καλλωπίζει το Παλαιό με εξαίρεση την τελευταία συλλαβή «ων» όπου επεκτείνει την μελωδία με τους φθόγγους Γα (F)-Δι (G)-Γα (F)-Πα (D)-Βου (E).

4.«τας κεφαλας αυτων»:ο Χρυσάφης στις συλλαβές «τας», «κε», εμφανίζει αντίστοιχα τους Δι (G) και Βου (E)-Γα (F). Στην συνέχεια όμως ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Κε (a).

5.«προσαγοντες»:ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Δι (G). Παρατηρούμε ότι επεκτείνει την τελευταία συλλαβή «τες». Ο Γερμανός με εξαίρεση την συλλαβή «προ», όπου εμφανίζει τους φθόγγους Ζω (b)-Δι (G) ακολουθεί κατά πόδας τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Δι (G).

6.i)«αλλα δος»: οι Χρυσάφης-Γερμανός ακολουθούν το Παλαιό καταλήγοντας και οι τρεις στον Βου (E).

ii)«αυτοις Κυριε»: οι Χρυσάφης-Γερμανός ακολουθούν το Παλαιό καταλήγοντας στον Πα (D). Πρόκειται για ειρμολογική θέση.

7.«κατα τα εργα αυτων»:ο Χρυσάφης ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Βου (E).

8.«*την σην συγκαταβασιν*»:ο Χρυσάφης στην συλλαβή «την» εμφανίζει τον Δι (G) ενώ το Παλαιό τους Δι (G)-Κε (a). Εν συνεχεία όμως ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E).

9. Ὅν πάντα φρίσσει και τρέμει

1. Παλαιό

Η Αρκτική Μαρτυρία ορίζει ως βάση του μέλους τον Βου (Ε).

φρις(σει): Οξεία και υποκάτω Κεντήματα.

τρε(μει): Κούφισμα.

πα(σα): Κράτημα.

(γλωσ)σα: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

(υ)μνει: Ολίγον και Απόδεσμα.

Η Μαρτυρία του Β' Ἦχου υποδηλοῖ την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι (Γ).

Χρυσάφης

φρις(σει): μικρό ίσο και σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

και: 2φθογγη Βαρεία.

τρε(μει): μικρό ίσο, συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίσμα.

γλωσσα: μικρή βαρεία, Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλαβή *γλωσ*) και στην τελευταία συλλαβή Απόστροφος μετά Κλάσματος και άνωθεν Αντικένωμα.

υμνει: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και στη συλλαβή *μνει*, μικρό ίσο και Ίσον μετά Αποδέρματος.

Γερμανός

φρις(σει): μικρό ίσο και σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

και: 2φθογγη Βαρεία.

τρε(μει): μικρό ίσο, συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίσμα.

γλωσσα: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλαβή *γλώσ*) και στην τελευταία συλλαβή Απόστροφος μετά Κλάσματος και άνωθεν Αντικένωμα.

υμνει: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και στη συλλαβή *μνει*, μικρό ίσο και Ίσον μετά Διπλής. Η Μαρτυρία του πλ. Β' στον Βου (Ε) υπεμφαίνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον φθόγγο αυτό.

2. Παλαιό

(δυνα)μιν: 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

(Θε)ου: Μελώδημα Δύο.

(σο)φι(αν): Οξεία μετά Κλάσματος και Απόστροφος.

Χρυσάφης

Χριστον: μικρό ίσο και Ίσον (συλλαβή *Χρι*) και στην τελευταία συλλαβή μικρή βαρεία, συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

(Θε)ου: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

δυναμιν: συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν (συλλ. *δυ*), 2φθογγη Βαρεία (Ελαφρόν και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος και Κλάσμα) και στην τελευταία συλλαβή Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

(Θε)ου: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

σο(φίαν): Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος.

(σο)φιαν: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *φι*, ενώ στην τελευταία συλλαβή συναντούμε 2φθογγη Βαρεία, Πίσμα και Σύνδεσμο.

Γερμανός

Χριστον: μικρό ίσο και 2φωνη ανάβαση (συλλαβή *Χρι*) και στην τελευταία συλλαβή μικρό ίσο, συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

(Θε)ου: Ολίγον και υποκάτω Διπλή.

δυ(να)μιν: Βαρεία και Απόστροφος (συλλ. *δυ*) και στην τελευταία συλλαβή Πίσμα και Ξηρόν Κλάσμα.

(Θε)ου: Πεταστή μετά Κλάσματος και υποκάτω Ψηφιστόν.

σοφίαν: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος (συλλ. σο), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. φι, ενώ στην τελευταία συλλαβή απαντάται 3φωνη ανάβαση, Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

3. Παλαιό

(ερραπι)σαν: Οξεία και Κλάσμα.

Η Μαρτυρία του Β΄ ήχου στον Βου (Ε) υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους.

Χρυσάφης

(ιε)ρεις: 2φωνη ανάβαση, Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

ερ(ραπισαν): Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

και: Ξηρόν Κλάσμα.

(εδω)καν: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

αυτω: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος.

χολην: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. χο και στην τελευταία συλλαβή 3φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Ατελής κατάληξη στον Κε (α).

Γερμανός

(ιε)ρεις: συμπλοκή Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα.

ερραπισαν: 2φθογγη Βαρεία και Ψηφιστόν (συλλ. ερ), Ανατρίχισμα 3φθογγο (συλλ. ρα) και στην τελευταία συλλαβή Πίεσμα και Κύλισμα.

(εδω)καν: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

αυτω: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος.

χολην: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. χο και στην τελευταία συλλαβή Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ στον Βου (Ε) καταδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους.

4. Παλαιό

παν(τα): 2φωνη ανάβαση και Κράτημα.

(πα)θειν: 2φθογγο Πίεσμα.

(κατεδε)ξατο: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. ξα, 3φωνη ανάβαση και Κράτημα στην τελευταία συλλαβή.

Η Μαρτυρία του Νενανώ στον Κε (α) υποδεικνύει την εισαγωγή του Νενανώ.

Χρυσάφης

και: Ίσον μετά Κλάσματος και Ομαλόν.

παν(τα): συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα.

παθειν: Τρομικόν (συλλ. πα) και στην τελευταία συλλαβή 2φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

κατεδεξατο: Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. κα), συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. δε), 3φθογγο Ανατρίχισμα και Λύγισμα στη συλλ. ξα και στην τελευταία συλλαβή Απόστροφος μετά Κλάσματος άνωθεν και κάτωθεν Διπλής μετά φθοράς του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

παν(τα): Παρακλητική, Κεντήματα και υποκάτω Ολίγον και Κέντημα και Ψηφιστόν.

(πα)θειν: Πεταστή και υποκάτω Βαρεία.

κατεδεξατο: Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. κα), Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. δε), Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος (συλλ. ξα) και στην τελευταία συλλαβή 3φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

5. Παλαιό

σω(σαι): Μελώδημα Ανάσταμα.

(η)μας: μονόφθογγη Βαρεία.

(η)μων: Μελώδημα Ανάσταμα.

Χρυσάφης

σω(σαι): σύμπλεγμα Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα.

(η)μας: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος.

(ανο)μιων: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα (συλλ. μι), άνωθεν Αντικένωμα και υποκάτω Ολίγον και Ψηφιστόν στην τελευταία συλλαβή.

ημων: Δύο Απόστροφους (Διάλοξοι) στη συλλ. η, Ίσον μετά Διπλής στην συνέχεια.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ στον Βου (Ε) φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους.

Γερμανός

σω(σαι): Μελώδημα Ανάσταμα.

θε(λων): σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

Στη φράση «ημας» παρατηρείται σύντομη μελισματική ανάπτυξη. Κατά σειράν συναντούμε:

Ολίγον και υποκάτω Πίεσμα, 3φθογγο Ανατρίχισμα, Πίεσμα και εν τέλει Δύο Απόστροφους (Συνδέσμους).

των: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα και Ψηφιστόν.

ανομιων: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος (συλλ. α), Δύο Απόστροφους (Σύνδεσμοι) στη συλλ. νο, 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. μι) και στην τελευταία συλλαβή Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

ημων: Απόστροφος μετά Κλάσματος και άνωθεν αυτής Αντικένωμα (συλλ. η) και στην τελευταία συλλαβή Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ στον Βου (Ε) υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους.

6. Παλαιό

(αιμα)τι: 2φθογγο Πίεσμα.

Φιλανθρωπος: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. Φι), Ολίγον και υποκάτω Διπλή στη συλλαβή λαν και Δύο Απόστροφους (Διάλοξοι) στη συλλαβή θρω.

Χρυσάφης

(ι)δι(ω): Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

αι(μα)τι: Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. αι), ενώ στη τελευταία συλλ. Ίσον μετά Αποδέρματος και φθορά του Νενανώ στον Κε (α) και Πίεσμα.

Φιλανθρωπος: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. Φι), 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. λαν), μικρό ίσο, Απόστροφος Κλάσμα και Διπλή (συλλ. θρω), Ίσον μετά Αποδέρματος.

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Γερμανός

(ι)δι(ω): Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

αι(μα)τι: Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. αι), ενώ στη τελευταία συλλ. Ίσον μετά Κρατήματος και Αντικενώματος και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

(Φι)λανθρωπος: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. λαν), Δύο Απόστροφους (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα, Ίσον μετά Αποδέρματος (συλλ. προς).

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. «και τρεμει»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας επίσης στον Πα (D).

2. «και πασα γλωσσα υμνει»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Βου (Ε). Ο Γερμανός τον ακολουθεί καταλήγοντας στον Βου (Ε).

3. «Θεου δυναμιν»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Κε (α).

4. **«και Θεου σοφian»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση με τους τελευταίους φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F) να λειτουργούν ως προωθούντα στοιχεία για την ένωση με το επόμενο κώλο. Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Κε (a).
5. **«ερραπισαν»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση εμφανίζοντας στην τελευταία συλλαβή «σαν» τους φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F), ως προωθούντα στοιχεία για την ένωση με το επόμενο κώλο.
6. **«και εδωκαν αυτω χολην»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Κε (a). Ο Γερμανός στην συλλαβή «και» εμφανίζει τον Πα (D) ενώ ο Χρυσάφης τον Δι (G). Στην συνέχεια όμως ακολουθεί τον Χρυσάφη αλλά καταλήγει στον Βου (Ε).
7. **«κατεδεξατο»:** ο Χρυσάφης δημιουργεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Κε (a). Ο Γερμανός με εξαίρεση την πρώτη συλλαβή «κα» όπου εμφανίζει τους φθόγγους Κε (a)-Ζω (b), συνεχίζει στην επόμενη συλλαβή με την δίφωνη κατάβαση στον Δι (G), καλλωπίζοντας το Παλαιό και καταλήγοντας στον Κε (a).
8. **«θελων ημας» :**ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση. Οι τελευταίοι φθόγγοι Βου (Ε)-Γα (F) στη συλλαβή «μας» λειτουργούν ως προωθούντα στοιχεία για την σύνδεση με το επόμενο κώλο. Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση επηρεασμένος από την Παπαδική και καταλήγει στον Δι (G).
9. **«ανομιων ημων»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη εκτός από τις συλλαβές «ανο» όπου εμφανίζει διαφορετικούς φθόγγους Ζω (b)-Κε (a) αντίστοιχα.
10. **«αιματι»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη αλλά στην τελευταία συλλαβή οι φθόγγοι Κε (a)-Πα (D) λειτουργούν ως προωθούντα στοιχεία για την ένωση με το επόμενο κώλο.
11. **«ως φιλανθρωπος»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Βου (Ε). Ο Γερμανός στην συλλαβή «ως» εμφανίζει τους φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F) και στην συλλαβή «φι» τον Δι (G). Εν συνεχεία όμως ακολουθεί το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (Ε).

10. Σήμερα κρεμάται επί ξύλου

1. Παλαιό

Ση(με)ρον: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. ση), Ίσον μετά Διπλής (συλλ. ρον).

(ζυ)λον: 4φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

Χρυσάφης

Ση(με)ρον: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. ση), Ίσον μετά Αποδέρματος στην τελευταία συλλαβή.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' στον Βου (Ε) φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους.

κρεματαί: μικρή Βαρεία και Ολίγον (συλλ. κρε), 2φωνη ανάβαση, Διπλή και Λύγισμα (συλλ. μα).

ε(πι): συμπλοκή Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα.

ζυ(λου): συμπλοκή Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

Στη συλλαβή λου, έπεται σύντομη μελισματική ανάπτυξη ενώ κατά σειράν παρατηρούνται τα εξής: συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα, Τρομικόν και 3φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

Γερμανός

Ση(με)ρον: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. ση), Ίσον μετά Διπλής (συλλ. ρον).

Η Μαρτυρία του πλ. β' στον Βου (Ε) υπεμφαίνει την ατελή κατάληξη του μέλους.

κρεματαί: 2φωνη ανάβαση, Διπλή και Λύγισμα (συλλ. μα), Ίσον μετά Αποδέρματος και φθορά του Νενανώ στον Κε (α) στην τελευταία συλλαβή.

ε(πι): συμπλοκή Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

ζυ(λου): Κύλισμα.

Στη συλλαβή λου, ακολουθεί σύντομη μελισματική ανάπτυξη ενώ κατά σειράν παρατηρούνται τα εξής: συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα, Τρομικόν και 3φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

2. Παλαιό

(κρε)μασας: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή μα, 3φωνη ανάβαση και Κράτημα στην τελευταία συλλαβή.

Η Μαρτυρία του Νενανώ στον Κε (α) υποδεικνύει την εισαγωγή του Νενανώ.

Χρυσάφης

ο: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

υδα(σι): 4φωνη ανάβαση (Πεταστή και στα αριστερά Υψηλή) και Παρακλητική. Στη συλλαβή δα συναντάται Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα.

γην: Πεταστή και υποκάτω Ψηφιστόν.

κρεμασας: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ. κρε), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή μα και στην τελευταία συλλαβή 3φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

υδα(σι): 4φωνη ανάβαση (Πεταστή και στα αριστερά Υψηλή), Παρακλητική και φθορά του Νενανώ στον Κε (α). Στη συλλαβή δα συναντάται Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα.

γην: Πεταστή και υποκάτω Κλάσμα και Ψηφιστόν.

κρεμασας: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ. κρε), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή μα και στην τελευταία συλλαβή 3φωνη ανάβαση, Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

3. Παλαιό

ακανθων: Στη συλλαβή καν, Διπλή και Κράτημα. Από τη συλλαβή θων.

παρατηρείται σύντομη μελισματική ανάπτυξη του μέλους. Διακρίνουμε κατά σειράν, Ολίγον μετά Αποδέρματος, Κλάσμα, Ολίγον, δεξιά Κέντημα και υποκάτω Πίεσμα και Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), 3φθογγο Πίεσμα.
(περιτιθεται: Ίσον μετά Αποδέρματος.

Χρυσάφης

στε(φανον): μικρή βαρεία , Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

(α)κανθων: σύντομη μελισματική ανάπτυξη. Παρατηρούμε, Ολίγον και Κράτημα, Κύλισμα, Ολίγον και Διπλή, Ολίγον υποκάτω Απόστροφος και Αντικένωμα, Ολίγον και Κράτημα, Σύναγμα, Ολίγον και Κράτημα, Αντικένωμα, Πίεσμα.

περιτιθεται: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. τι).

ο: Πίεσμα.

Αγγελων: μικρή βαρεία, Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. γε), Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα στην τελευταία συλλαβή.

(βα)σιλευς: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή σι και στην τελευταία συλλαβή Ίσον και Απόδεσμα.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ στον Βου(Ε) φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους.

Γερμανός

στε(φανον): Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα.

(α)κανθων: σύντομη μελισματική ανάπτυξη . Παρατηρούμε, Ολίγον και Κράτημα, Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα, Ολίγον και υποκάτω Αντικένωμα, Ολίγον και Πίεσμα και Σύνδεσμος, Ολίγον και Κράτημα, Σύναγμα, Ολίγον και Κράτημα και Αντικένωμα, Μελώδημα Ανάβασμα και Ομαλόν, φθορά του Νενανώ στον Πα(Δ).

περιτιθεται: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. τι) και στην τελευταία συλλαβή σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Παρακλητική.

4. Παλαιό

(αγ)γε(λων): Οξεία.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ στον Βου (Ε) φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους.

Χρυσάφης

ο: Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα.

(αγ)γελων: μικρή βαρεία, Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. γε) και στην τελευταία συλλαβή Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα.

(βα)σιλευς: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή σι, ενώ στη συλλ. λευς συναντούμε Ίσον και Απόδεσμα.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ στον Βου(Ε) υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους.

Γερμανός

ο: Απόστροφος και Σύνδεσμος.

(αγ)γελων: μικρή βαρεία, Πεταστή και υποκάτω Κλάσμα και Ψηφιστόν. Στη συλλαβή λων εμφανίζεται Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα.

(βα)σιλευς: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή σι, ενώ στη συλλ. λευς συναντούμε Ίσον και Διπλή.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ στον Βου (Ε) εξυπακούει την ατελή κατάληξη του μέλους.

5. Παλαιό

ψευ(δη): 2φθογγη Βαρεία.

(πορφυ)ραν: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Ακολουθεί η Μαρτυρία του Β΄ ήχου, η οποία φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Κε (α).

(περιβαλλεται: Ίσον και Απόδεσμα.

Χρυσάφης

ψευ(δη): μονόφθογγη Βαρεία.

πορ(φυ)ραν: Ολίγον μετά Γοργού (συλλ. *πορ*) και στην τελευταία συλλ. Απόστροφος, Κλάσμα, Διπλή και Σύνδεσμος.

(περιβαλλε)ται: σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα.

Γερμανός

ψευ(δη): μονόφθογγη Βαρεία.

(πορ)φυραν: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα και Σύνδεσμος.

(περι)βαλ(λε)ται: Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. *βαλ*) και στην τελευταία συλλαβή σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα.

6. Παλαιό

(πε)ριβαλ(λων): 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *ρι*) και παρακάτω Μελώδημα Απέσω έξω.

(ουρα)νον: Μελώδημα Δύο.

(νε)φελαις: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *φε*, ενώ στην τελευταία συλλαβή συναντούμε 3φωνη ανάβαση και Κράτημα.

Η Μαρτυρία του Νενανώ στον Κε (α) μας εισάγει από την επόμενη γραμμή στο είδος αυτό.

Χρυσάφης

ο: Απόστροφος και Σύνδεσμος.

περιβαλλων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *πε*, 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. *βαλ*) και στη συλλ. *λων* Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

(ουρα)νον: 2φωνη ανάβαση, φθορά του Νενανώ στον Κε (α) και Λύγισμα.

εν: συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα.

(νε)φελαις: Τρομικόν (συλλ. *φε*), 3φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

ο: Απόστροφος, άνωθεν Αντικένωμα και υποκάτω Ψηφιστόν.

περιβαλλων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *πε*, 2 φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. *ρι*), Μελώδημα Απέσω έξω στη συλλαβή *βαλ*.

τον: σύμπλεγμα Πεταστής και Κεντήματος και υποκάτω Αντικένωμα.

ουρανον: συμπλοκή Ελαφρού και Πεταστής (συλλ. *ου*), 2φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α) στην τελευταία συλλαβή.

εν: συμπλοκή Κεντημάτων και Ολίγου και υποκάτω Πίεσμα.

νεφελαις: Αντικένωμα άνωθεν και υποκάτω Ψηφιστόν (συλλ. *νε*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *φε*, ενώ στην τελευταία συλλαβή απαντάται 3φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

7. Παλαιό

(ραπι)σμα: Μελώδημα Δύο.

(κατε)δε(ξα)το: Ίσον και υποκάτω Οξεία (υπόταξη) στη συλλαβή *δε*, Μελώδημα Ανάσταμα στην συλλ. *το*.

(Ι)ορδα(νη): 2φθογγη Βαρεία στη συλλ. *ορ*, ενώ στη συλλαβή *δα* συναντούμε το Μελώδημα Απέσω έξω.

ελευθερωσας: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. *ε*, Οξεία στη συλλ. *ρω*.

Αδαμ: στη συλλαβή *δαμ* διακρίνουμε 3φωνη ανάβαση και Κράτημα.

Η Μαρτυρία του Νενανώ στον Κε (α) εισάγει την επόμενη γραμμή στο είδος αυτό.

Χρυσάφης

ο: υπόταξη (Ίσον και υποκάτω Ολίγον και Ψηφιστόν).

(Ι)ορδα(νη): 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα στη συλλ. *ορ*, ενώ στη συλλαβή *δα* συναντούμε το Μελώδημα Απέσω έξω.

ελευθερωσας: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *λεν*, Πεταστή και υποκάτω Ψηφιστόν (συλλ. *ρω*).

τον: Απόστροφος μετά Κλάσματος και άνωθεν Αντικένωμα.

Αδαμ: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *Α*, ενώ στην τελευταία συλλαβή 3φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

εν: 2φθογγη Βαρεία και Ψηφιστόν.

(Ι)ορδα(νη): 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα στη συλλ.*ορ*, ενώ στη συλλαβή *δα* συναντούμε το Μελώδημα Απέσω έξω.

ελευθερωσας: Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα (συλλ. *ε* και *σας*).

Αδαμ: παρατηρείται σύντομη μελισματική ανάπτυξη ενώ κατά σειράν διακρίνουμε: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα και Στραγγίσματα, 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα και Στραγγίσματα, Ολίγον και υποκάτω Διπλή, Θεματισμός έσω, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι). Η Μαρτυρία του Β΄ ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη στον Βου (Ε).

8. Παλαιό

(προσηλω)θη: 4φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

Νυμφιος: 2φθογγη Βαρεία στη συλλαβή Νύμ, Μελώδημα Απέσω έξω στη συλλ. *φι*.

(εκκλη)σις: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *σι*, ενώ στην τελευταία συλλαβή απαντάται 3φωνη ανάβαση και Κράτημα.

Η Μαρτυρία του Νενανώ στον Κε (α) εισάγει την επόμενη γραμμή στο Νενανώ .

Χρυσάφης

ηλοις: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν και στην επόμενη συλλαβή 2φθογγη Βαρεία.

προσηλωθη: μικρό ίσο, σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. *προ*), σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. *ση*), 4φθογγο Τρομικόν και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. *λω*) ενώ στην τελευταία συλλαβή συναντώνται οι Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Ολίγον και Πεταστή και υποκάτω Πίεσμα, 4φθογγο Τρομικόν και Ξηρόν Κλάσμα.

ο: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι)

Νυμφιος: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα στη συλλαβή *Νυμ* και στη συλλ. *φι* το Μελώδημα Απέσω έξω.

εκκλησις: Πεταστή και υποκάτω Ψηφιστόν (συλλ.*εκ*), Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ.*κλη*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *σι* και στη συλλαβή *ας*, Ίσον και Απόδεσμα.

Γερμανός

προσηλωθη: σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. *προ*), σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα (συλλ. *λω* όπου και σύντομη μελισματική ανάπτυξη) αλλά επίσης 4φθογγο Τρομικόν και Ξηρόν Κλάσμα. Στη συλλαβή *θη* διακρίνεται Πελαστόν και άνωθεν Παρακλητική και εν συνεχεία 4φθογγο Τρομικόν.

Νυμφιος: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα στη συλλαβή *Νυμ* και στη συλλ. *φι* το Μελώδημα Απέσω έξω.

εκκλησις: Πεταστή και υποκάτω Κλάσμα και Ψηφιστόν (συλλ. *εκ*), 2φθογγη Βαρεία, μικρό ίσο και Απόστροφος (συλλ. *κλη*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *σι* και στην τελευταία συλλαβή 3φωνη ανάβαση, φθορά του Νενανώ στον Κε (α), Διπλή και Λύγισμα.

9 . Παλαιό

(εκενη)θη: 5φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

Υιος: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *Υι*) και στην τελευταία συλλαβή συναντούμε το Μελώδημα Απέσω έξω.

Παρθενου: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. *Παρ*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *θε* και στην τελευταία συλλαβή Ίσον μετά Διπλής.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε) .

Χρυσάφης

εκεντηθη: συμπλοκή Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα (συλλ. ε), συμπλοκή Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. τη),
Ολίγον και Πεταστή και υποκάτω Πίεσμα, 4φθογγο Τρομικόν και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. θη).
ο: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
Υιος: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. Υι) και στην τελευταία συλλαβή συναντούμε το Μελώδημα Απέσω έξω.
της Παρθένου: Πεταστή και υποκάτω Ψηφιστόν (συλλ. της), Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ. Παρ), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *θε* και στη συλλαβή *νου*, Ίσον και Απόδεσμα.
Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

λογ(χη): Παρακλητική, Κεντήματα και υποκάτω Ολίγον και Πίεσμα και Σύνδεσμος.
εκεντηθη: συμπλοκή Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. ε), συμπλοκή Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. τη), 4φθογγο Τρομικόν και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ.θη).
ο: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
Υιος: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. Υι) και στην τελευταία συλλαβή συναντούμε το Μελώδημα Απέσω έξω.
της Παρθένου: Πεταστή και υποκάτω Κλάσμα και Ψηφιστόν (συλλ. της), Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ. Παρ), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *θε* και στη συλλαβή *νου*, Ίσον και Διπλή.
Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

10. Παλαιό

(προσκυ)νου(μεν): Οξεία και υποκάτω Κέντημα.
σου: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).
παθη: στη συλλ. *πά* συναντάται το Μελώδημα Δύο.
Χριστε: 2φθογγη Βαρεία στη συλλ. *Χρι* και στην τελευταία συλλαβή Ολίγον και Διπλή.
Η Μαρτυρία του Β' Ήχου υποδεικνύει τον Δι (G) και προεκτείνεται δύο φωνές στον Ζω (b) δείχνοντας έτσι το φθόγγο από τον οποίο ξεκινά η επόμενη γραμμή του μέλους.

Χρυσάφης

προσκυνου(μεν): στις συλλαβές *προ* και *σκυ* συναντάται μικρό ίσο μετά Γοργού και Ίσον, στη συλλαβή *νου* διακρίνουμε Οξεία και υποκάτω Κέντημα και Ψηφιστόν.
σου: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).
τα: μικρή βαρεία και Συνεχές Ελαφρόν.
παθη: στη συλλ. *πα* συναντάται το Μελώδημα Δύο, Πίεσμα και Κύλισμα.
Χριστε: 2φθογγη Βαρεία, μικρή βαρεία και Λύγισμα (συλλ. Χρι) και στη συλλ. *στε* Βαρεία, Ολίγον, Κλάσμα και Απόδεσμα.

Γερμανός

προσκυνουμεν: στις συλλαβές *προ* και *σκυ* συναντάται μικρό ίσο μετά Γοργού και Ίσον.
σου: Απόστροφος και Κλάσμα και Πίεσμα.
παθη: στη συλλ. *πα* συναντάται το Μελώδημα Δύο, Πίεσμα και Κύλισμα.
Χριστε: 2φθογγη Βαρεία, μικρό ίσο και Λύγισμα (συλλ. Χρι) και στη συλλ. *στε* μικρό ίσο, Ολίγον, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Πα (D).

11. Παλαιό

δει(ζον): 5φωνη ανάβαση και Κράτημα.
(ενδο)ζον: 2φθογγο Πίεσμα.
Αναστασιν: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. Α), Ολίγον και Διπλή (συλλ. να), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. *στα*.
Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

δει(ζον): 5φωνη ανάβαση και Αντικένωμα.

Στη φράση ημίν παρατηρείται ανάπτυξη του μέλους. Στη συλλαβή *η* συναντάται το Ουράνισμα και στη φράση *μιν* ο Θεματισμός έσω.

Αναλυτικά συναντούμε: 3φωνη ανάβαση και Κράτημα, Οξεία και υποκάτω Κέντημα, φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

την: 2φθογγη ανάβαση και Ομαλόν.

ενδοζον: συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα (συλλ. εν), Τρομικόν (συλλ. ζον).

Αναστασιν: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα (συλλ. Α), Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. να), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. στα και στην τελευταία συλλαβή Ίσον και Απόδεσμα.

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Γερμανός

δει(ζον): 5φωνη ανάβαση, Κράτημα και Αντικένωμα.

Στη φράση ημίν παρατηρείται ανάπτυξη του μέλους. Στη συλλαβή *η* συναντάται το Ουράνισμα και στη φράση *μιν* ο Θεματισμός έσω.

Αναλυτικά συναντούμε: 3φωνη ανάβαση και Κράτημα, Οξεία και υποκάτω Κέντημα, φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

ενδοζον: συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα (συλλ. εν), Τρομικόν (συλλ. ζον).

Αναστασιν: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα (συλλ. Α), Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. να), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα στη συλλ. στα και στην τελευταία συλλαβή Ίσον και Απόδεσμα.

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. i) **«σημερον»:** ο Χρυσάφης και ο Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (Ε).

ii) **«επι ξυλον»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση και στην τελευταία συλλαβή «λου» επεκτείνει την μελωδία καταλήγοντας στον Πα (D). Ο Γερμανός εμφανίζει μία θέση της Παπαδικής ενδεχομένως και καταλήγει στον Πα (D).

2. **«την γην κρεμασας»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό και καταλήγουν στον Κε (α).

3. **«εξ ακανθων»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία θέση της Παπαδικής ίσως και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη, με την διαφορά ότι επεκτείνει έτι περισσότερο την μελωδία καταλήγοντας στον Πα (D).

4. **«Αγγελων Βασιλευς»:** ο Χρυσάφης και ο Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό και καταλήγουν στον Βου (Ε).

5. i) **«ψευδη πορφυραν»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Δι (G).

ii) **«περιβαλλεται»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό με την διαφορά ότι στην συλλαβή «ρι» εμφανίζουν τον φθόγγο Κε (α) ενώ το Παλαιό τους φθόγγους Δι (G)- Κε (α).

6. i) **«ο περιβαλλον»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός καλλωπίζει την θέση του Παλαιού καταλήγοντας όμως στον Δι (G) ενώ το Παλαιό καταλήγει στον Κε (α).

ii) **«εν νεφελαις»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με την διαφορά ότι στις συλλαβές «νε φε» εμφανίζει τους φθόγγους Δι (G)-Βου (Ε) αντίστοιχα ενώ το Παλαιό τους φθόγγους Δι

(G)-Γα (F)για την συλλαβή «νε» και Βου (E) για την συλλαβή «φε». Καταλήγει στον Κε (α). Ο Γερμανός καλλωπίζει το Παλαιό και καταλήγει στον Κε (α).

7. **«κατεδεξάτο»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Βου (E).

8. i) **«ο εν Ιορδανη»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Κε (α). Ο Γερμανός διαφοροποιείται στις συλλαβές «ο εν» εμφανίζοντας τους φθόγγους Δι (G) και Βου (E)-Πα (D) αντίστοιχα. Στην συνέχεια όμως καλλωπίζει το Παλαιό.

ii) **«ελευθερωσας τον Αδαμ»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό και καταλήγει στον Κε (α). Ο Γερμανός ακολουθεί μία θέση από την Παπαδική επεκτείνοντας την μελωδία και καταλήγει στον Βου (E).

9. **«προσηλωθη»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση επηρεασμένος από την Παπαδική και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί επίσης μία θέση της Παπαδικής συντομότερη από εκείνην του Χρυσάφη και καταλήγει στον Πα (D).

10. **«της Εκκλησίας»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό αλλά καταλήγει στον Βου (E). Ο Γερμανός καλλωπίζει το Παλαιό και καταλήγει όπως και εκείνο στον Κε (α).

11.i) **«εκενηθη»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό μόνο στις συλλαβές «ε-κεν-τη». Στη συνέχεια ακολουθεί μία δική του πορεία καταλήγοντας στον Πα (D). Ο Γερμανός καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Πα (D).

ii) **«ο Υιος»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Δι (G).

iii) **«της Παρθενου»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E).

12. i) **«προσκυνουμεν σου»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό με την διαφορά ότι στην συλλαβή «σου» το Παλαιό περιλαμβάνει τους φθόγγους Βου (E)-Πα (D), ενώ οι Χρυσάφης-Γερμανός διασκευάζουν εμφανίζοντας τον Βου (E).

ii) **«Χριστε»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό και καταλήγουν στον Πα (D).

13. **«δειξον ημιν»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση η οποία στην φράση «ημιν» επεκτείνει κατα πολύ την μελωδία και καταλήγει στον Κε (α). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Κε (α).

14. i) **«ενδοξον σου»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί κατά πόδας τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Δι (G).

ii) **«Αναστασιν»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό και καταλήγουν όπως και εκείνο στον Βου (E).

11. Μή ὥς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν

1. Παλαιό

Η βάση του ήχου είναι ο φθόγγος Κε(α) εξαιτίας της παρουσίας της αρκτικής μαρτυρίας του Νενανώ.

(Ιου)δαιοί: 4φθογγο Ξηρόν Κλάσμα, «ενειλητικόν» Ανάσταμα (συλλ.οι).

Η Μαρτυρία του Β΄ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι(Γ).

Χρυσάφης

Η Αρκτική Μαρτυρία θέτει ως βάση του μέλους το φθόγγο Βου (Ε).

ως: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

Ιουδαιοί: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. ου), συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα (συλλ. δαι).

εορτάσωμεν: Ολίγον, άνωθεν Αντικένωμα και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. τα), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. σω και στη συλλαβή μεν 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

Η Αρκτική Μαρτυρία ορίζει ως βάση του μέλους το φθόγγο Κε (α), δηλ. το Νενανώ.

Ιουδαιοί: συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα (συλλ. ου). Στη συλλαβή δαι, παρατηρείται ανάπτυξη του μέλους ενώ διακρίνουμε συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα, 4φθογγο Τρομικόν και Ξηρόν Κλάσμα. Στη συλλαβή οι, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

εορτάσωμεν: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. ε), Ολίγον και υποκάτω Ψηφιστόν (συλλ. τα), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή οι.

το: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα.

Πασχα: 4φθογγο Τρομικόν και Ξηρόν Κλάσμα στη συλλ. Πα.

ημων: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα (συλλ. η) και στην δεύτερη συλλαβή Ολίγον και Διπλή.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

2. Παλαιό

γαρ: 2φωνη ανάβαση (συμπλοκή Ολίγου και Οξείας).

Πασχα: 2φωνη ανάβαση και Κράτημα (συλλ. Πα).

ημων: 2φθογγη Βαρεία (συλλ.η) και στην δεύτερη συλλαβή Ολίγον και Απόδερμα.

ημων: Ολίγον και Κράτημα στη συλλαβή μων.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

ημων: Ολίγον, Κράτημοϋπόρροον και Σύνδεσμος στη συλλαβή μων.

ετυθη: Πεταστή και υποκάτω κόκκινη Βαρεία (συλλ. τυ), Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. θη).

(Χρισ)τος: μικρή βαρεία, Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

ο: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα.

Θεος: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή Θε, 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος στη συλλαβή ος.

Γερμανός

το: λόγω αντιγραφικού λάθους, ακολουθώ τον κώδ.ΕΒΕ 975, φ.589r.

ημων: 2φωνη ανάβαση, Κράτημα και Αντικένωμα (συλλ. μων).

ετυθη: Πεταστή και υποκάτω κόκκινη Βαρεία (συλλ. τυ), Πίεσμα και Σύνδεσμος(συλλ. θη).

(Χρισ)τος: μικρό ίσο, Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

ο: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα.

Θεος: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή Θε, 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος στη συλλαβή ος.

3. Παλαιό

(εκκα)θα(ρω)μεν: Οξεΐα και Κλάσμα (συλλ. θα), ενεκλητικόν Ανάσταμα (συλλ. μεν).

Η Μαρτυρία του Β' ήχου στον Δι (G) δείχνει την ατελή κατάληξη του μέλους.

(παν)τος: Κράτημα και Ολίγον.

(μολυ)σμον: Διπλή και Ολίγον.

Χρυσάφης

εκκαθαρωμεν: μικρή βαρεία (συλλ. εκ), Παρακλητική, Κεντήματα και υποκάτω Οξεΐα και Κέντημα και Ψηφιστόν (συλλ. θα), συμπλοκή Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. μεν).

(εαν)τους: Ξηρόν Κλάσμα.

α(πο): Απόστροφος και Κλάσμα και Πίεσμα.

(παν)τος: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

μολυσμον: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος και Κλάσμα (συλλ. μο), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. λυ, ενώ στην τελευταία συλλαβή 3φωνη ανάβαση, μικρή βαρεία, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

εκκαθαρωμεν: μικρό ίσο (συλλ.εκ), Παρακλητική, Κεντήματα και υποκάτω Ολίγον, Κέντημα και Ψηφιστόν (συλλ.θα), συμπλοκή Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. μεν).

α(πο): Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα.

(παν)τος: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν.

μολυσμον: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος και Κλάσμα (συλλ. μο), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. λυ, ενώ στην τελευταία συλλαβή 3φωνη ανάβαση, μικρό ίσο, Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

4. Παλαιό

(ειλικρι)νως: 2φθογγο Πίεσμα.

Χρυσάφης

ειλικρινως: Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. ει), μικρή βαρεία, σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής (συλλ. κρι), Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα (συλλ. νως).

δεηθωμεν: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και ψηφιστόν, Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ. θω).

αυτου: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. αυ, ενώ στην τελευταία συλλαβή Ίσον και Απόδεσμα.

Η Μαρτυρία μας εισάγει στο μέλος στο Νενανώ.

Γερμανός

ειλικρινως: Πεταστή και υποκάτω Αντικένωμα (συλλ. ει), Ίσον, Κράτημα, Αντικένωμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α) στην συλλ. νως.

δεηθωμεν: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και ψηφιστόν, Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ. θω).

αυτου: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. αυ, ενώ στην τελευταία συλλαβή Ίσον και Διπλή.

5. Παλαιό

αναστα: 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. να), Μελώδημα Απέσω έξω στην τελευταία συλλαβή.

Κυριε: Ίσον και υποκάτω Οξεΐα (υπόταξη).

Χρυσάφης

αναστα: 2φθογγο Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. στα).

Κυριε: συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Ψηφιστόν (συλλ. *Κυ*), 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. *ρι*) και στην τελευταία συλλαβή Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Γερμανός

αναστα: συμπλοκή Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα, 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. *στα*).

Κυριε: συμπλοκή Κεντημάτων και Πεταστής και υποκάτω Κλάσμα (συλλ. *Κυ*), 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. *ρι*) και στην τελευταία συλλαβή Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

6. Παλαιό

ημας: «γουργούρισμα» και 3φθογγη Βαρεία στη συλλαβή *η*. Στη συλλαβή *μας*, διακρίνουμε 3φθογγο Ανατρίχισμα και επίσης Οξεία, Απόστροφο και Δύο Αποστρόφους (Συνδέσμους).

Η Μαρτυρία του Β' ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη στον Δι (G) και η Οξεία προετοιμάζει την έναρξη του μέλους του επόμενου κώλου από τον Κε (a) .

φιλανθρωπος: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *φι*), Διπλή και Ολίγον (συλλ. *λαν*) και στη συλλαβή *θρω* Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

Τελική κατάληξη στον Βου (E) .

Χρυσάφης

ημας: 3φθογγο Πίεσμα (συλλ. *η*), 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. *μας*).

φιλανθρωπος: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα (συλλ. *φι*), Ολίγον και υποκάτω Διπλή και ψηφιστόν, Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ. *λαν*), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. *θρω* και στην τελευταία συλλαβή Ίσον και Απόδεσμα.

Τελική κατάληξη στον Βου (E).

Γερμανός

σωσον: 3φωνα ανάβαση (Πεταστή και άνωθεν Κέντημα) και Αντικένωμα.

ημας: 3φθογγο Πίεσμα (συλλ. *η*), 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. *μάς*).

φιλανθρωπος: Απόστροφος, Διπλή και Σύνδεσμος (συλλ. *θρω*) και στην τελευταία συλλαβή Ίσον και Απόδεσμα.

Τελική κατάληξη στον Βου (E).

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. i). «*Ιουδαιοι*»: ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση επεκτείνοντας την μελωδία με τελικό φθόγγο τον Βου (E).

ii) «*εορτασωμεν*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση με τελικούς φθόγγους Βου (E)-Γα (F). Ο Γερμανός εκτός από την πρώτη συλλαβή «ε» όπου εμφανίζει τον Δι (G), καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Πα (D).

2. «*το Πασχα ημων*»: ο Χρυσάφης εμφανίζει μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός στην φράση «το Πάσχα» επινοεί μία δική του θέση, ενώ στην φράση «ημων» καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (G).

3. «*Χριστος ο Θεος*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση με τους φθόγγους Βου (E)-Γα (F) της τελευταίας συλλαβής να αποτελούν προωθούντα στοιχεία για την ένωση με το επόμενο κώλον. Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη.

5. «*απο παντος μολυσμου*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Κε (a). Πρόκειται για ειρμολογική θέση.

6. «*δεηθωμεν αυτω*»: οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (Ε).

7. «*αναστα Κυριε*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Πα(Δ). Ο Γερμανός στις συλλαβές «ανα» εμφανίζει τους Δι (Γ)-Βου (Ε) και κατόπιν ακολουθεί τον Χρυσάφη.

8. «*ημας*»: οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (Γ).

9. «*ως φιλόανθρωπος*»: ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας όμως στον Βου (Ε).

12. Ἐξέδυσάν με τά ἱμάτιά μου

1. Παλαιό

Η Αρκτική Μαρτυρία ορίζει ως βάση του μέλους τον Βου (Ε). Η Οξεΐα και τα Κεντήματα υποδεικνύουν την έναρξη του μέλους από τον Δι (Γ).

με: 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

μου: Κύλισμα.

Χρυσάφης

Η Αρκτική Μαρτυρία θέτει ως βάση του μέλους τον Κε (α), δηλ. το Νενανώ.

με: 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα.

ιματία: Πεταστή και Ψηφιστόν (συλλ. μα), Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα και Απόστροφος μετά Κλάσματος (συλλ . τι) και στη συλλαβή α Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

μου: Κύλισμα και Πίεσμα.

Γερμανός

Η Αρκτική Μαρτυρία τοποθετεί ως βάση του μέλους τον Βου (Ε).

εξεδυσαν με: 4φωνη ανάβαση και Αντικένωμα (συλλ. ε).

ιμάτιά: Πεταστή και Κλάσμα και Ψηφιστόν (συλλ. μα), Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα και Απόστροφος μετά Κλάσματος (συλλ. τι) και στη συλλαβή α Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

μου: 2φθογγο Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος.

2. Παλαιό

ενεδυσαν με: 2φθογγο Πίεσμα (συλλ. νε), Παρακλητική και υποκάτω Οξεΐα και υποκάτω Κεντήματα (συλλ. σαν). Στη συλλ. με Διπλή και Ελαφρόν.

χλαμνδα: Οξεΐα και άνωθεν Κεντήματα (συλλ. μυ).

κοκκινην: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή κι, ενώ στην τελευταία συλλαβή απαντάται 3φωνη ανάβαση και Κράτημα.

Η Μαρτυρία που ακολουθεί καταδεικνύει το Νενανώ μέλος που έπεται.

Χρυσάφης

ενεδυσαν με: Παρακλητική, Κεντήματα και υποκάτω Οξεΐα και Κέντημα και Ψηφιστόν (συλλ. νε), Πίεσμα (συλλ. δυ). Ξηρόν Κλάσμα στην συλλ. με.

χλαμνδα: μικρό ίσο, Απόστροφος και Κλάσμα και Πίεσμα (συλλ. χλα), 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. μυ), και στην τελευταία συλλαβή Πεταστή και Ψηφιστόν.

κοκκινην: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα , Απόστροφος μετά Κλάσματος (συλλ. κοκ), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή κι, ενώ στην τελευταία συλλαβή απαντάται 3φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

ενεδυσαν με: Παρακλητική , Κεντήματα και υποκάτω Ολίγον και Κέντημα και Ψηφιστόν (συλλ. νε), Πίεσμα (συλλ. δυ).

χλαμνδα: Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα (συλλ. χλα), 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. μυ), Πεταστή και υποκάτω Κλάσμα , Βαρεία και Ψηφιστόν (συλλ. δα).

κοκκινην: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα, Απόστροφος μετά Κλάσματος (συλλ. κοκ), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή κι, ενώ στην τελευταία συλλαβή απαντάται 3φωνη ανάβαση, Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

3. Παλαιό

κεφαλην: Μελώδημα Ανάσταμα (συλλ. κε), 2φθογγο Βαρεία (συλλ. λην).

μου: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

στεφανον: Μελώδημα Δύο (συλλ. στε), Μελώδημα Απέσω έξω (συλλ. φα) και στην τελευταία συλλαβή απαντάται Οξεΐα .

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ δείχνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε) .

Χρυσάφης

εθηκαν: Παρακλητική και υποκάτω Οξεία, Κεντήματα και Σύνδεσμος.

την: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα.

κεφαλην: Μελώδημα Ανάσταμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α) στην συλλ. κε, Ελαφρόν και υποκάτω Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή φα, 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. λην).

μον: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' στον Βου (Ε) φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στο φθόγγο αυτό.

στεφανον: μικρή βαρεία, 3φωνη ανάβαση, Κράτημα και Ψηφιστόν (συλλ. στε), Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα (συλλ. φα), 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. νον).

εξ: Πεταστή και υποκάτω Ψηφιστόν, Απόστροφος.

ακανθων: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ. α), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή καν και στην τελευταία συλλαβή Ίσον και Απόδεσμα.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' στον Βου (Ε) φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στο φθόγγο αυτό.

Γερμανός

εθηκαν: Ολίγον και Κράτημα (συλλ. ε), 3φθογγο Ξηρόν Κλάσμα και Πίεσμα (συλλ. θη), Ολίγον, Πίεσμα και Σύνδεσμος, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), κόκκινη Βαρεία, Ολίγον και Κράτημα στη συλλ. καν.

επι: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. ε).

κεφαλην: σύμπλεγμα Ίσου και Κεντημάτων και υποκάτω Πεταστή και Παρακλητική (συλλ. κε), Ίσον και υποκάτω Ολίγον και Ψηφιστόν (υπόταξη) στη συλλαβή λην.

μον: Πίεσμα και Σύνδεσμος.

στεφανον: μικρό ίσο (συλλ. στε), Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. νον).

ακανθων: Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ. α), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. καν, 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. θων).

4. Παλαιό

(δεξι)αν: Οξεία και Απόστροφος.

χει(ρα): Μελώδημα Δύο.

καλα(μον): Διπλή και Ολίγον (συλλ. κα), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή λα.

Χρυσάφης

δε(ξίαν): σύμπλεγμα Ίσου και Πεταστής και υποκάτω Πίεσμα.

μον: Σύνδεσμος.

χει(ρα): Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

(εδω)καν: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα.

καλαμον: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. κα), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα στη συλλ. λα, Ίσον και Διπλή (συλλ. μον).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' στον Βου (Ε) φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στο φθόγγο αυτό.

Γερμανός

(ε)πι: σύμπλεγμα Ολίγου και Πεταστής και υποκάτω Αντικένωμα.

δεξιαν: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. δε), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή ξι.

χειρα: Μελώδημα Δύο (συλλ. χει), φθορά του Νενανώ στον Κε (α) στην συλλ. ρα.

εδωκαν: Πεταστή και υποκάτω Βαρεία (συλλ. ε), Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. δω).

καλαμον: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. κα), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα στη συλλ. λα, Ίσον και Διπλή (συλλ. μον).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' στον Βου (Ε) φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στο φθόγγο αυτό.

5. Παλαιό

συντριψω: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *συν*), 2φθογγο Ανάσταμα (συλλ. *τρι*).

(*αυ*)*τους*: 2φθογγη Βαρεία.

κεραμεως: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή *ρα*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *με*.

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

συντριψω: μικρή βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. *τρι*).

(*αυ*)*τους*: Ξηρόν Κλάσμα.

ως: Πίεσμα.

κεραμεως: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. *κε*), Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα στη συλλ. *ρα*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *με*, Ίσον και Απόδερμα (συλλ. *ως*).

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Γερμανός

ινα: Αντικένωμα (συλλ. *ι*).

συντριψω: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. *συν*), Ψηφιστόν (συλλ. *τρι*), 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. *ψω*).

αυτους: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *αυ*, ενώ στην τελευταία συλλαβή διακρίνουμε Ίσον μετά Διπλής και τη φθορά του Νενανώ στον Πα (D).

σκευ(η): μικρό ίσο.

κεραμεως: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. *κε*), Απόστροφος και άνωθεν Αντικένωμα στη συλλ. *ρα*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *με*, Ίσον και Απόδερμα (συλλ. *ως*).

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε) .

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. i) **«Εξεδυσαν με»**: ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με την διαφορά ότι στην πρώτη συλλαβή εμφανίζει τον Κε (α)ενώ το Παλαιό τον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G).

ii) **«τα ιματια μου»**: ο Χρυσάφης ακολουθεί το Παλαιό και το καλλωπίζει εκτός από την τελευταία συλλαβή «μου», όπου εμφανίζονται οι φθόγγοι Βου (Ε)-Γα (F), ενώ στο Παλαιό εμφανίζονται οι φθόγγοι Βου (Ε)-Γα (F)-Βου (Ε). Ο Γερμανός καλλωπίζει τον Χρυσάφη. Οι τελευταίοι φθόγγοι τόσο του Παλαιού όσο και των Χρυσάφη-Γερμανού λειτουργούν ως προωθούντα στοιχεία για την σύνδεση του μέλους με το επόμενο κώλον.

2. **«χλαμυδα κοκκινην»**: ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (α). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Κε (α).

3. i) **«εθηκαν»**: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Κε (α). Ο Γερμανός ακολουθεί μία θέση της Παπαδικής και καταλήγει στον Δι (G).

ii) **«κεφαλην μου»**: ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση με τους φθόγγους Γα (F)-Βου (Ε)-Γα (F)-Πα (D) να αποτελούν προωθούντα στοιχεία για την ένωση με το επόμενο κώλον.

4. **«στεφανον εξ ακανθων»**: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση. Στην τελευταία συλλαβή «θων» εμφανίζει τους φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F), οι οποίοι λειτουργούν ως προωθούντα στοιχεία για την σύνδεση με το επόμενο κώλο.

5. **«δεξιαν μου χειρα»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Δι (G). Ο Γερμανός στην φράση «δεξιαν», ακολουθεί μία δική του πορεία αλλά στην συνέχεια καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Κε (a).
6. **«εδωκαν καλαμον»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός καλλωπίζει το Παλαιό και καταλήγει στον Βου (E).
7. **«ινα συντριψω αυτους»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση και καταλήγει στον Πα (D).
8. **«ως σκευη κεραμεως»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με την διαφορά ότι στην συλλαβή «ως» αρχίζει από τον Δι (G), ενώ με την δίφωνη κατάβαση στον Βου (E) επανέρχεται στο Παλαιό και καταλήγει στον Βου (E). Ο Γερμανός καλλωπίζει το Παλαιό και καταλήγει στον Βου (E).

13. Τόν νῶτόν μου

1. Παλαιό

Η Αρκτική Μαρτυρία υποδεικνύει την βάση του μέλους, δηλ. τον Βου (Ε).

Η έναρξη όμως του μέλους γίνεται από τον Νη (C).

μου: 2φθογγη Βαρεία.

εδωκαν: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. δω), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στην τελευταία συλλαβή.

μαστιγωσιν: Διπλή και Ολίγον (συλλ. σσι), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή γω και στην τελευταία συλλαβή Κύλισμα.

Χρυσάφης

Η Αρκτική Μαρτυρία υποδεικνύει τη βάση του μέλους, ήτοι τον Βου (Ε).

νω(τον): Αντικένωμα.

μου: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

εδωκαν: Ψηφιστόν (συλλ. ε), 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. δω), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή καν.

μαστιγωσιν: μικρή βαρεία, Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν και περιπλέον Απόστροφος μετά Κλάσματος και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ. σσι), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή γω, ενώ στην τελευταία συλλαβή διακρίνουμε το Μελώδημα Δύο και το Κύλισμα.

Γερμανός

Η Αρκτική Μαρτυρία υποδεικνύει τη βάση του μέλους, ήτοι τον Βου (Ε).

νω(τον): Αντικένωμα.

μου: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν.

εδωκαν: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. δω), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή καν.

μαστιγωσιν: Ολίγον και υποκάτω Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. σσι), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα στη συλλαβή γω, ενώ στη συλλαβή σιν συναντούμε 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμο.

2. Παλαιό

προ(σωπον μου): 2φθογγο Πίεσμα.

απεστραφην: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. πε), 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. στρα), 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. φην).

εμπτυσματων: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή πτω, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στην συλλαβή σμα, Διπλή και Ίσον (συλλ. των) .

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε) .

Χρυσάφης

προ(σωπον) μου: μικρή βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. προ), Διπλή , Σύνδεσμος και φθορά του Νενανώ στον Κε (α) .

ουκ: Αντικένωμα .

απεστραφην: μικρό ίσο και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. στρα), Πίεσμα στην τελευταία συλλαβή.

εμπτυσματων: Ψηφιστόν (συλλ. εμ), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ. πτω), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή σμα, Ίσον και Απόδεσμα στην τελευταία συλλαβή.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε) .

Γερμανός

προσωπον μου: Αντικένωμα (συλλ. προ), Διπλή και Σύνδεσμος στη συλλ. μου.

ουκ: Αντικένωμα.

απεστραφην: μικρό ίσο (συλλ. στρα), μικρό ίσο , Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. φην).

εμπτυσμάτων: Ψηφιστόν (συλλ. *εμ*), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα και μικρό ίσο (συλλ. *πτν*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *σμα*, Ίσον και Διπλή στην τελευταία συλλαβή.

Η Μαρτυρία του πλ . Β΄ υποδηλώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

3. Παλαιό

(βη)ματι: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. *μα*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *τι*.

(Πι)λα(του): Οξεία και υποκάτω Κέντημα.

παρεστην: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. *πα*, 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. *ρε*) και στη συλλαβή *στην*, 4φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

Χρυσάφης

βηματι: Οξεία και υποκάτω Κέντημα και Ψηφιστόν (συλλ. *βη*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *τι*.

Πιλατου: Τρομικόν (συλλ. *Πι*), 3φθογγο Πίεσμα στη συλλαβή *λα*.

παρεστην: Ψηφιστόν (συλλ. *πα*), Διπλή και Σύνδεσμος στη συλλ. *ρε*, μικρό ίσο, Ίσο και Απόδερμα (συλλ. *στην*).

Γερμανός

βηματι: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *τι*.

Πιλατου: Τρομικόν (συλλ. *Πι*), 3φθογγο Πίεσμα στη συλλαβή *λα*.

παρεστην: Διπλή και Σύνδεσμος στη συλλ. *ρε*, μικρό ίσο, Ίσον και Διπλή, 4φθογγο Τρομικόν και Ξηρόν Κλάσμα στη συλλαβή *στην*.

4. Παλαιό

υπεμεινα: 2φθογγη Βαρεία στις συλλαβές *υ* και *μει*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *να*.

δι(α): 2φθογγη Βαρεία. Υπάρχει και Πίεσμα, το οποίο είναι μεταγενέστερη προσθήκη.

κο(σμου): Διπλή και σύμπλεγμα Ολίγου και Κεντήματος.

(σωτη)ρι(αν): σύμπλεγμα Ίσου και Κουφίσματος (το Ίσον υποτάσσει το Κούφισμα).

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

Σταυρον: μικρό ίσο μετά Γοργού και Ίσον (συλλ. *Σταυ*).

υπεμεινα: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν στη συλλ. *υ*, 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα στη συλλ. *μει*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *να*.

του: Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα .

(κο)σμου: μικρή βαρεία και Ολίγον .

σωτηριαν: Ψηφιστόν (συλλ. *σω*), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ.

τη), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *ρι*, ενώ στη συλλαβή *αν* το μέλος οδεύει

προς τελικήν προς παύσιν κατάληξη. Παρατηρούμε τα εξής : 3φθογγο Ανατρίχισμα και

Λύγισμα, Μελώδημα Ανάβασμα, Κρατημοϋπόρρον, Σύνδεσμο, Ολίγον και Απόδερμα.

Γερμανός

υπεμεινα: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. *υ*), Ψηφιστόν (συλλ. *πε*), 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. *μει*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *να*.

του: Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα .

σωτηριαν: Ψηφιστόν (συλλ. *σω*), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) και άνωθεν Αντικένωμα (συλλ.

τη), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *ρι*, ενώ στη συλλαβή συναντάται Ίσον και

Απόδερμα.

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. **«μου εδωκαν»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό και καταλήγουν στον Πα (D). Πρόκειται για ειρμολογική θέση.

iii) **«εις μαστιγωσιν»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό αλλά στην συλλαβή «σιν» εμφανίζει τους φθόγγους Βου (E)-Γα (F), ενώ το Παλαιό τους φθόγγους Βου (E)-Γα (F)-Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη με την διαφορά ότι οι φθόγγοι Βου (E)-Γα (F) της συλλαβής «σιν» λειτουργούν ως προωθούντα στοιχεία για την σύνδεση με το επόμενο κώλο.

2. **«ουκ απεστραφην»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας επίσης στον Δι (G).

3. **«απο εμπτυσματων»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό και καταλήγουν στον Βου(E).

4. **«βηματι»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας επίσης στον Βου (E).

ii) **«Πιλατον παρεστην»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη αλλά διαφοροποιείται στην τελευταία συλλαβή καλλωπίζοντας το Παλαιό και εμφανίζοντας τους φθόγγους Βου (E)-Γα (F)-Βου (E)-Πα (D).

5. **«υπεμεινα»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Πα (D) Πρόκειται για ειρμολογική θέση.

6. **«του κοσμου σωτηριαν»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a). Στην τελευταία συλλαβή παρατηρείται ανάπτυξη του μέλους λόγω της καταλήξεως προς παύσιν. Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη αλλά στην τελευταία συλλαβή εμφανίζει απλώς τον Βου (E).

14. Σήμερα ο Δεσπότης της κτίσεως

1. Παλαιό

Η Αρκτική Μαρτυρία υποδεικνύει τη βάση του ήχου, δηλ. τον Βου (Ε).

σημερον: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *ση*), Διπλή και Ίσον (συλλ. *ρον*).

Δεσποτης: 3φθογγο Ανάσταμα (συλλ. *σπο*), Δύο Απόστροφος (Διάλοξοι) στη συλλαβή *της*.

κτισεως: Οξεία και υποκάτω Κέντημα (συλλ. *κτι*).

(πα)ρι(σταται): Δύο Απόστροφος (Διάλοξοι).

Πιλατω: Διπλή και Απόστροφος (συλλ. *λα*), Διπλή και Ίσον (συλλ. *τω*).

Χρυσάφης

Η Αρκτική Μαρτυρία φανερώνει τη βάση του ήχου, δηλ. τον Βου (Ε).

σημερον: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *ση*), Διπλή και Ίσον (συλλ. *ρον*).

Δεσποτης: μικρή βαρεία, 3φθογγο Ανάσταμα και Ψηφιστόν (συλλ. *σπο*), Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα, στη συλλαβή *της*.

κτισεως: Δύο Απόστροφος (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *ως*.

παρισταται: Παρακλητική (συλλ. *πα*), Δύο Απόστροφος (Διάλοξοι) και Αντικένωμα (συλλ. *στα*).

Πιλατω: Διπλή, Ψηφιστόν και Σύνδεσμος (συλλ. *λα*), Διπλή και Ίσον (συλλ. *τω*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

Η Αρκτική Μαρτυρία φανερώνει τη βάση του ήχου, δηλ. τον Βου (Ε).

σημερον: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *ση*), Διπλή και Ίσον (συλλ. *ρον*).

Δεσποτης: μικρό ίσο, 3φθογγο Ανάσταμα και Ψηφιστόν (συλλ. *σπο*), Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα, στη συλλαβή *της*.

κτισεως: Δύο Απόστροφος (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *ως*.

παρισταται: 2φθογγο Τρομικόν (συλλ. *ρι*), Δύο Απόστροφος (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *στα*.

Πιλατω: Διπλή και Σύνδεσμος (συλλ. *λα*), Διπλή και Ίσον (συλλ. *τω*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

2 . Παλαιό

Στη συλλαβή *ρω* απαντάται 3φθογγο Ανάσταμα.

παραδιδοται: Δύο Απόστροφος (Διάλοξοι) στη συλλαβή *πα*, Οξεία και υποκάτω Κέντημα (συλλ. *δι*).

κτιστης: Δύο Απόστροφος (Διάλοξοι) στη συλλαβή *κτι*.

απαντων: Διπλή και Ίσον (συλλ. *των*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

Σταυρω: μικρό ίσο μετά Γοργού και Ίσον, 3φθογγο Ανατρίχισμα στη συλλ. *ρω*.

παραδιδοται: Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα (συλλ. *πα*), Οξεία, άνωθεν Γοργόν και υποκάτω Κέντημα και Ψηφιστόν (συλλ. *δι*), Δύο Απόστροφος (Σύνδεσμοι) στην τελευταία συλλαβή.

ο: Παρακλητική.

κτιστης: μικρό ίσο μετά Γοργού (συλλ. *κτι*), 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. *στης*).

απαντων: Ψηφιστόν και Σύνδεσμος (συλλ. *παν*), Ίσον και Απόδεσμα (συλλ. *των*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

Σταυρω: 3φθογγο Ανατρίχισμα, Διπλή και Λύγισμα στη συλλ. *ρω*.

παραδιδοται: Απόστροφος μετά Κλάσματος και Πίεσμα (συλλ. *πα*), Δύο Απόστροφος (Σύνδεσμοι) στην τελευταία συλλαβή.

ο: 2φθογγο Τρομικόν και Ψηφιστόν.

κτιστης: Δύο Απόστροφος (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *στης*.

απαντων: Διπλή και Σύνδεσμος (συλλ. παν), Ίσον και Απόδερμα στη συλλαβή των.
Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδηλώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

3. Παλαιό

ως αμνος: στις συλλαβές ως, α, διακρίνεται δεύτερη γραφή (Πεταστή και Απόστροφος αντιστοίχως). Στη συλλαβή μνος, συναντούμε 3φθογγο Ανάσταμα.

προσαγομενος: Οξεία στη συλλαβή γο.

Η Μαρτυρία του Β' ήχου υποδεικνύει το φθόγγο Δι (G). Η Οξεία και τα Κεντήματα μας οδηγούν στον Ζω(b), προετοιμάζοντας την επόμενη κίνηση του μέλους (συλλαβή τη).

τη: επιβεβαιωτικό ίσο, το οποίο επιβεβαιώνει την έναρξη από τον Ζω(b).

ιδία: Ίσον και υποκάτω Οξεία και υποκάτω Κεντήματα. Το Ίσον υποτάσσει την Οξεία (συλλ. δι).

βουλησει: 2φθογγη Βαρεία στη συλλαβή βου, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή λη και στην τελευταία συλλαβή Διπλή και Ίσον.

Η Μαρτυρία του Β' ήχου υποδηλώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι (G).

Χρυσάφης

ως αμνος: μικρή βαρεία και Διπλή, 3φθογγο Ανάσταμα στη συλλαβή μνος.

προσαγομενος: μικρό ίσο και Πίεσμα (συλλ. προ), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και φθορά του Νενανώ στον Πα (D).

ιδία: Παρακλητική, Ψηφιστόν και Σύνδεσμος στη συλλαβή δι.

βουλησει: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος στη συλλαβή βου, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή λη και στην τελευταία συλλαβή Διπλή και Ίσον.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη στον Δι (G).

Γερμανός

αμνος: Αντικένωμα στη συλλαβή μνος.

προσαγομενος: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. σα), Ψηφιστόν (συλλ. γο), 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και φθορά του Νενανώ στον Πα (D).

ιδία: Παρακλητική στη συλλαβή δι.

βουλησει: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος στη συλλαβή βου, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή λη και στην τελευταία συλλαβή Διπλή και Ίσον.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη στον Δι (G).

4. Παλαιό

ηλοις: Οξεία, άνωθεν Κεντήματα και υποκάτω αυτής Κέντημα (συλλ. η).

(προσ)πη(γν)ται: Οξεία στη συλλαβή πη, Ίσον και Απόδερμα στη συλλαβή ται.

κενταται: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή κεν, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή τα και στην τελευταία συλλαβή Διπλή και Ίσον.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

η(λοις): Παρακλητική.

προσπηγνυται: μικρό ίσο (συλλ. προσ), μικρή βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. πηγ), Ίσον και Απόδερμα και επιπλέον φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

πλευραν: μικρή βαρεία (συλλ. πλευ), Ψηφιστόν στην τελευταία συλλαβή.

κενταται: Αντικένωμα (συλλ. κεν), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή τα, Ίσον και Απόδερμα στη συλλαβή ται.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

η(λοις): Παρακλητική.

προσπηγνυται: μικρό ίσο στις συλλαβές προσ και πηγ αντιστοίχως, ενώ περιπλέον στη συλλαβή πηγ Αντικένωμα. Στην τελευταία συλλαβή διακρίνουμε Ίσον και Απόδερμα και τη φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

και: Πίεσμα.

πλευραν: μικρό ίσο (συλλ. *πλευ*), Ψηφιστόν στην τελευταία συλλαβή.

κενταται: Αντικένωμα (συλλ. *κεν*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *τα*, Ίσον και Διπλή στη συλλαβή *ται*.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

5. Παλαιό

και *τω*: δεύτερη παραλλαγή (Πεταστής και Απόστροφος αντιστοίχως στις συλλαβές *και*, *τω*).
σπογγω: 3φθογγο Ανάσταμα (συλλ. *σπογγ*). Στην τελευταία συλλαβή συναντάται δεύτερη παραλλαγή (Δύο Απόστροφοι Διάλοξοι).

προσψανεται: στη συλλαβή *προσ* συναντάται δεύτερη γραφή (Απόστροφος). Στη συλλαβή *ψαν* απαντάται Οξεία.

μαν(να): 2φωνη ανάβαση με συμπλοκή Οξείας και Ολίγου.

επομβρησας: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *πομ*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *βρη*.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ φανερώνει την ατελή κατάληξη στον Δι (Γ).

Χρυσάφης

σπογγω: 3φθογγο Ανάσταμα (συλλ. *σπογγ*). Στην τελευταία συλλαβή διακρίνουμε μικρό ίσο και Πίεσμα.

προσψανεται: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *ται*.

μαν(να): Πίεσμα.

επομβρησας: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *βρη*, Ίσον και Διπλή στη συλλαβή *σας*.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι (Γ).

Γερμανός

σπογγω: 3φθογγο Ανάσταμα και Λύγισμα (συλλ. *σπογγ*), μικρό ίσο και Πίεσμα στη συλλαβή *γω*.

προσψανεται: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *ται*.

μάννα: Ψηφιστόν (συλλ. *μαν*), Πίεσμα και Σύνδεσμος στη συλλαβή *να*.

επομβρησας: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *βρη*, Ίσον και Διπλή στη συλλαβή *σας*.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι (Γ).

6. Παλαιό

σιαγονας: Στη συλλαβή *γό* συναντάται το Μελώδημα Δύο.

ο: δεύτερη παραλλαγή όπου υπάρχουν Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

τον: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

κοσμον: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *κο*.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

σιαγονας: Διπλή και Ψηφιστόν και 2φθογγο Ανάσταμα στη συλλαβή *γο*. Στη συλλαβή *νας* απαντάται Αντικένωμα.

ραπιζεται: Αντικένωμα στη συλλαβή *πι*, Ίσον, Απόδεσμα και φθορά του Νενανώ στον Δι (Γ) στη συλλαβή *ται*.

ο: Πίεσμα.

λυτρωτης: μικρή βαρεία στη συλλαβή *τρω*, Ψηφιστόν στη συλλαβή *της*.

τον: Αντικένωμα.

κοσμον: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *κο*, μικρό ίσο, Ίσον και Απόδεσμα στη συλλαβή *σμον*.

Γερμανός

σιαγονας: Παρακλητική στη συλλαβή *γο*.

ραπιζεται: Αντικένωμα στη συλλαβή *πι*, Ίσον, Απόδεσμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (a) στη συλλαβή *ται*.

ο: Πίεσμα.

λυτρωτης: μικρό ίσο στη συλλαβή *τρω*, Ψηφιστόν στη συλλαβή *της*.

του: Αντικένωμα.

κοσμον: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *κο*, μικρό ίσο, Ίσον και Διπλή και επιπλέον Θες και Απόθες στη συλλαβή *σμου*.

Επειδή ήταν παρεφθαρμένο το Ολίγον κατέφυγα στον EBE 975, φ. 601v.

7. Παλαιό

(οι)κει(ων): Οξεία.

δου(λων): Μελώδημα Δύο. Συναντούμε επίσης το Κούφισμα.

(εμ)παι(ζεται): Οξεία και άνωθεν Κεντήματα.

πλα(στης): Οξεία και άνωθεν Κεντήματα.

απαντων: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *α*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *παν*, Διπλή και Ίσον (συλλ. *των*).

Η Μαρτυρία του Β΄ήχου φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι (G).

Χρυσάφης

(οι)κει(ων): Πίεσμα.

δουλων: 2φθογγη Ανάσταμα (συλλ. *δου*), Διπλή και Απόστροφος στην τελευταία συλλαβή.

εμπαιζεται: Παρακλητική και Ψηφιστόν (συλλ. *παι*) , Αντικένωμα στη συλλαβή *ται*.

πλαστης: μικρή βαρεία και Παρακλητική (συλλ. *πλα*), μικρό ίσο στη συλλαβή *στης*.

απαντων: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. *α*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *παν*, Διπλή και Ίσον (συλλ. *των*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ήχου φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι (G).

Γερμανός

και: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος.

των: Αντικένωμα.

(οι)κει(ων): Πίεσμα.

δουλων: Μελώδημα Δύο και Λύγισμα (συλλ. *δου*), Διπλή, Ίσον και φθορά του Νενανώ στον Κε(a) στη συλλαβή *λων*.

εμπαιζεται: Αντικένωμα (συλλ. *παι*).

ο: Ξηρόν Κλάσμα.

πλαστης: μικρό ίσο (συλλ. *πλα*).

των: Ψηφιστόν .

απαντων: Αντικένωμα (συλλ. *α*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *παν*, 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. *των*).

8. Παλαιό

Ω: Θεματισμός έξω.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη στον Ζω (b).

(Δε)σπο(του): Παρακλητική.

φιλανθρωπιας: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *θρω*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *πι*, Διπλή και Ίσον στη συλλαβή *ας*.

Η Μαρτυρία του Β΄ήχου υποδηλώνει την ατελή κατάληξη στον Δι (G).

Χρυσάφης

Ω: Θεματισμός έξω.

Ακολουθεί Μαρτυρία Β΄ήχου.

(Δε)σπο(του): μικρό ίσο.

φιλανθρωπιας: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *λαν*, 2φθογγη Βαρεία, μικρή Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. *θρω*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *πι*, Διπλή και Ίσον στη συλλαβή *ας*.

Η Μαρτυρία του Β΄ήχου υποδηλώνει την ατελή κατάληξη στον Δι (G).

Γερμανός

Ω: Θεματισμός έξω.

Ακολουθεί Μαρτυρία Β΄ήχου.

(Δε)σπό(του): Παρακλητική και Σύνδεσμος.

φιλανθρωπίας: Παρακλητική και Σύνδεσμος (συλλ. *φι*), 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. *θρω*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *πι*, Διπλή και Ίσον στη συλλαβή *ας*.

Η Μαρτυρία του Β΄ήχου υποδηλώνει την ατελή κατάληξη στον Δι (G).

9. Παλαιό

(σταυ)ρουν(των): Οξεία και άνωθεν Κεντήματα.

παρεκαλει: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *ρε*), Ανατρίχισμα (συλλ. *κα*), Απόδερμα (συλλ. *λει*).

τον: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι).

Πατερα: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή *Πα*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *τε*, 3φωνα ανάβαση και Κράτημα (συλλ. *ρα*).

Ακολουθεί η Μαρτυρία του Νενανώ στον Κε (a) .

Χρυσάφης

σταυρουντων: μικρή βαρεία (συλλ. *σταυ*), Παρακλητική και Ψηφιστόν (συλλ. *ρουν*).

παρεκαλει: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. *ρε*) Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *κα*, Ξηρόν Κλάσμα στη συλλαβή *λει*.

τον: Πίεσμα.

ιδιον: Ψηφιστόν (συλλ. *ον*).

Πατερα: Αντικένωμα (συλλ. *Πα*), Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *τε*, 3φωνα ανάβαση και φθορά του Νενανώ στον Κε (a).

Γερμανός

σταυρουντων: μικρό ίσο (συλλ. *σταυ*), Παρακλητική και Ψηφιστόν (συλλ. *ρουν*).

παρεκαλει: 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. *ρε*), Απέσω έξω (συλλ. *κα*), Ίσον, Κράτημα και φθορά του Νενανώ στον Κε (a).

ιδιον: Ψηφιστόν (συλλ. *ον*).

Πατερα: Αντικένωμα (συλλ. *Πα*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *τε*, 3φωνα ανάβαση, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (a).

10. Παλαιό

Πατερ: 3φθογγο Ανάσταμα (συλλ. *Πα*).

αυτοις: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *τοις*).

αμαρτιαν: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *μαρ*), Οξεία (συλλ. *τι*).

ταυτην: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *ταυ*, Διπλή και Ίσον στη συλλαβή *την*.

Η Μαρτυρία του Β΄ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη στον Δι (G).

Χρυσάφης

Πατερ: 3φθογγο Ανάσταμα, Ομαλόν και Πίεσμα (συλλ. *Πα*).

αφες: υπόταξις. Το Ίσον υποτάσσει και αφωνεί το Ολίγον.

αυτοις: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *αυ*, 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. *τοις*).

την: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι).

αμαρτιαν: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα (συλλ. *μαρ*).

ταυτην: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *ταυ*, Ίσον και Απόδερμα στη συλλαβή *την*.

Η Μαρτυρία του Β΄ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη στον Δι (G).

Γερμανός

Πατερ: 3φθογγο Ανάσταμα (συλλ. *Πα*).

αυτοις: Κύλισμα (συλλ. *τοις*).

αμαρτιαν: 2φθογγη Βαρεία, μικρό ίσο και Αντικένωμα (συλλ. *μαρ*), 4φθογγο Ξηρόν Κλάσμα και Τρομικόν (συλλ. *τι*).

ταυτην: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα (συλλ. *ταυ*), Διπλή και Ολίγον στη συλλαβή *την*.

Η Μαρτυρία του Β' ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη στον Δι (G).

11. Παλαιό

(οιδα)σιν: δεύτερη παραλλαγή (Απόστροφος και Χαμηλή μετά Κλάσματος. Στη συλλαβή αυτή η κύρια μελωδία εμφανίζει υπόταξη της Πεταστής από τη Χαμηλή).

ανομοι: Οξεία (συλλ. *α*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *μοι*.

τι: 2φθογγη Βαρεία. Υπάρχει επίσης Πίεσμα ως δεύτερη παραλλαγή.

πράττουσιν: Διπλή και Ολίγον (συλλ. *πρατ*), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή *του*.

Τελική κατάληξη στον Βου (E).

Χρυσάφης

οιδασιν: Αντικένωμα (συλλ. *δα*).

οι: 2φθογγο Τρομικόν.

ανομοι: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *μοι*.

τι: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος.

πραττουσιν: μικρή βαρεία, Διπλή, Ψηφιστόν και Αντικένωμα (συλλ. *πράτ*), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή *του*, Ίσον και Απόδεσμα στην τελευταία συλλαβή.

Τελική κατάληξη στον Βου (E).

Γερμανός

οι: 2φθογγο Τρομικόν.

ανομοι: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *μοι*.

τι: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος.

πραττουσιν: Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. *πρατ*), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή *του*, Ίσον και Απόδεσμα στην τελευταία συλλαβή.

Τελική κατάληξη στον Βου (E).

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. i) «**Σημερον**»: οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E).

ii) «**ο Δεσποτης**»: οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό εκτός από την τελευταία συλλαβή, η οποία στο Παλαιό εμφανίζει δύο φθόγγους Δι (G)-Γα (F) ενώ στους Χρυσάφη-Γερμανό εμφανίζεται ο Δι (G).

iii) «**της κτισεως**»: οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E). Είναι μία ειρμολογική θέση.

2. «**παρισταται Πιλατω**»: ο Χρυσάφης στην συλλαβή «ρι» εμφανίζει τον Βου (E), ενώ το Παλαιό τους Βου (E)-Πα (D). Στην συλλαβή «στα» εμφανίζει τους Πα (D)-Νη (C) ενώ το Παλαιό μόνο τον Νη (C). Στην συνέχεια όμως καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E). Ο Γερμανός καλλωπίζει το Παλαιό και καταλήγει στον Βου (E).

3. «**παραδιδονται**»: οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό εκτός από την συλλαβή «πα», η οποία στο Παλαιό περιλαμβάνει τους Δι (G)-Γα (F) ενώ στον Χρυσάφη και τον Γερμανό εμφανίζει τον Δι (G).

4. «**των απαντων**»: οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E).

5. **«προσαγομενος»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση με τελικό φθόγγο τον Πα (D).
6. **«βουλησει»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (G).
7. **«προσπύγνυται»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Κε (a).
8. **«και την πλευραν κενταται»:** ο Χρυσάφης στην συλλαβή «και» εμφανίζει τον Πα (D), αλλά στην συνέχεια καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E). Ο Γερμανός στην συλλαβή «και», εμφανίζει τον Δι (G) και στην συνέχεια καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E).
9. i) **«και τω σπογγω»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Δι (G).
ii) **«προσψανεται»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Βου (E).
10. **«επομβρησας»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Δι (G).
11. **«ραπιζεται»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Κε (a).
12. **«ο λυτρωτης του κοσμου»:** οι Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Βου(E). Γερμανός καλλωπίζει μεν το Παλαιό αλλά επεκτείνει την μελωδία της τελευταίας συλλαβής, καταλήγοντας στον Δι (G).
13. i) **«οικειων δουλων»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός στην συλλαβή «οι» εμφανίζει τον Δι (G) ενώ το Παλαιό τους Γα (F)-Δι (G). Ακολούθως, καλλωπίζει το Παλαιό και διαφοροποιείται στην τελευταία συλλαβή καταλήγοντας στον Κε (a),ενώ το Παλαιό καταλήγει στον Δι (G).
ii) **«του κοσμου»:**ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a).
14. **«ο πλαστης των απαντων»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση αλλά στην τελευταία συλλαβή εμφανίζει τους φθόγγους Βου (E)-Γα (F)-Πα (D).
15. **«φιλανθρωπιας»:** ο Χρυσάφης εμφανίζει στην συλλαβή «φι» τον Ζω (b) και εν συνεχεία καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (G).
16. **«παρεκαλει»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί το Παλαιό και το καλλωπίζει εκτός της συλλαβής «κα», όπου εμφανίζει τους φθόγγους Δι (G)-Κε (a) ενώ το Παλαιό περιλαμβάνει τους φθόγγους Δι (G)-Κε (a)-Ζω (b).
17. **«τον ιδιον Πατερα»:** ο Χρυσάφης στην συλλαβή «τον» εμφανίζει τον Δι (G)σε αντίθεση με τους φθόγγους Δι (G)-Γα (F) του Παλαιού και κατόπιν καλλωπίζει το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Κε (a).Ο Γερμανός στην συλλαβή «τον», εμφανίζει τον Πα (D) και εν συνεχεία καλλωπίζει το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Κε (a).
18. **«Πατερ»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Δι (G).

19. **«την αμαρτιαν ταυτην»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός δημιουργεί μία δική του θέση με μία εκτενέστερη μελωδία και καταλήγει στον Δι (G).

20. **«οι άνομοι»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Βου (E).

21. **«τι αδικως πραττουσιν»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Βου (E).

15. Ήτήσατο Ἰωσήφ

1. Παλαιό

Ιωσηφ: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή «Ι», Διπλή και Ἴσον (συλλ. *σηφ*).

Ιησου: Διπλή και Ἴσον στη συλλαβή *σου*.

Χρυσάφης

Ιωσηφ: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή «Ι», 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα (συλλ. *ω*), Ολίγον και Απόδεσμα (συλλ. *σηφ*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδηλώνει την ατελή κατάληξη στον Βου (Ε).

σω(μα): Οξεία και Αντικένωμα.

του: Αντικένωμα.

Ιησου: 2φθογγη Βαρεία Λύγισμα (συλλ. *η*), Διπλή και Ολίγον (συλλ. *σου*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδηλώνει την ατελή κατάληξη στον Βου (Ε).

Γερμανός

ητησατο: Αντικένωμα (συλλ. *τή*), 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. *το*).

Ιωσηφ: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. *ω*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *σηφ*.

σω(μα): Παρακλητική και Ψηφιστόν.

του: Αντικένωμα.

Ιησου: Ουράνισμα και Θεματισμός έσω. Συναντούμε επίσης τη φθορά του Νενανώ στον Κε(α).

2. Παλαιό

απεθετο: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. *α* και *θε*).

αυτου: Οξεία και Κεντήματα .

μνημειω: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *μει*, 3φωνη ανάβαση και Κράτημα (συλλ. *ω*).

Έπεται η Μαρτυρία του Νενανώ στον Κε (α).

Χρυσάφης

απεθετο: 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. *α*), Ψηφιστόν (συλλ. *πε*), 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. *θε*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και φθορά του Νενανώ στον Νη (C) στη συλλαβή *το*.

τω: Αντικένωμα.

αυτου: Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. *του*).

μνημειω: Αντικένωμα (συλλ. *μνη*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *μει*, 3φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

απεθετο: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *το*.

(και)νω: 2φωνη ανάβαση, Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

αυτου: Πίεσμα (συλλ. *του*).

μνημειω: Ψηφιστόν και Αντικένωμα (συλλ. *μνη*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *μει*, 3φωνη ανάβαση, Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

3. Παλαιό

τα(φου): Οξεία και Κέντημα.

(πα)στα(δος): Οξεία.

(προελ)θειν: Κύλισμα.

Χρυσάφης

(αυ)τον: Αντικένωμα.

ταφου: Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. *τα*), Πίεσμα (συλλ. *φου*).

(πα)στα(δος): μικρή βαρεία και Ψηφιστόν.
προελθειν: μικρό ίσο (συλλ. προ), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή ελ, Κύλισμα (συλλ. θειν).

Γερμανός

εδει: Παρακλητική και Ψηφιστόν (συλλ. ε), Πίεσμα (συλλ. δει).
αυτον: Ουράνισμα και Θεματισμός έσω.
εκ: μονόφθογγο Βαρεία.
ως: Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα.
(πα)στα(δος): μικρό ίσο, Διπλή και Ψηφιστόν.
προελθειν: μικρό ίσο (συλλ. προ), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή ελ, 2φθογγο Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος στην τελευταία συλλαβή.

4. Παλαιό

(συν)τρι(ψας): Μελώδημα Δύο.
κρα(τος): Οξεία.
(θανα)του: 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.
πυ(λας): Οξεία.
(παρα)δει(σου): Μελώδημα Δύο .
δοξα: Διπλή και Ολίγον (συλλ. δο), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή ξα.
Τελική κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

(συν)τρι(ψας): 2φωνη ανάβαση, μικρή βαρεία, Κράτημα και Λύγισμα.
κρα(τος): μικρή βαρεία και Αντικένωμα.
θανατου: Κύλισμα (συλλ. θα), Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα στη συλλαβή του.
(ανοι)ξας: Ίσον και Απόδερμα.
Η Μαρτυρία του πλ. Β' δείχνει την ατελή κατάληξη στον Βου (Ε).
πυ(λας): Παρακλητική και Οξεία.
παραδεισου: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή πα, 2φθογγο Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. ρα), Μελώδημα Απέσω έξω στη συλλαβή δει, Ίσον, Απόδερμα και φθορά του Νενανώ στον Κε(α) στην συλλ. σου.
(αν)θρω(ποις): μικρή βαρεία και Γοργόν.
δοξα σοι: Διπλή, Αντικένωμα και Ψηφιστόν (συλλ. δο), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή ξα. Στη συλλαβή σοι, εμφανίζεται Ίσον και Απόδερμα.
Τελική κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

(συν)τρι(ψας): Παρακλητική.
κρατος: μικρό ίσο (συλλ. κρα), 2φθογγο Βαρεία και Πίεσμα στη συλλαβή τος.
θανατου: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή θα, 4φθογγο Βαρεία (συλλ. να), Διπλή, Ίσον και φθορά του Νενανώ στον Κε(α) στην συλλ. του.
και: μονόφθογγο Βαρεία και Απόστροφος.
(ανοι)ξας: Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα.
παραδεισου: Πεταστή και Ψηφιστόν στη συλλαβή πα, Αντικένωμα (συλλ. ρα), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή δει, 3φωνη ανάβαση, Κράτημα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α) στην συλλ. σου.
(αν)θρω(ποις): μικρό ίσο.
δοξα: Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. δο), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλαβή ξα.
σοι: Ίσον και Απόδερμα.
Τελική κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. **«Ιωσηφ»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση με τελικό φθόγγο τον Βου (E). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Πα (D).
2. **«τον Ιησουν»:** ο Χρυσάφης επινοεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Βου (E). Ο Γερμανός παραθέτει μία θέση-μέλισμα καταλήγοντας στον Κε (a).
3. **«και απεθετο»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Πα (D).
4. **«μνημειω»:** ο Χρυσάφης πλην της συλλαβής «μνη» όπου οι φθόγγοι Δι (G)-Γα (F), καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας επίσης στον Κε (a).
6. **«ως εκ πασταδος προελθειν»:** ο Χρυσάφης στην συλλαβή «ως» εμφανίζει τον Δι (G) ενώ το Παλαιό τους Δι (G)-Γα (F). Εν συνεχεία καλλωπίζει το Παλαιό αλλά διαφοροποιείται στην τελευταία συλλαβή όπου εμφανίζει τους Βου (E)-Γα (F). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη.
7. i) **«ο συντριψας»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με τη μόνη διαφορά ότι στη συλλαβή «τρι», εμφανίζει τον Κε (a), ενώ το Παλαιό τους φθόγγους Δι (G)-Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση.
ii) **«κρατος θανατου»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση αλλά στην φράση «θανατου» καλλωπίζει το Παλαιό με τελικούς φθόγγους τους Κε(a)-Δι(G). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a).
8. i) **«και ανοιζας»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί επίσης μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G).
ii) **«πυλας Παραδεισου»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a). Ο Γερμανός ακολουθεί επίσης μία δική του θέση καταλήγοντας στον Κε (a).
9. **«ανθρωποις δοξα σοι»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Βου (E).

16. Τήν σήμερον μυστικῶς

1. Παλαιό

Η Αρκτική Μαρτυρία φανερώνει τη βάση του μέλους, δηλ. τον Βου (Ε).

μυ(στι)κως: Δύο Απόστροφοι (διάλοξοι) στη συλλαβή *μυ*, Ίσον και Απόδεσμα στην τελευταία συλλαβή.

Χρυσάφης

Η Αρκτική Μαρτυρία φανερώνει τη βάση του μέλους, δηλ. τον Βου (Ε).

σήμερον: Αντικένωμα (συλλ. *ση* και *ρον*).

μυστικως: 2φθογγη Βαρεία, μικρή βαρεία και Λύγισμα (συλλ. *στι*), Διπλή και Ολίγον (συλλ. *κως*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη στον Βου (Ε).

Γερμανός

Η Αρκτική Μαρτυρία φανερώνει τη βάση του μέλους, δηλ. τον Κε (α).

σημερον: Κράτημα (συλλ. *ση*), Σύναγμα (συλλ. *με*), Μελώδημα Ανάβασμα, Διπλή και Λύγισμα, Διπλή, Διπλή, Κράτημα και Ψηφιστόν, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα στη συλλαβή *ρον*, όπου και παρατηρείται αργή μελισματική ανάπτυξη.

μυστικως: Κρατημοϋπόρροον και Σύνδεσμος (συλλ. *μυ*), 3φθογγο Πίεσμα (συλλ. *στι*), 3φθογγο Ανατρίχισμα (συλλ. *κως*), 3φθογγο Πίεσμα (συλλ. *κως*).

2. Παλαιό

μεγας: 2φωνη ανάβαση και Κράτημα (συλλ. *με*).

Μωσης: Διπλή και Ολίγον (συλλ. *σης*).

Χρυσάφης

μεγας: 2φωνη ανάβαση και Κράτημα (συλλ. *μέ*), Αντικένωμα στη συλλ. *γας*.

Μωσης: Ίσον και Απόδεσμα, φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

Γερμανός

μεγας: Αντικένωμα στη συλλ. *με*.

Μωϋσης: συναντούμε τα Θέματα Ουράνισμα και Θεματισμός έσω. Επίσης, παρατηρούμε τα εξής: 3φωνη ανάβαση και Κράτημα, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι), Διπλή, Διπλή, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) και τη φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

3. Παλαιό

προδιετυπουτο: Ίσον και Οξεία, δηλ. υπόταξη (συλλ. *προ*).

λεγων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *λε*, Διπλή και Ίσον στη συλλ. *γων*.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

προδιετυπουτο: μικρό ίσο (συλλ. *προ*), Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. *δι*), Πεταστή και Ψηφιστόν (συλλ. *που*), Αντικένωμα (συλλ. *το*).

λεγων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *λε*, Διπλή και Ίσον στη συλλ. *γων*.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

προδιετυπουτο: μικρό ίσο και Ψηφιστόν (συλλ. *προ*), Αντικένωμα (συλλ. *δι*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *ε*, Πεταστή, Κλάσμα και Ψηφιστόν (συλλ. *που*), Αντικένωμα (συλλ. *το*).

λεγων: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλαβή *λε*, Διπλή και Ίσον στη συλλ. *γων*.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

4. Παλαιό

Θεός: Διπλή και Ολίγον (συλλ. ος).

Χρυσάφης

ευλογησεν: Αντικένωμα (συλλ. λο), Κύλισμα και Πίεσμα (συλλ. σεν).

Θεός: 2φωνη ανάβαση, Διπλή και Λύγισμα (συλλ. ος).

Γερμανός

ευλογησεν: Κύλισμα και Πίεσμα (συλλ. σεν).

Θεός: Διπλή και Ολίγον (συλλ. ος).

5. Παλαιό

την: Ίσον και Οξεία (υπόταξη).

εβδομην: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. βδο, 3φωνη ανάβαση και Κράτημα (συλλ. μην).

Χρυσάφης

ημεραν: Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. η).

την: Πεταστή και Ψηφιστόν.

εβδομην: Αντικένωμα (συλλ. ε), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. βδο, Ίσον και Απόδεσμα (συλλ. μην).

Γερμανός

την: Πεταστή, Παρακλητική και Ψηφιστόν.

εβδομην: Αντικένωμα (συλλ. ε), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. βδο, Ίσον και Διπλή (συλλ. μην).

6. Παλαιό

εστιν: παρατηρείται αργή μελισματική ανάπτυξη του μέλους. Εμφανίζονται κατά σειράν: Κράτημα (συλλ. ε), Ολίγον και Απόδεσμα, 2φθογγο Πίεσμα (απαντάται και η Απορροή ως δεύτερη παραλλαγή), Οξεία και υποκάτω Απόστροφος, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. στιν.

Χρυσάφης

εστιν: παρατηρείται αργή μελισματική ανάπτυξη του μέλους. Εμφανίζονται τα εξής: Κράτημα, Σύναγμα (συλλ. ε), μικρή βαρεία και Διπλή, Σύναγμα, Κράτημα, 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. στιν).

Γερμανός

εστιν: παρατηρείται αργή μελισματική ανάπτυξη του μέλους. Λαμβάνουν χώρα τα εξής: Κράτημα, Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. ε), μικρή βαρεία και Διπλή, Πίεσμα και Σύνδεσμος, Απορροή και Δύο Απόστροφοι (η ομάδα των φθόγγων αυτών ονομάζεται «Σείσμα»). Η Απορροή δεν υπολογίζεται στην μετροφωνία, στη συλλαβή στιν.
ευλογημενον: Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. γη).

7. Παλαιό

Σαββατον: Διπλή και Ολίγον (συλλ. Σαβ), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. βα.

Ακολουθεί η Μαρτυρία του Νενανώ στον Κε (α), η οποία εισάγει το μέλος του κώλου που ακολουθεί στο μέλος του Νενανώ.

Χρυσάφης

ευλογημενον: Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. γη).

Σαββατον: Διπλή, Ολίγον και Αντικένωμα (συλλ. Σαβ), Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. βα, Ίσον και Απόδεσμα στη συλλ. τον.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

Σαββατον: Αντικένωμα (συλλ. *βα*), Διπλή και Ίσον (συλλ. *τον*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

8. Παλαιό

αυτη: επιβεβαιωτικόν Ίσον , το οποίο καταδεικνύει το φθόγγο Κε (α).

εστιν: παρατηρείται αργή μελισματική ανάπτυξη του μέλους και εμφανίζονται τα εξής: Πίεσμα, Κράτημα ως δεύτερη παραλλαγή (συλλ. *ε*), Απόδεσμα και Ολίγον, Διπλή ως δεύτερη παραλλαγή, 2φθογγο Πίεσμα και Απορροή ως δεύτερη παραλλαγή, Διπλή και Ολίγον, 3φθογγο Πίεσμα (συλλ. *στιν*).

αυτη: Αντικένωμα (συλλ. *αυ*).

εστιν: παρατηρείται αργή μελισματική ανάπτυξη του μέλους και εμφανίζονται τα εξής: Κράτημα, Σύναγμα (συλλ. *ε*), μικρή βαρεία Διπλή και Ολίγον, 4φθογγο Πίεσμα (συναντούμε το «Σείσμα»). Η Απορροή δεν υπολογίζεται στην μετροφωνία), Βαρεία, Κράτημα και Αντικένωμα, 3φθογγο Πίεσμα (συλλ. *στιν*).

Γερμανός

εστιν: παρατηρείται αργή μελισματική ανάπτυξη του μέλους και εμφανίζονται τα εξής: Κράτημα, Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. *ε*), μικρό ίσο και Διπλή, Αντικένωμα, Κράτημα, Σύναγμα, Κράτημα, 2φθογγο Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. *στιν*).

9. Παλαιό

της: Οξεία.

ημερα: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. *η*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *με*.

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

καταπαυσεως: Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. *τα*).

ημερα: Αντικένωμα (συλλ. *η*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *με*, Ίσον και Απόδεσμα (συλλ. *ρα*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

καταπαυσεως: Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. *τα*).

ημερα: Αντικένωμα (συλλ. *η*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *με*, Ίσον και Διπλή (συλλ. *ρα*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β' φανερώνει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

10. Παλαιό

κατεπαυσεν: 2φθογγο Βαρεία (συλλ. *κα* και *παυ*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *σεν*.

Χρυσάφης

εν: μονόφθογγο Βαρεία.

κατεπαυσεν: 2φθογγο Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. *κα*), 2φθογγο Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. *παυ*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *σεν*.

Γερμανός

εν: Αντικένωμα.

κατεπαυσεν: 2φθογγο Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. *κα*), 2φθογγο Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. *παυ*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *σεν*.

11. Παλαιό

παντων: 2φωνη ανάβαση και Διπλή (συλλ. *παν*).

των: 2φθογγο Βαρεία.

Η Μαρτυρία του Β΄ ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι (G).

Χρυσάφης

παντων: 2φωνη ανάβαση, Διπλή και Λύγισμα (συλλ. *παν*).

των: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα.

εργων: Διπλή και Ψηφιστόν (συλλ. *ερ*), Αντικένωμα (συλλ. *γων*).

αυτου: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *αυ*, Διπλή και Ίσον (συλλ. *του*).

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (E).

Γερμανός

παντων: 2φωνη ανάβαση, Διπλή και φθορά του Νενανώ στον Κε (a) στην συλλ. *παν*.

των: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα.

εργων: 4φθογγο Ξηρόν Κλάσμα και Τρομικόν (συλλ. *ερ*).

αυτου: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα (συλλ. *αυ*), Διπλή και Ολίγον στην τελευταία συλλαβή.

Η Μαρτυρία του Β΄ ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Δι (G).

12. Παλαιό

ο: Ίσον και Οξεία (υπόταξη).

Υιος: 2φθογγη Βαρεία.

του: Διπλή και Ολίγον.

Θεου: Διπλή και Ίσον (συλλ. *ου*).

Η Μαρτυρία του Β΄ ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη στον Δι (G), ενώ η Οξεία φανερώνει την έναρξη του μέλους του επόμενου κώλου από τον Κε (a).

Χρυσάφης

Μονογενης: μονόφθογγη Βαρεία (συλλ. *γε*).

Υιος: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα (συλλ. *Υι*), Διπλή και Ψηφιστόν στην τελευταία συλλαβή.

του: Αντικένωμα.

Θεου: Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *Θε*, Ίσον και Απόδεσμα (συλλ. *ου*).

Γερμανός

Μονογενης: Παρακλητική και Ψηφιστόν (συλλ. *νης*).

Υιος: εξαιτίας του παρεφθαρμένου μουσικού κειμένου ακολουθώ τον EBE 975, φ. 606r, όπου συναντούμε Αντικένωμα στην συλλ. *ος*.

του: Πίεσμα (βλ. EBE 975, φ.606r).

Θεου: παρατηρείται αργή μελισματική ανάπτυξη του μέλους και εμφανίζονται τα Θέματα Ουράνισμα και Θεματισμός έσω, ενώ εν τέλει εμφανίζεται η φθορά του Νενανώ επί του Κε(a).

13. Παλαιό

δια: επιβεβαιωτικών Ίσον, το οποίο καταδεικνύει το φθόγγο Κε (a) στη συλλ. *δι*.

θανατον: Ίσον και Οξεία (υπόταξη).

οικονομας: Δύο Απόστροφοι (Διάλοξοι) στη συλλ. *νο*, Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *μι*, Ίσον και Απόδεσμα στη συλλ. *ας*.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (E).

Χρυσάφης

δια: Αντικένωμα στη συλλ. *α*.

(θα)να(τον): μονόφθογγο Πίεσμα.

οικονομας: Πεταστή και Ψηφιστόν (συλλ. *κο*), Αντικένωμα (συλλ. *νο*), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. *μι*, Ίσον και Απόδεσμα στην τελευταία συλλαβή.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (E).

Γερμανός

δια: Πίεσμα (συλλ.*δι*).

της: 2φθογγη Βαρεία, Πίεσμα και Σύνδεσμος.
θανατον: Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα (συλλ. να).
οικονομιας: Αντικένωμα (συλλ. νο), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. μι, Διπλή και Ίσον (συλλ. ας).
Η Μαρτυρία του πλ. Β' υποδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

14. Παλαιό

σαββατισας: Αντικένωμα (συλλ. σαβ), Κύλισμα και Πίεσμα (συλλ. τί).

Χρυσάφης

σαββατισας: Αντικένωμα στη συλλ. σαβ, Κύλισμα και Πίεσμα στη συλλ. τι.

Γερμανός

σαββατισας: Αντικένωμα (συλλ. σαβ), 2φθογγη Βαρεία και Πίεσμα (συλλ. τι), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. σας.

15. Παλαιό

ο: 2φθογγη Βαρεία.
ην: Διπλή και Ολίγον.
παλιν: 2φθογγη Βαρεία.
επανελθων: Διπλή και Ολίγον (συλλ. ε).
Η Μαρτυρία του Β' ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη στον Δι (Γ).

Χρυσάφης

ο: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα.
ην: Διπλή και Ολίγον.
Η Μαρτυρία του Β' ήχου υποδεικνύει την ατελή κατάληξη στον Δι (Γ).
παλιν: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα.
επανελθων: Διπλή και Αντικένωμα (συλλ. ε), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στη συλλ. νελ, Ίσον και Απόδεσμα (συλλ. θων).
Η Μαρτυρία του Β' ήχου υποδηλώνει την ατελή κατάληξη στον Δι (Γ).

Γερμανός

και: φθορά του Νενανώ στον Πα (Δ).
ο: 2φθογγη Βαρεία και Λύγισμα.
ην: Διπλή και Ολίγον.
επανελθων: 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. ε), Διπλή και Ολίγον (συλλ. πα), Αντικένωμα (συλλ. νελ), Διπλή και Ίσον (συλλ. θων).
Η Μαρτυρία του Β' ήχου υποδηλώνει την ατελή κατάληξη στον Δι (Γ).

16. Παλαιό

(Αναστασε)ως: 2φθογγο Ξηρόν Κλάσμα.

Χρυσάφης

Αναστασεως: μικρή βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. στα), Πίεσμα και Ξηρόν Κλάσμα στην τελευταία συλλαβή.

Γερμανός

Αναστασεως: Τρομικόν (συλλ. να), μικρό ίσο, Ολίγον και Ψηφιστόν (συλλ. στα), Πίεσμα και Σύνδεσμος (συλλ. ως).

17. Παλαιό

εδωρησατο: 2φθογγη Βαρεία (συλλ. δω), Οξεία και άνωθεν Κεντήματα (συλλ. ρη).

Χρυσάφης

εδωρησατο: Βαρεία και Συνεχές Ελαφρόν (συλλ. ε), 2φθογγη Βαρεία και Ομαλόν (συλλ. δω), 2φθογγη Βαρεία και Αντικένωμα (συλλ. σα), Δύο Απόστροφοι (Σύνδεσμοι) στην τελευταία συλλαβή.

η(μιν): Διπλή και Ίσον.

Γερμανός

εδωρησατο: Διπλή και Ολίγον (συλλ. ρή), Αντικένωμα (στις συλλαβές σα, το).

(η)μιν: 3φωνη ανάβαση, Διπλή, Λύγισμα και φθορά του Νενανώ στον Κε (α).

18. Παλαιό

(ζω)ην: 2φωνη ανάβαση και Κράτημα.

(αι)ω(νιον): Οξεία και υποκάτω Κέντημα.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ καταδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

ζω(ην): Κράτημα.

(αι)ω(νιον): Οξεία και υποκάτω Κέντημα.

Η Μαρτυρία του πλ. Β΄ καταδεικνύει την ατελή κατάληξη του μέλους στον Βου (Ε).

Γερμανός

(ζω)ην: Πεταστή και υποκάτω Βαρεία.

την: Πίεσμα και Σύνδεσμος.

αιωνιον: Διπλή, Ψηφιστόν και Αντικένωμα (συλλ. ω), Ίσον και Απόδεσμα (συλλ. ον).

19. Παλαιό

μονος: Οξεία και υποκάτω Κέντημα.

(α)γα(θος): 2φθογγη Βαρεία.

(φι)λαν(θρωπος): Διπλή και Ολίγον.

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Χρυσάφης

μο(νος): Παρακλητική και Ψηφιστόν.

(αγα)θός: Πίεσμα και Σύνδεσμος.

φιλάνθρωπος: Διπλή, Ψηφιστόν και Αντικένωμα (συλλ. λαν), Ίσον και Απόδεσμα συλλ. πος.

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Γερμανός

μονος: Παρακλητική (συλλ. μό) και Αντικένωμα (συλλ. νος).

(αγα)θος: Κράτημα και Αντικένωμα.

φιλάνθρωπος: Διπλή, Ψηφιστόν και Αντικένωμα (συλλ. λαν), Ίσον και Απόδεσμα συλλ. πος.

Τελική κατάληξη στον Βου (Ε).

Παρατηρήσεις επί των θέσεων

1. i) «*Την σημερον*»: ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί μία θέση της Παπαδικής επεκτείνοντας την μελωδία και καταλήγει στον Δι (G).

ii) «*μυστικως*»: ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί μία θέση της Παπαδικής καταλήγοντας στον Δι (G).

2. «*ο μεγας Μωσης*»: ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με την διαφορά ότι στην συλλαβή «Μω», εμφανίζει τους φθόγγους Δι (G)-Κε (α), ενώ το Παλαιό εμφανίζει μόνο τον Δι (G).

Καταλήγει όμως στον Κε (α). Ο Γερμανός ακολουθεί μία θέση-μέλισμα η οποία επεκτείνει την μελωδία και καταλήγει στον Κε (α).

3. **«προδιετυπουτο λεγων»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (Ε). Ο Γερμανός καλλωπίζει το Παλαιό εκτός από την συλλαβή «δι», την οποία επεκτείνει με τους φθόγγους Δι (Γ)-Γα (F), έτσι ώστε στην επόμενη συλλαβή να αγγίζει τον Βου (Ε) και καταλήγει στον Βου (Ε).

4. **«ο Θεος»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Κε (α). Ο Γερμανός καλλωπίζει μεν το Παλαιό αλλά καταλήγει στον Δι (Γ).

5. **«την ημεραν την εβδομην»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Βου (Ε). Ο Γερμανός καλλωπίζει το Παλαιό αλλά στην συλλαβή «την», εμφανίζει τους φθόγγους Κε (α)-Δι (Γ) ενώ το Παλαιό μόνο τον Κε (α). Στην συλλαβή «η» εμφανίζει τον Γα(F), ενώ στο Παλαιό τον Δι (Γ). Στην συνέχεια καταλήγει στον Βου (Ε).

6. **«εστιν»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση και καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί μία θέση ίσως της Παπαδικής καταλήγοντας στον Πα (D).

7. **«Σάββατον»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (Ε).

8. **«εστιν»:** ο Χρυσάφης με κάποιες αλλαγές καλλωπίζει το Παλαιό. Στην συλλαβή «ε» όπου οι φθόγγοι Ζω (b)-Κε (α)-Κε (α)-Δι (Γ)-Γα (F) του Παλαιού ο Χρυσάφης εμφανίζει τους Ζω (b)-Κε (α)-Δι (Γ)-Γα (F). Στην επόμενη συλλαβή «στιν», καλλωπίζει το Παλαιό εκτός από τους τελευταίους φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F)-Πα (D) του Παλαιού οι οποίοι στον Χρυσάφη γίνονται Βου (Ε)-Γα (F)-Βου (Ε)-Πα (D). Ο Γερμανός στην συλλαβή «ε» καλλωπίζει το Παλαιό, ενώ στην επόμενη συλλαβή «στιν» ακολουθεί δική του πορεία. Στους τελευταίους φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F)-Πα (D) καλλωπίζει το Παλαιό.

9. **«καταπαυσεως ημερα»:** ο Χρυσάφης στις συλλαβές «κατα», εμφανίζει διαδοχικά τους φθόγγους Κε (α)-Δι (Γ) αλλά εν συνεχεία καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (Ε). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη.

10. **«κατεπαυσεν»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Πα (D).

11. i) **«απο παντων»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Κε (α). Ο Γερμανός στην φράση «απο», εμφανίζει τους φθόγγους Βου (Ε)-Γα (F) και κατόπιν καλλωπίζει το Παλαιό με τελικό φθόγγο τον Κε (α).

ii) **«των εργαων αυτου»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (Γ). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (Γ).

12. **«Υιος του Θεου»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (Γ). Ο Γερμανός εμφανίζει μία θέση-μέλισμα καταλήγοντας στον Κε (α).

13. **«θανατον οικονομιας»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (Ε).

14. **«σαββατισας»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό εκτός από την συλλαβή «τι», η οποία στο Παλαιό εμφανίζει τους Γα (F)-Βου (Ε) ενώ στον Χρυσάφη μόνο τον Γα (F). Εν συνεχεία καταλήγει στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Πα (D).

15. i) **«και εις ο ην»:** ο Χρυσάφης ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (Γ). Ο Γερμανός καλλωπίζει το Παλαιό στις συλλαβές «και εις» και κατόπιν ακολουθεί τον Χρυσάφη καταλήγοντας στον Δι (Γ).

ii) **«παλιν επανελθων»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Δι (G).

16. **«Αναστασεως»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Δι (G). Ο Γερμανός ακολουθεί μία δική του θέση καταλήγοντας στον Πα (D).

17. **«εδωρησατο ημιν»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Πα (D). Ο Γερμανός ακολουθεί μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Κε (a).

18. **«ζωην την αιωνιον»:** ο Χρυσάφης καλλωπίζει το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E). Ο Γερμανός εμφανίζει μία ειρμολογική θέση καταλήγοντας στον Βου (E).

19. **«και φιλανθρωπος»:** οι Χρυσάφης-Γερμανός καλλωπίζουν το Παλαιό καταλήγοντας στον Βου (E).

ΜΕΡΟΣ Γ΄

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1

Παρατηρήσεις επί του Πλαγίου Δευτέρου Ήχου

Στα μέλη του Παλαιού στιχηραρίου στον πλ. Β΄ ήχο, η βάση είναι ο Βου (Ε), αλλά τα διαστήματα παραμένουν διατονικά.

Η βάση του μέλους φανερώνεται από την Αρκτική Μαρτυρία των Ιδιομέλων. Ορισμένες φορές όμως η έναρξη του μέλους πραγματοποιείται στον Κε (α), αφού η Αρκτική Μαρτυρία είναι εκείνη του Νενανώ. Τα μέλη του πλ. Β΄ ήχου εκτείνονται από τον Βου (Ε) μέχρι τον Πα΄(δ) κατα ανιούσαν πορεία και μέχρι του φθόγγου Πα (D) κατά την κατιούσα πορεία του μέλους.

Σύμφωνα με τον Χρυσάφη, το Νενανώ αποτελεί φθορά αλλά και απήχημα, αντιπροσωπεύοντας το ανιόν διάστημα 4^{η5} (1). Η φθορά τοποθετείται στον Κε (α), την βάση του Πρώτου ήχου, επηρεάζοντας το τετράχορδο Κε (α) – χαμηλού Βου (Ε). Έτσι ο Βου (Ε) καθίσταται η φυσική βάση του πλ. Β΄ ήχου. Η πορεία των διαστημάτων του τετραχόρδου αυτού είναι ημιτόνιο, τριημιτόνιο, ημιτόνιο (2). Συνεπώς, ο πλ. Β΄ χρησιμοποιεί το Νενανώ και το βασικό του τετράχορδο (3).

Επίσης, ο πλ. Β΄ χρησιμοποιεί και την κλίμακα του μέσου Δευτέρου (4). Σε αυτή την περίπτωση ο Δι (G) γίνεται δίεση. Μπορεί βέβαια να υποθεθεί ότι σύμφωνα με τη Βυζαντινή μουσική θεωρία, ο μέσος του Δευτέρου είναι ο πλ. Δ΄. Όμως ο Χρυσάφης διασαφηνίζει ότι υπάρχουν διαστηματικές μεταβολές, αφού η φθορά δεσμεύει τον Δι (G) και γίνεται έσω Δεύτερος (5). Επίσης, στον κώδικα Vatican Gr. 872 αναφέρεται, «ο γαρ πλάγιος β΄ ως επί το πλείστον ψάλλεται μετά του β΄» (6).

Σχετικά με τα χροφ Χρυσάφης και Γερμανός, βάση των μελών είναι και ο Πα (D) αλλά για σκοπούς μεθοδολογίας, αφού γίνεται σύγκριση των τριών μελωδικών εκδοχών, βάση του μέλους είναι ο Βου (Ε). Η κλίμακα του πλ. Β΄ ήχου είναι εκείνη του Νενανώ. Έχει ως αφετηριακό φθόγγο τον Βου (Ε) και χρησιμοποιεί το τετράχορδο Βου (Ε)-Γα (F)-Δι (G) δίεση-Κε (α). Τα διαστήματα δηλαδή είναι χρωματικά. Η φθορά του Νενανώ τίθεται επί του Κε (α). Ως βάση του μέλους μερικών ιδιομέλων ορίζεται ο Κε (α).

Ο όρος «δεσμεύεται», εκφράζει ακριβώς την αλλαγή στα διαστήματα, αφού ο πλ. Δ΄ (G) βρίσκεται κοντά στον κύριο πρώτο Κε (α) και καθίσταται έσω δεύτερος, δηλ. Δι (G) δίεση (7). Οι ατελείς καταλήξεις του μέλους γίνονται στον Βου (Ε) αλλά και στον Κε (α). Οι τελικές όμως καταλήξεις σημειώνονται πάντοτε στον Βου (Ε), ενώ οι τελικές προς παύσιν στον Κε (α).

Ως προς τον πλ. Β΄ εκ του Βου (Ε), παρατηρούμε ότι οι ατελείς καταλήξεις σημειώνονται στον Πα (D) ή στον Βου (Ε) ή στον Κε (α). Οι τελικές όμως καταλήξεις σημειώνονται στον Βου (Ε).

1. Eustathios Makris, *The chromatic scales of the Deuterous modes in theory and practice, Plainsong and Medieval Music*, 14, 1, 1-10, 2005, σ. 2.

2. Makris, όπ.π., σ. 3.

3. Makris, όπ.π., σ. 5.

4. «Ο πρώτος ήχος πολλάκις τεραφωνών γίνεται δεύτερος από μέλους. Ποιεί δε τούτο η της δευτέρου ήχου φθοράς δύναμις και γίνεται μέσος του δευτέρου ούτως» [νέ – α – νες]. Βλ. την παραπομπή στο Makris, όπ.π., σ. 6. Ο Γ. Αμργιανάκης, παραθέτει και την σχετική κλίμακα. Βλ. George Amargianakis, *An Analysis of Stichera in the Deuterous Modes, Part I-II*, Copenhagen 1977, σ. 101, Scale 1.

5. «Η κατάληξις γουν ταύτης της φθοράς και η ανάπαυσις εστιν ο μέσος του δευτέρου, ο πλάγιος του τετάρτου. πλην ου κατέρχεται απλώς εις τον πλάγιον του τετάρτου, αλλά δεσμεύεται παρά της φθοράς και λέγεται έσω δευτέρου». Βλ. την παραπομπή στο Makris, όπ.π., σ. 6, υποσημ. 20.

6. Tardo, σ. 165.

7. Makris, όπ.π., σ. 6.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2

Ανάλυση των θέσεων του Χρυσάφη και του Γερμανού

Μέσα από την ανάλυση των θέσεων τις οποίες χρησιμοποιούν οι Χρυσάφης-Γερμανός, προκύπτουν ορισμένα χρήσιμα συμπεράσματα, που μας βοηθούν ώστε να κατανοήσουμε σε ποιο βαθμό διασκεύαζε ο καθένας το μέλος, ή κατά πόσον ακολουθούν τις παραδεδομένες θέσεις.

Παρακάτω, παραθέτουμε κατά μέλος τις θέσεις που χρησιμοποιούν.

1. Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὥραϊος:

A) Χρυσάφης.

- θέσεις του Παλαιού: 2
- διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 3
- θέσεις του Χρυσάφη: 8

B) Γερμανός.

- θέσεις του Παλαιού: 3
- διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 3
- θέσεις του Γερμανού: 6
- θέσεις του Χρυσάφη: 3

2. Ἦπλωσεν ἡ πόρνη:

A) Χρυσάφης.

- θέσεις του Παλαιού: 3
- διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 3
- θέσεις του Χρυσάφη: 7

B) Γερμανός.

- θέσεις του Παλαιού: 4
- διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 5
- θέσεις του Γερμανού: 4
- θέσεις του Χρυσάφη: 0

3. Ἡ ἀπεγνωσμένη:

A) Χρυσάφης.

- θέσεις του Παλαιού: 3
- διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 1
- θέσεις του Χρυσάφη: 11

B) Γερμανός.

- θέσεις του Παλαιού: 0
- διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 8
- θέσεις του Γερμανού: 8
- θέσεις του Χρυσάφη: 7

4. Ἐδραμε λέγων ὁ Ἰούδας:

A) Χρυσάφης.

- θέσεις του Παλαιού: 2
- διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 4
- θέσεις του Χρυσάφη: 3

B) Γερμανός.

- θέσεις του Παλαιού: 1
- διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 3
- θέσεις του Γερμανού: 5
- θέσεις του Χρυσάφη: 0

5. Σήμερον ἔλεγεν ὁ κτίστης:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 2
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 2
 - θέσεις του Χρυσάφης: 7
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 1
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 2
 - θέσεις του Γερμανού: 6
 - θέσεις του Χρυσάφης: 3

6. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 1
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 1
 - θέσεις του Χρυσάφης: 16
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 1
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 2
 - θέσεις του Γερμανού: 11
 - θέσεις του Χρυσάφης: 4

7. Ἀντί ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 2
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 1
 - θέσεις του Χρυσάφης: 5
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 3
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 1
 - θέσεις του Γερμανού: 2
 - θέσεις του Χρυσάφης: 1

8. Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 4
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 2
 - θέσεις του Χρυσάφης: 3
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 3
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 1
 - θέσεις του Γερμανού: 3
 - θέσεις του Χρυσάφης: 2

9. Ὅν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 0
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 0
 - θέσεις του Χρυσάφης: 9
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 0
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 1
 - θέσεις του Γερμανού: 3

- θέσεις του Χρυσάφη: 4

10. Σήμερα κρεμάται επί ξύλου:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 10
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 9
 - θέσεις του Χρυσάφη: 9
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 10
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 2
 - θέσεις του Γερμανού: 3
 - θέσεις του Χρυσάφη: 5

11. Μή ως Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 3
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 0
 - θέσεις του Χρυσάφη: 6
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 3
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 1
 - θέσεις του Γερμανού: 3
 - θέσεις του Χρυσάφη: 2

12. Ἐξέδυσάν με τά ἱμάτιά μου:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 2
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 2
 - θέσεις του Χρυσάφη: 5
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 2
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 0
 - θέσεις του Γερμανού: 4
 - θέσεις του Χρυσάφη: 2

13. Τόν νῶτόν μου:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 3
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 1
 - θέσεις του Χρυσάφη: 5
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 3
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 0
 - θέσεις του Γερμανού: 0
 - θέσεις του Χρυσάφη: 4

14. Σήμερα ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 22
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 4
 - θέσεις του Χρυσάφη: 0
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 14
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 5
 - θέσεις του Γερμανού: 6

- θέσεις του Χρυσάφη: 0

15. Ήτῃσατο Ἰωσήφ:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 2
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 5
- θέσεις του Χρυσάφη: 2
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 1
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 0
 - θέσεις του Γερμανού: 6
 - θέσεις του Χρυσάφη: 3

16. Τὴν σήμερον μυστικῶς:

- A) Χρυσάφης.
 - θέσεις του Παλαιού: 15
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 4
 - θέσεις του Χρυσάφη: 3
- B) Γερμανός.
 - θέσεις του Παλαιού: 4
 - διασκευή ή «καλλωπισμός» του Παλαιού: 0
 - θέσεις του Γερμανού: 10
 - θέσεις του Χρυσάφη: 2

Ὡς πρὸς τὴν κατανομή τῶν θέσεων στα δύο χειρόγραφα παρατηροῦμε ὅτι ὁ Χρυσάφης φανερά ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν παλαιότερη παράδοση χρησιμοποιεῖ σε μεγάλο ποσοστό (35%) τὶς θέσεις τοῦ Παλαιού, ἐνῶ τὸ ποσοστό αὐτὸ στὸν Γερμανὸ ἀνέρχεται στὸ 25%. Σὲ ὅτι ἀφορὰ τὸν «καλλωπισμὸ» τῶν θέσεων τοῦ Παλαιού, παρατηροῦμε ὅτι καὶ οἱ δύο διασκευάζουν στὸν ἴδιο βαθμὸ τὸ μουσικὸ κείμενο.

Ὁ Χρυσάφης ἐπινοεῖ δικές του θέσεις σε ποσοστὸ 46%, ἐνῶ ὁ Γερμανὸς σε ποσοστὸ 38%. Τέλος, ὁ Γερμανὸς ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν παράδοση τοῦ Χρυσάφη χρησιμοποιεῖ στὸ στιχηράριό του θέσεις τοῦ διδασκάλου του σε ἓνα μεγάλο βαθμὸ (20%).

Συνοψίζοντας, παρατηροῦμε ὅτι ὁ Χρυσάφης παρουσιάζει μία μελωδική ἐκδοχή ἡ ὁποία διαφέρει ἀπὸ τὴν παλαιότερη. Ὁ Γερμανὸς ὡς μεταγενέστερος διατηρεῖ στοιχεῖα καὶ τῶν δύο μελωδικῶν ἐκδοχῶν, διατηρεῖ ὅμως καὶ στοιχεῖα ἀπὸ τὴν παλαιότερη παράδοση.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Μέσα από την σύγκριση των τριών εκδοχών (Παλαιού, Χρυσάφη και Γερμανού) διαπιστώνουμε ότι:

1. Με τον Χρυσάφη και τον Γερμανό μεταβαίνουμε στην Μεταβυζαντινή περίοδο όπου διαπιστώνει κανείς εμφανείς διαφορές στην παράδοση του μέλους σε σχέση με την Βυζαντινή περίοδο.
2. Το Παλαιό χρησιμοποιεί λιγότερα κόκκινα σημάδια ενώ ο Χρυσάφης και ο Γερμανός περισσότερα, π.χ. στο ιδιόμελο «Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὥραϊος», 1^ο κώλο, φρ. «Νυμφιος», όπου το Παλαιό εμφανίζει ένα κόκκινο σημάδι, ενώ οι Χρυσάφης- Γερμανός σαφώς περισσότερα. Το ίδιο συμβαίνει και στο 2^ο, 3^ο και 4^ο κώλο, κλπ. Επίσης, παρατηρούμε μελωδήματα σε όμοιες θέσεις, π.χ. στο ίδιο ιδιόμελο, 1^ο κώλο στη φράση «Νυμφιος» το μελωδήμα Απέσω έξω εμφανίζεται και στο Παλαιό και στον Χρυσάφη, στο ιδιόμελο «Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ», 3^ο κώλο, συναντάται το Κύλισμα. Στο ιδιόμελο «Ἔδραμε λέγων ὁ Ἰούδας», 1^ο κώλο, φρ. «λεγων» συναντάται και στις τρεις εκδοχές το Ξηρόν Κλάσμα. Στην ίδια φράση και στη συλλαβή «γων» εμφανίζεται το Ανατρίχισμα.
3. Τόσο ο Χρυσάφης ο Νέος όσο και ο Γερμανός Νέων Πατρών, στα Στιχηράριά τους προχωρούν σε «καλλωπισμούς» των μελών με βάση την μουσική παράδοση των παλαιότερων, αλλά και με βάση την κρατούσα παράδοση της εποχής τους.

Από την ανάλυση των θέσεων φάνηκε ότι κάποιες φορές ο Χρυσάφης ακολουθεί το Παλαιό και το «καλλωπίζει», π.χ. στο ιδιόμελο «Ἔδραμε λέγων ὁ Ἰούδας», 1^ο κώλο, φρ. «λεγων ὁ Ιουδας», 3^ο κώλο, φρ. «θελετε δounαι». Άλλοτε δημιουργεί δικές του «καινοφανείς» θέσεις, π.χ. στο ιδιόμελο «Σήμερον ἔλεγεν ὁ Κτίστης», 1^ο κώλο, φρ. «σημερον ελεγεν», στο ίδιο κώλο επίσης στη φράση «ουρανου και γης». Το ίδιο ισχύει και για τον Γερμανό με την διαφορά ότι αρέσκεται στην χρήση ειρμολογικών θέσεων, π.χ. στα ιδιόμελα, «Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου», 4^ο κώλο, φρ. «στεφανον εξ ακανθων», 7^ο κώλο, φρ. «ινα συντριψω αυτους», «Τόν νῶτόν μου», 5^ο κώλο, φρ. «υπεμεινα», «Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως», 1^ο κώλο, φρ. «της κτισεως», 14^ο κώλο, φρ. «ο πλαστης των απαντων», 20^ο κώλο, φρ. «οι ανομοι». Επίσης, μέσα στα μέλη του συναντούμε και ορισμένες θέσεις της Παπαδικής, π.χ. στο ιδιόμελο «Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὥραϊος», 1^ο κώλο, φρ. «ωραιος» ή στο δοξαστικό του Μ. Σαββάτου «Τὴν σήμερον μυστικῶς», 1^ο κώλο, φρ. «Τὴν σημερον», 6^ο κώλο, φρ. «εστιν» και 8^ο κώλο, φρ. «εστιν».

4. Ως προς τις καταλήκτικές θέσεις, κάποιες φορές ο Χρυσάφης ή ο Γερμανός ενώ «καλλωπίζουν» το Παλαιό, εντούτοις διαφοροποιούνται στον τελικό φθόγγο, π.χ. στα ιδιόμελα «Ἐπλωσεν ἡ πόρνη», 2^ο κώλο, φρ. «σοι τω Δεσποτη», «Ἔδραμε λέγων ὁ Ἰούδας», κώλο 1^ο, φρ. «λεγων ὁ Ιουδας», «Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον», 9^ο κώλο, φρ. «τον Κυριον της δοξης», κλπ.

5. Το μέλος των ιδιομέλων είναι πιο περίτεχνο και εκτενές ενώ το μέλος των τροπαρίων των Αντιφώνων της Μ. Πέμπτης είναι απλούστερο, εκτός από ορισμένες εκτενείς γραμμές σε κάποια τροπάρια, π.χ. τα ιδιόμελα «Σήμερον ἔλεγεν ὁ κτίστης», «Ὅν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει», εμφανίζουν απλούστερο μέλος σε σχέση με τα ιδιόμελα «Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὥραϊος», «Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου» και «Τὴν σήμερον μυστικῶς», που παρουσιάζουν εκτενέστερο μέλος.